

VEILIGHEID in ontwikkeling

VEILIGHEID

in ontwikkeling

Een hernieuwd overzicht voor gemeenten
en hun veiligheidspartners
van (nieuw en lopend) rijksbeleid,
instrumenten en wettelijke bevoegdheden
op het gebied van veiligheid

VEILIGHEID

in ontwikkeling

Vereniging van
Nederlandse Gemeenten

Ministerie van
Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

VEILIGHEID

In ontwikkeling

Een hernieuwd overzicht voor gemeenten en hun veiligheidspartners van (nieuw en lopend) rijksbeleid, instrumenten en wettelijke bevoegdheden op het gebied van (sociale en fysieke) veiligheid om lokaal veiligheidsbeleid de komende jaren vorm te geven en uit te voeren.

VOORWOORD

Voor u ligt de geactualiseerde versie van de handreiking 'Veiligheid in ontwikkeling'. Deze handreiking bevat een overzicht van het (nieuw en lopend) rijksbeleid, instrumenten en wettelijke bevoegdheden op het gebied van (sociale en fysieke) veiligheid. Deze handreiking is bedoeld voor gemeenteambtenaren, gemeentebestuurders, lokale politieke partijen en al hun veiligheidspartners.

Achtergrond handreiking

In 2005 zijn het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK), de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG) en het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) gaan samenwerken in het Project Veilige Gemeenten (PVG). Het PVG heeft tot doel om gemeenten te helpen bij het versterken van hun regierol op het lokaal integraal veiligheidsbeleid en te helpen bij de invulling daarvan. Binnen het PVG zijn verschillende knelpunten van gemeenten op dit terrein aan het licht gekomen en aangepakt. Daartoe zijn onder meer nieuwe instrumenten ontwikkeld, zoals de methode Kernbeleid Veiligheid die gemeenten helpt bij het ontwikkelen van integraal veiligheidsbeleid. In september 2007 is dit project afgelopen. Op de websites www.projectveiligegemeenten.nl en www.hetccv.nl is meer informatie te vinden over het PVG.

In oktober 2005 heeft het ministerie van BZK in samenwerking met de VNG en het CCV de eerste versie van de handreiking 'Veiligheid in ontwikkeling' uitgegeven. Dit naar aanleiding van signalen uit diverse hoeken (lokale en landelijke politiek, lokale ambtenarij en politie) dat er behoefte was aan een helder overzicht van (voorgenomen) rijksbeleid, instrumenten en bevoegdheden. Bij het uitbrengen van de eerste versie van de handreiking 'Veiligheid in ontwikkeling' is toegezegd dat er aan het eind van het PVG een hernieuwde versie van de handreiking zou worden uitgegeven. Uit een korte evaluatie onder een aantal (kleine, middelgrote en grote) gemeenten in augustus 2007, blijkt dat er inderdaad behoefte bestaat aan een geactualiseerde versie van de handreiking 'Veiligheid in ontwikkeling'.

Indeling en inhoud handreiking

- A** In **deel A** van deze handreiking wordt het beleidskader geschetst. Hierin komt het Beleidsprogramma van het kabinet Balkenende IV, waarvan het project Veiligheid begint bij Voorkomen onderdeel uitmaakt, en het Bestuursakkoord tussen Rijk en gemeenten aan de orde. Ook zal worden ingegaan op de Landelijke prioriteiten 2008-2011 voor de Nederlandse politie. De kaders voor het veiligheidsbeleid zijn daarmee voor de komende jaren aangegeven. Aan het einde van deel A is een overzicht opgenomen met alle thema's uit pijler V 'Veiligheid, stabiliteit en respect' van het Beleidsprogramma. De voor gemeenten meest belangrijke thema's zijn in deze handreiking uitgewerkt. Ook reeds lopende thema's zullen in deze handreiking aan bod komen.
- B** In **deel B** van deze handreiking wordt een overzicht geboden van het (nieuw en lopend) rijksbeleid op het gebied van (sociale en fysieke) veiligheid. Hierbij wordt aangegeven wat er op gemeenten af gaat komen en wat de mogelijke consequenties voor gemeenten zullen zijn, voor zover daar al uitspraken over kunnen worden gedaan. Gekozen is om de meest belangrijke trajecten op het gebied van veiligheid uit te lichten. Daar veel beleid direct of indirect gevolgen heeft voor de veiligheid, is het niet mogelijk om een uitputtend beeld te geven van het rijksbeleid op dit terrein. Dit zou afbreuk doen aan de leesbaarheid en overzichtelijkheid van deze handreiking.

Naast een overzicht van rijksbeleid, bevat deel B ook een overzicht van de beschikbare en te verwachten instrumenten (handreikingen, keurmerken, leidraden, modelconvenanten etc.) voor gemeenten op het gebied van veiligheid. Zo wordt duidelijk welke instrumenten gemeenten kunnen inzetten bij de vormgeving en uitvoering van het veiligheidsbeleid.

Met betrekking tot de handleidingen, leidraden en handboeken op het gebied van Brandweer, Crisis- en rampenbeheersing en Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen is het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties voornemens om te bekijken of er daarvan elementen zijn die moeten worden opgenomen in formele regelgeving of moeten worden overgelaten aan bijvoorbeeld een brancheorganisatie. Daarom zijn deze handleidingen, leidraden en handboeken niet opgenomen in de nieuwe versie van de handreiking.

Deel B is zo veel mogelijk ingedeeld volgens de veiligheidsthema's van de methode Kernbeleid Veiligheid. De onderwerpen en instrumenten zijn op alfabetische volgorde gerangschikt. Hiervan wordt slechts afgeweken indien dit leidt tot een onlogische volgorde.

- C** In **deel C** zijn de bevoegdheden van gemeenten op het gebied van veiligheid zoals die in de wet staan omschreven opgenomen. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan bestaande wettelijke bevoegdheden zoals preventief fouilleren (artikel 151b Gemeentewet), het plaatsen van camera's (artikel 151c Gemeentewet) of het weigeren van een beschikking, indien er ernstig gevaar bestaat dat deze (mede) zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen (wet BIBOB). Ook wordt aandacht besteed aan wetsvoorstellen die nieuwe bevoegdheden voor gemeenten met zich meebrengen, zoals het wetsvoorstel Bestuurlijke Boete in de openbare ruimte en het wetsvoorstel tijdelijk huisverbod.

Waar van toepassing wordt in deel B verwezen naar de wettelijke bevoegdheden uit deel C en omgekeerd.

- D** **Deel D** bevat de resultaten van een quickscan naar documenten gerelateerd aan gegevensuitwisseling waarbij gemeenten betrokken zijn.
- E** **Deel E** ten slotte bevat de lijst met de in de handreiking gehanteerde afkortingen en een overzicht van relevante websites waar u terecht kunt voor nadere informatie.

Met deze hernieuwde handreiking hopen we aan te sluiten bij de behoefte die velen van u hebben. Wij denken dat u hiermee een geschikt overzicht heeft dat u helpt de prioriteiten op veiligheidsgebied voor de komende jaren te bepalen en dat u ondersteunt bij het oppakken en uitvoeren van die prioriteiten.

Voor meer informatie over de onderwerpen in deze uitgave kunt u terecht bij de websites die bij elk onderwerp staan vermeld, bij het informatiecentrum van de VNG (informatiecentrum@vng.nl of 070 - 373 80 20) of bij de servicedesk van het CCV (info@hetccv.nl of 030 - 751 67 00). Ook kunt u kijken op VNG-net (www.vng.nl), op de website van het CCV (www.hetccv.nl) of op de website van het ministerie van BZK (www.minbzk.nl) voor de actuele stand van zaken per onderwerp.

Mevrouw dr. G. ter Horst
*De minister van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties*

drs. W.J. Deetman
Voorzitter VNG

INHOUDSOPGAVE

A	BELEIDSKADER	9
B	RIJKSBELEID EN INSTRUMENTEN	9
1	<i>Vormgeving lokaal veiligheidsbeleid</i>	17
2	<i>Veilige woon- en leefomgeving</i>	28
2.1	Overlast en Verloedering	28
2.2	Onveiligheidsgevoelens	36
2.3	Huiselijk geweld	38
2.4	Geweld (op straat)	44
2.5	Woninginbraak	49
2.6	Voertuigcriminaliteit	50
2.7	Drugsoverlast	52
2.8	Alcoholoverlast	55
3	<i>Bedrijvigheid en veiligheid</i>	57
3.1	Winkelcentra en Bedrijventerreinen	57
3.2	Uitgaan/horeca	63
4	<i>Jeugd en veiligheid</i>	64
4.1	Overlastgevende en criminele jongeren	64
4.2	Veilig in en om de school	69
5	<i>Integriteit en veiligheid</i>	71
5.1	Radicalisering	71
5.2	Terrorisme	73
5.3	Georganiseerde criminaliteit en Organisatiecriminaliteit	77
5.4	Integriteitsschendingen	83

6	<i>Fysieke veiligheid</i>	84
6.1	Verkeersveiligheid	84
6.2	Brandveiligheid gebouwen	85
6.3	Risico's gevaarlijke stoffen, natuurrampen en infectieziekten/externe veiligheid	87
7	<i>Overig rijksbeleid</i>	99
C	WETTELIJKE BEVOEGDHEDEN	105
1	<i>Bestaande wettelijke bevoegdheden</i>	105
1.1	Verordende bevoegdheden van de gemeenteraad inzake ordehandhaving	105
1.2	Ordehandhaving door de burgemeester (normale bevoegdheden)	106
1.3	Noodbevoegdheden van de burgemeester	110
1.4	Handhaving van de openbare orde door de politie	112
1.5	Rechterlijke bevelen tot handhaving van de openbare orde	112
1.6	Aanpalende bevoegdheden	113
2	<i>Nieuwe wettelijke bevoegdheden</i>	118
D	QUICKSCAN INFORMATIEUITWISSELING	125
E	AFKORTINGEN EN WEBSITES	131

A bicycle is parked in front of a wall covered in a vibrant, abstract mural. The mural features bold, geometric shapes in shades of blue, red, and yellow, with a sunburst pattern in the upper right. The scene is dimly lit, suggesting dusk or dawn, and the overall atmosphere is artistic and urban.

A

Beleidskader

A *Beleidskader*

SAMEN WERKEN SAMEN LEVEN – BELEIDSPROGRAMMA KABINET BALKENENDE IV

Wanneer

2007-2011

Inhoud

In dit Beleidsprogramma presenteert het kabinet ruim 70 doelen en 10 projecten waar het kabinet zich de komende vier jaar voor in wil zetten en waar ze ook aanspreekbaar op is.

De doelstellingen in het Beleidsprogramma zijn een nadere concretisering van wat in het Coalitieakkoord is neergelegd. Het Beleidsprogramma is opgebouwd uit 6 pijlers: I Een actieve internationale en Europese rol, II Een innovatieve, concurrerende en ondernemende economie, III Een duurzame leefomgeving, IV Sociale Samenhang, V Veiligheid, stabiliteit en respect, VI Overheid en dienstbare publieke sector.

Voor veiligheid is met name pijler V van belang, maar er is ook een sterke relatie met onder andere pijler IV op de terreinen jeugd en wijkaanpak.

In pijler V zijn tal van maatregelen aangekondigd waardoor Nederland weer veiliger moet worden. Zo wordt ingezet op het bevorderen van respect, de aanpak van agressie, geweld, diefstal en criminaliteit tegen ondernemingen, de aanpak van overlast en verloedering, het verbeteren van de identiteitsvaststelling, technologie en informatieuitwisseling, de bestrijding van ernstige criminaliteit (bijv. georganiseerde misdaad), de bestrijding van terrorisme en het tegengaan van radicalisering, een effectievere organisatie van de veiligheidsketen en de verbetering van de crisisbeheersing en rampenbestrijding.

Meer informatie

www.regering.nl/het-kabinet/beleidsprogramma-2007-2011

PROJECT VEILIGHEID BEGINT BIJ VOORKOMEN

Wanneer

2007-2011

Inhoud

In 2010 moet de criminaliteit in Nederland met 25% zijn afgenomen ten opzichte van 2002. Met het project 'Veiligheid begint bij Voorkomen' (VbbV) wil het kabinet dit doel bereiken. VbbV is de opvolger van het Veiligheidsprogramma, dat tot medio 2007 liep. In dit project werken het ministerie van Justitie en het ministerie van BZK samen. Het project gaat uit van een integrale werkwijze, met acties van lokaal bestuur en de rijksoverheid. Dat vergt een combinatie van preventieve, strafrechtelijke en bestuurlijke maatregelen: een integrale aanpak.

Het kabinet werkt toe naar een reductie van de criminaliteit en de overlast van tenminste 25% in 2010 ten opzichte van 2002. Dit gebeurt onder andere door:

- 19% minder geweldsdelicten;
- 5% minder vermogensdelicten;
- verbetering ophelderingspercentage met 15%;
- daling criminaliteit tegen ondernemingen met 25%;
- daling recidive met 10%-punt.
- 100.000 minder gestolen fietsen;
- 25% minder fysieke verloedering en ernstige sociale overlast (waaronder 500 extra wijkagenten, aanpak overmatig alcoholgebruik door jongeren, in 2011 geen coffeeshops meer in de nabijheid van scholen)

In 2002 werd het veiligheidsprogramma 'Naar een veiliger samenleving' gepresenteerd. De belangrijkste doelstelling was de criminaliteit en overlast in de publieke ruimte tot 2010 met 20% tot 25% terugdringen. Het doel uit dit programma om de criminaliteit met een kwart te verminderen, is nog niet bereikt. Er moet dus nog een slag worden gemaakt, stelt het kabinet in het Beleidsprogramma 2007-2011.

De maatregelen om geweld, (jeugd-)criminaliteit, recidive, asociaal gedrag, overlast en verloedering te voorkomen, worden dan ook geïntensiveerd. De politie zal de opsporing van geweldplegers verder versterken en een bijdrage leveren aan het voorkomen van geweldsmisdrijven. Wat betreft de jeugd wordt de persoongerichte aanpak versterkt en krijgt ook de risicojeugd meer aandacht van de politie. Ten slotte zal de criminaliteits-

aanpak worden versterkt onder meer door specifieke programma's gericht op zowel de verbetering van de kwaliteit van de opsporing als op de zware en georganiseerde criminaliteit. Om overlast en verloedering tegen te gaan komt er een 'Actieplan Overlast en Verloedering'.

Meer informatie

De website van het nieuwe project www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl wordt een platform voor alles dat te maken heeft met overheidsmaatregelen die de veiligheid in Nederland moeten vergroten.

SAMEN AAN DE SLAG! BESTUURSAKKOORD RIJK EN GEMEENTEN, 4 JUNI 2007

Wanneer

2007-2011

Inhoud

De afspraken tussen Rijk en gemeenten over een gezamenlijke aanpak van maatschappelijke problemen zijn opgenomen in een bestuursakkoord tussen het Rijk en de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). Het akkoord gaat ervan uit dat krachtige gemeenten de basis vormen van een slagvaardige overheid. Uitgangspunt is: 'decentraal wat kan, centraal wat moet'. Gemeenten krijgen meer beleidsvrijheid en financiële ruimte. Het gemeentefonds wordt verruimd met 1,1 miljard euro en de limitering van de OZB vervalt per 1 januari 2008. Verder wordt de bestuurlijke drukte teruggebracht en wordt de bestuurskracht van gemeenten versterkt.

Om de dienstverlening van de overheid te verbeteren werken rijksoverheid en gemeenten twee programma's uit. Een programma is gericht op een administratieve lastenvermindering voor burgers en bedrijven van tenminste 25%. De belangrijkste door burgers en bedrijven ervaren knelpunten worden daarbij het eerst aangepakt. Daarnaast komt er meer geld voor de invoering van de elektronische overheid. In de dienstverlening aan de burger moet er voor de hele overheid een loket zijn en dat is de gemeente. Gemeenten moeten minimaal een 7 scoren op de kwaliteit van hun dienstverlening.

In het Bestuursakkoord is op het terrein van veiligheid afgesproken dat Rijk en gemeenten samen werken aan het verminderen van de criminaliteit en overlast, die in 2010 met 25%

verminderd moeten zijn ten opzichte van 2002. In het Bestuursakkoord zijn afspraken gemaakt op de terreinen sociale veiligheid en preventie en verbetering van de brandweezorg, rampenbestrijding en crisisbeheersing. Zo is onder andere afgesproken dat:

- nog in 2007 afspraken worden gemaakt over de bijdrage van gemeenten aan het bereiken van die doelstelling op (in ieder geval) het gebied van jeugd en veiligheid, overlast, (huiselijk) geweld en wijkveiligheid;
- VNG en BZK stellen in de 2e helft van 2007 vast welke ondersteuning gemeenten geboden moet worden om de kwaliteit en de uitvoering van het lokaal veiligheidsbeleid te verbeteren;
- de gemeentelijke regierol op veiligheidsgebied in 2007 wettelijk wordt vastgelegd;
- eind 2009 de rampenbestrijding en crisisbeheersing op orde zijn. Daarbij zet het Rijk in op het verbeteren van de brandweezorg en de ontwikkeling van veiligheidsregio's. Daartoe worden onder meer convenanten met de veiligheidsregio's gesloten

Meer informatie

www.minbzk.nl

www.vng.nl

LANDELIJKE PRIORITEITEN 2008 – 2011 NEDERLANDSE POLITIE

Wanneer

2008-2011

Inhoud

Gezamenlijk met de korpsbeheerders en het College van procureurs-generaal zijn voor de periode 2008-2011 de nieuwe landelijke prioriteiten voor de politie opgesteld. Deze treden in plaats van de huidige systematiek van het Landelijk Kader en de convenanten per korps met prestatieafspraken.

De prioriteiten sluiten aan bij het beleid van dit kabinet zoals neergelegd in het Beleidsprogramma. Voor het Korps Landelijke Politiediensten worden afzonderlijke landelijke prioriteiten opgesteld gezien de aard van haar taken.

Met de landelijke prioriteiten 2008-2011 wordt geborgd dat de politie gericht bijdraagt aan de doelstelling van het kabinet om de criminaliteit met 25% in 2010 ten opzichte van 2002 terug te dringen. In de nieuwe landelijke prioriteiten ligt de focus op de aanpak van daadwerkelijke veiligheidsproblemen. Daarnaast zijn de afspraken minder kwantitatief en meer kwalitatief van aard dan de voorgaande afspraken. De prioriteiten zijn: Geweld,

Veilige wijken, Jeugdcriminaliteit en risicojeugd en Aanpak criminaliteit.

Meer informatie

www.minbzk.nl

www.hetccv.nl

THEMA'S PIJLER V BELEIDSPROGRAMMA KABINET BALKENENDE IV

Concreet zijn in het Beleidsprogramma de volgende thema's op het gebied van veiligheid geformuleerd. De thema's gemarkeerd met een * zijn ook onderdeel van het Bestuursakkoord tussen het Rijk en de VNG.

Thema's die vallen binnen het Project Veiligheid begint bij Voorkomen:

Aanpak van agressie en geweld

- Actieplan tegen geweld* (zie deel B, paragraaf 2.4)
- Aanpak huiselijk geweld* (zie deel B, paragraaf 2.3)
- Aanpak eergerelateerd geweld* (zie deel B, paragraaf 2.3)
- Aanpak privacy-belemmeringen (zie deel B, paragraaf 1)

Aanpak van diefstal

- Aanpak inbraken woningen en bedrijven (zie deel B, paragraaf 2.5)
- Uitrol 500 forensisch assistenten (zie deel B, paragraaf 2.5)
- Fietsendiefstal* (zie deel B, paragraaf 2.6)

Aanpak criminaliteit tegen ondernemingen

- Actieplan Veilig Ondernemen III (zie deel B, paragraaf 3.1)
- Keurmerk Veilig Ondernemen (zie deel B, paragraaf 3.1)

Persoonsgerichte aanpak van risicojongeren en recidivisten

- Aanpak van jeugdcriminaliteit (zie deel B, paragraaf 4.1)
- Landelijke invoering van campussen (zie deel B, paragraaf 4.1)
- Aanpak recidive, inclusief nazorg ex-gedetineerden* (zie deel B, paragraaf 7)

Aanpak overlast en verloedering

- Nieuwe instrumenten OM-afdoening (zie deel C, paragraaf 2)
- Aanpak drugs en coffeeshopbeleid (zie deel B, paragraaf 2.7)
- Actieplan overlast en verloedering (zie deel B, paragraaf 2.1)
- Aanpak zichtbare aanwezigheid, 500 wijkagenten (zie deel B, paragraaf 2.1)
- Aanpak overmatig alcoholgebruik* (zie deel B, paragraaf 2.8)

Bestrijding ernstige vormen van criminaliteit

- Programma georganiseerde misdaad
- Programma financieel-economische criminaliteit (zie deel B, paragraaf 5.3)
- Programma aanpak cybercrime (zie deel B, paragraaf 5.3)
- Aanpak criminele misstanden prostitutiebranche (zie deel B, paragraaf 5.3)
- Kaderwet prostitutiebedrijven* (zie deel B, paragraaf 5.3)
- Bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit* (zie deel B, paragraaf 5.3)

Effectieve organisatie van de veiligheidsketen

- Veiligheidshuizen (zie deel B, paragraaf 1)
- Uitrol burgernet* (zie deel B, paragraaf 1)

Overige thema's pijler V beleidsprogramma:

Respect

- Totstandkoming gedragscodes
- Tegengaan van a-sociaal gedrag in het verkeer en vervoer
- Veiliger maken media-aanbod
- Serieuze behandeling aangifte discriminatie
- Meldpunt integriteitaantastings bij overheid (zie deel B, paragraaf 5.4)
- Normeren vergunningenbeleid risicovolle manifestaties
- Aanpakken van agressie en geweld tegen werknemers
publieke taak* (zie deel B, paragraaf 2.4)

Identiteitsvaststelling, technologie en informatieuitwisseling

- Identiteitsvaststelling in de strafrechtsketen
- Opzetten Nationaal Research & Development programma Veiligheid en technologie
- Modernisering vingerafdrukkensysteem van politie
- Governancestructuur HAVANK en identiteitsvaststelling

Terrorismebestrijding en tegengaan radicalisering

- Toepassen systeem monitoring en surveillance op internet en ontwikkeling goed functionerend meldpunt cybercrime
- Blokkade door providers van strafbare uitingen met terroristisch doel
- Verbod strafbare uitingen op grond van artikel 54a van het Wetboek van Strafrecht
- Indiening wet toekenning doorzettingmacht Minister van Justitie bij terrorismebestrijding
- Uitvoering Actieplan polarisatie en radicalisering* (zie deel B, zie paragraaf 5.1)
- Realiseren voldoende gekwalificeerd personeel en materieel ten behoeve van hulp bij aanslagen
- Op orde brengen capaciteit politie en AIVD ten behoeve van bewaking personen en objecten
- Inhaalslag bescherming tegen aanslagen met chemische, biologische, radiologische of nucleaire middelen
- Extra aandacht voor beveiliging als vast onderdeel van bedrijfsvoering
- Internationale aandacht voor tegengaan radicalisering via internet

Effectieve organisatie van de veiligheidsketen

- Versterking Justitieketen
- Kwaliteitsimpuls rechtspraak en rechtspleging
- Anonieme aangifte
- Diversiteit politie
- Capaciteit en kwaliteit politie
- Wetsvoorstel lokale regierol Gemeenten* (zie deel C, paragraaf 2)
- Internationale samenwerking
- Landelijke prioriteiten politie* (zie deel A)
- Criteria gezamenlijk functioneren politie*
- Evaluatie (aanpassen) politiebesteding (zie deel B, paragraaf 7)

Crisisbeheersing en rampenbestrijding

- Eind 2009 rampenbestrijding op orde* (zie deel B, paragraaf 6.3)
- Goede organisatie veiligheidsregio's* (zie deel B, paragraaf 6.3)
- Goede informatievoorziening in publiek geborgde meldkamer (zie deel B, paragraaf 6.3)
- Goede organisatie van de publieksvoorlichting / centraal publieksinformatienummer bij rampen
- Uiterlijk 2010: gelijke GGD en GHOR-regio's
- Wettelijk vastleggen basisvereisten veiligheidsregio's* (zie deel B, paragraaf 6.3)

- Meerjarige convenanten met doorgroei-regio's
- Periodieke toetsing organisatie crisisbeheersing en rampenbestrijding door IOOV (zie deel B, paragraaf 6.3)
- Ontwikkeling vastgestelde Strategie Nationale Veiligheid* (zie deel B, paragraaf 7)

B

Rijksbeleid en Instrumenten

- 1 **Vormgeving lokaal veiligheidsbeleid**
- 2 **Veilige woon- en leefomgeving**
- 3 **Bedrijvigheid en veiligheid**
- 4 **Jeugd en veiligheid**
- 5 **Integriteit en veiligheid**
- 6 **Fysieke veiligheid**
- 7 **Overig rijksbeleid**

B *Rijksbeleid en instrumenten*

1 **Vormgeving lokaal veiligheidsbeleid**

Rijksbeleid

AANPAK PRIVACY BELEMMERINGEN

Wanneer

Vanaf 2007 (nieuw beleid).

Inhoud

De ministers van Justitie en Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (BZK) hebben besloten een commissie in te stellen die tot taak krijgt advies uit te brengen over regulering van, voorlichting over en werkwijzen rond de omgang met persoonsgegevens zodat deze de veiligheid van personen bevorderen (Commissie veiligheid en persoonlijke levenssfeer). Op basis van dit advies zal het kabinet een nadere visie op de balans tussen veiligheid en de persoonlijke levenssfeer ontwikkelen.

In de praktijk blijkt dat voor sommige veiligheidspartners de uitwisseling van persoonsgegevens een knelpunt is in de samenwerking. Het knelpunt heeft dan met name betrekking op de beleving welke informatie wel of niet mag worden uitgewisseld. Op basis van de bestaande wetgeving is echter al veel mogelijk. Een totaal overzicht van het materiaal dat ontwikkeld is op het terrein van informatie-uitwisseling komt nog in 2007 ter beschikking van de verschillende veiligheidspartners via het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (zie ook deel D). Het ministerie van BZK is, in samenwerking met de Helpdesk Privacy en het Servicecentrum Handhaving, bezig om een overzicht te maken van de juridische mogelijkheden om gegevens uit te wisselen per partner en per onderwerp. Het is de bedoeling om een algemeen kader te maken dat ingevuld kan worden met 'modules' per doel, onderwerp en partner. In de eerste helft van 2008 moet dit zogenaamde kaderconvenant gereed zijn.

Meer informatie

www.hetccv.nl

www.justitie.nl/helpdeskprivacy

BURGERNET

Wanneer

Vanaf 2008 (nieuw beleid).

Inhoud

Een van de initiatieven om burgers te betrekken bij versterking van de veiligheid van hun leefomgeving is Burgernet. Door middel van Burgernet kunnen bewoners worden geïnformeerd over veiligheids- en leefbaarheidsaspecten in hun wijken, waarvan een positieve werking uitgaat naar de perceptie van overlast en onveiligheid. Tevens kunnen burgers met behulp van burgernet worden betrokken bij opsporings- en handhavingsactiviteiten van de politie. In de periode mei 2008 – oktober 2008 wordt een vijftal pilots gedraaid. Naar verwachting zal vervolgens eind 2008 een evaluatie van de pilots voorliggen. Op basis van de resultaten van deze evaluatie zal besluitvorming over een eventuele landelijke uitrol van Burgernet begin 2009 kunnen plaatsvinden. Indien wordt besloten tot een landelijke uitrol zal deze medio 2010 gerealiseerd worden.

Meer informatie

www.burgernet.nl

VEILIGHEIDSHUIZEN

Wanneer

In 2008 en 2009 zal een uitbreiding plaatsvinden van het aantal Veiligheidshuizen, zodat er in 2009 sprake is van een landelijk dekkend systeem van Veiligheidshuizen (nieuw beleid).

Inhoud

Met de introductie van de veiligheidshuizen zijn de samenwerkingsverbanden binnen de organisatie van de veiligheid sterk verbeterd. Dit kabinet streeft naar een brede landelijke toepassing van dit concept. In de grotere steden komen Veiligheidshuizen waarin

gemeenten, jeugd- en zorginstellingen, politie en justitie samenwerken aan een persoonsgerichte en gebiedsgerichte aanpak van criminaliteit en overlast, waaronder in ieder geval jeugdcriminaliteit, veelplegers en huiselijk geweld. Preventie, repressie en nazorg worden hierin effectief op elkaar afgestemd, niet alleen voor de grotere steden maar ook voor de omliggende gemeenten.

In meer dan 20 gebieden functioneren al Veiligheidshuizen. Vanaf 2008 worden de bestaande Veiligheidshuizen geborgd door middel van structurele financiering en via verdere ontwikkeling en uitbouw van gezamenlijke werkprocessen. Er zal extra geïnvesteerd worden in de samenwerking tussen gemeenten, jeugd- en zorginstellingen, politie en justitie in de aanpak van criminaliteit en overlast. Daarbij worden afspraken gemaakt over de aansluiting tussen de op te richten Centra voor Jeugd en Gezin en de Veiligheidshuizen.

Meer informatie

www.veiligheidbeginbijvoorkomen.nl (onderwerp Persoonsgerichte aanpak)

Instrumenten

KERNBELEID VEILIGHEID

Inhoud

De methode Kernbeleid Veiligheid helpt gemeenten bij het ontwikkelen van integraal veiligheidsbeleid. De versie uit 2003 is herzien. De handreiking is in een aantal opzichten veranderd; eenvoudiger, praktischer en gebruiksvriendelijker. Er zijn meer toelichtingen opgenomen en nieuwe inzichten en ontwikkelingen zijn verwerkt. Inhoudelijk is het schema van veiligheidsitems aangescherpt en geactualiseerd. Er wordt meer aandacht besteed aan de uitvoeringsfase en er zijn praktijkvoorbeelden uit gemeenten in opgenomen. Ook is het aantal beleidsvragen teruggebracht. Verder is er meer aandacht voor de begrotingscyclus van de gemeente en de beleidscyclus van de politie. Maar wellicht de meest in het oog springende vernieuwing is de 'light'-versie van het stappenplan. Gemeenten die wel aan de slag willen met veiligheidsbeleid maar niet de hele methode willen toepassen, kunnen gebruik maken van dit verkorte stappenplan. De hoofdzaken van de methode zijn echter overeind gebleven. Centraal in de methode staat nog steeds een 12-stappenplan. In het stappenplan is tevens een duidelijke rol voor de gemeenteraad weggelegd. In het verlengde van de methode Kernbeleid Veiligheid zijn vijf instrumenten ontwikkeld die inhoudelijk sterk samenhangen met de methode.

Deze vijf instrumenten zijn:

- Stramien voor de veiligheidsanalyse;
- Format voor de veiligheidsnota;
- Modelconvenant voor samenwerking in het kader van integraal veiligheidsbeleid;
- Richtingwijzer voor de samenstelling van de werkgroep;
- Flyer voor het betrekken van externe partijen.

Deze instrumenten staan op de CD-rom die bij de handreiking hoort.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Gemeentelijk veiligheidsbeleid)

www.sgbo.nl/dienstverlening/veiligheid (ook cursus)

www.projectveiligegemeenten.nl (Instrumenten)

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)

axel.weggelaar@hetccv.nl

AFSTEMMING BELEIDSCYCLUS GEMEENTEN - POLITIE - OM

Inhoud

In de regio IJsselland heeft het Project Integrale Veiligheid (PIV) een stroomschema en een matrix Integraal Veiligheidsbeleid ontwikkeld. Het doel hiervan is de beleidscycli van gemeenten, politie en OM op elkaar af te stemmen. U vindt op de website het stroomschema integraal veiligheidsbeleid zoals het in de lokale driehoek wordt gebruikt. Daarnaast staat het planningsschema voor de gemeente en het beleidsproces van de politie. Om te laten zien waartoe het afstemmingsoverleg leidt wordt als voorbeeld een ‘ingevulde matrix’ gepresenteerd.

Meer informatie

www.projectveiligegemeenten.nl (Praktijkvoorbeelden)

www.hetccv.nl

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)

axel.weggelaar@hetccv.nl

DIAGNOSE INSTRUMENT INTEGRALE VEILIGHEID

Inhoud

Met het diagnose-instrument integrale veiligheid kunnen gemeenten nagaan hoe hun veiligheidsbeleid ervoor staat en op welke punten versterking nodig is. Doel van het diagnose-instrument is vast te stellen hoe de gemeente er voor staat op het punt van volledigheid, integraliteit en verankering van het veiligheidsbeleid. Het instrument bestaat uit 3 onderdelen en sluit naadloos aan op de Methode Kernbeleid Veiligheid. Het eerste onderdeel van het instrument behandelt de beleidsvragen uit de Methode Kernbeleid Veiligheid. Hierbij gaat het bijvoorbeeld over het inzicht in de veiligheidssituatie of het veiligheidsveld en de mate van samenwerking intern en extern. In het tweede onderdeel wordt gevraagd naar het beleid en de aanpak op de veiligheidsvelden, die de methode onderscheidt. Het derde deel is gericht op het verkrijgen van inzicht in de aanpak op een aantal thema's. Aan het instrument zijn ook het bestaande diagnose-instrument Aanpak huiselijk Geweld en het Veiligheidsvizioer gekoppeld.

Naast transparantie binnen de eigen gemeente is ook onderlinge vergelijking tussen gemeenten mogelijk. Een aantal onderdelen van het instrument wordt omgevormd tot indicatoren die gebruikt kunnen worden op de website www.watdoetjegemeente.nl. De gemeente heeft bij het invullen een keuze om alleen een zelfdiagnose uit te voeren (waarbij er geen informatie extern vrij komt), of om een vergelijking met andere gemeenten mogelijk te maken. Het instrument is te gebruiken met een persoonlijke inlogcode en wachtwoord dat per gemeente is verstrekt. Alle gemeenten zijn per brief op de hoogte gesteld van die persoonlijke code inclusief wachtwoord.

Meer informatie

www.projectveilige gemeenten.nl (Instrumenten)
www.vng.nl

Contact

Informatiecentrum VNG
informatiecentrum@vng.nl of 070-3738020

GEMEENTEKAART

Inhoud

Steeds meer gemeenten publiceren hun (sociale) veiligheidsplannen en projecten op hun website. Op de gemeentekaart ziet u in één oogopslag welke gemeenten allemaal hun veiligheidsbeleid online hebben.

Ook de site van het CCV biedt een overzicht van veiligheidsplannen van gemeenten, waarbij het mogelijk is om ook te zoeken op gemeentegrootte.

Meer informatie

www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl

www.hetccv.nl (dossier Gemeentelijk veiligheidsbeleid)

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)

axel.weggelaar@hetccv.nl

HANDLEIDING EVALUATIE PREVENTIEPROJECTEN

Inhoud

Bij het opzetten van een project is het plannen en uitvoeren van een evaluatie een belangrijk onderdeel. In deze handleiding wordt dit behandeld. De handleiding is geschreven om projectleiders in de gelegenheid te stellen een (experimenteel) preventieproject op betrekkelijk eenvoudige wijze zo te evalueren dat duidelijk wordt hoe succesvol het project is. Deze handleiding is verschenen in het kader van het Actieplan tegen Geweld; daarom hebben de gehanteerde voorbeelden betrekking op geweld. Maar de handleiding kan dus ook goed gebruikt worden voor de evaluatie van projecten ter preventie van andere vormen van criminaliteit.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersoon

Linda Knipscheer (CCV)

Linda.knipscheer@hetccv.nl

HANDREIKING DE GEMEENTE ALS REGISSEUR

Inhoud

Om gemeenten te ondersteunen bij de regierol, is onderzocht welke problemen gemeenten ondervinden bij de invulling van hun regierol, welke rol het rijk hierbij kan spelen en hoe gemeenten die rol adequaat kunnen oppakken. In deze handreiking wordt deze informatie samengebracht en geïllustreerd aan de hand van veiligheidsthema's.

Deze handreiking wil vooral inzichtelijk maken aan welke voorwaarden op rijksniveau en op lokaal niveau moet worden voldaan om tot een succesvolle lokale regierol te komen. Daarnaast is deze handreiking ook bedoeld om het proces van regievoering op lokaal niveau te stimuleren. Tenslotte biedt het een mogelijkheid om de discussie hierover binnen het rijk en tussen het rijk en gemeenten te stimuleren.

Meer informatie

www.minbzk.nl (Openbaar bestuur/interbestuurlijke betrekkingen)

www.hetccv.nl (dossier Gemeentelijk veiligheidsbeleid)

www.projectveilige gemeenten.nl (Publicaties)

HANDREIKING VOOR GEMEENTEN OVER PRIVACYASPECTEN BIJ CRIMINALITEITSPREVENTIE

Inhoud

Deze handreiking is ontwikkeld om gemeenten en lokale partners houvast te bieden bij de privacyaspecten van de gegevensuitwisseling in het kader van criminaliteitspreventie. De handreiking richt zich daarbij voornamelijk op de bij de jeugd betrokken organisaties. In de handreiking is een stappenplan uiteengezet dat de gemeente en de lokale partners gezamenlijk kunnen doorlopen. Op basis van dit stappenplan kan gezocht worden naar een mogelijke gegevensuitwisseling met inachtneming van de regelgeving en de betrokken belangen. Een belangrijke stap in dit stappenplan is het bepalen van de voor de betrokken partners meest geschikte vorm en inhoud van de uitwisseling van gegevens. De gemeente en de lokale partners, of alleen de lokale partners, zullen over de door hen gekozen vorm en inhoud van de uitwisseling en de daarbij behorende samenwerking, afspraken moeten maken. Het is verstandig die afspraken schriftelijk vast te leggen. Dan is het voor alle partijen duidelijk wat de afspraken zijn en partijen kunnen daaraan ook gemakkelijker gehouden worden. Het 'Modelconvenant over de gegevensuitwisseling tussen partijen betrokken bij het criminaliteitspreventiebeleid in gemeenten' geeft een mogelijke opzet voor deze afspraken.

Meer informatie

www.justitie.nl/helpdeskprivacy

HELPDESK PRIVACY (JEUGD EN GEZIN)

De Helpdesk Privacy (Jeugd en Gezin) geeft advies en informatie over privacy en gegevensuitwisseling aan instanties en (beroeps)krachten die actief zijn:

- op het terrein van jeugd in de leeftijd van 0 tot en met 23 jaar; De Helpdesk voert haar werkzaamheden uit binnen het kader van de sectoren: Justitie en politie; Onderwijs; Zorg- en hulpverlening;
- bij de aanpak van (meerderjarige) veelplegers;
- bij de aanpak van huiselijk geweld.

Meer informatie

www.justitie.nl/helpdeskprivacy

INTEGRALE VEILIGHEIDSAANPAK BETROKKENEN (IVAB)

Inhoud

De Integrale Veiligheids Aanpak Betrokkenen (IVAB) probeert op een modelmatige manier een complexe problematiek op een bepaalde locatie te voorzien van een concrete aanpak waarbij meerdere partijen betrokken zijn. In feite biedt de IVAB een methodiek (ordeningsmodel) waarmee een effectieve inzet van instrumentarium, mensen en middelen wordt bewerkstelligd.

Wat nu feitelijk de probleemsituatie is op een bepaalde locatie hoeft niet in een groep van betrokken partners eindeloos bediscussieerd te worden. Bij gebruikmaking van het IVAB-model wordt alleen gesproken over de *uitvoering* en de *oplossing* van een specifiek probleem. Alle huidige en gewenste activiteiten van de partners komen voor elkaar scherp in beeld. Men kan elkaar daar ook op aanspreken.

Meer informatie

www.hetccv.nl

Contactpersoon

Colin Voetee (CCV)

Colin.voetee@hetccv.nl

MATRIX INTEGRALE VEILIGHEIDSZORG

Inhoud

Gemeenten hebben de regie in de integrale aanpak van veiligheidsproblemen. Om gemeenten te ondersteunen in het voeren van de regie, heeft het Programmabureau Integrale Veiligheid Noord Holland Noord de Matrix Integrale Veiligheidszorg ontwikkeld.

De Matrix Integrale Veiligheidszorg maakt het mogelijk om:

- een heldere probleemanalyse te maken;
- SMART doelstellingen te formuleren op het gebied van gewenste resultaten én gewenst maatschappelijk effect;
- concreet te benoemen welke partner verantwoordelijk is voor welk deel van de integrale aanpak.

U kunt de Matrix in zijn geheel overnemen en invullen, om structuur te geven aan de samenwerking met partners, om duidelijkheid te scheppen in de taakverdeling en om de vrijblijvendheid van afspraken weg te nemen. Daarnaast is de ingevulde matrix een uitstekend voortgangsdokument bij overleg met partners, en dient het veelal als basis voor veiligheidsplannen.

Meer informatie

www.projectveiligegemeenten.nl (Praktijkvoorbeelden)
www.hetccv.nl

Contactpersoon

Peter Gigengack
p.gigengack@integraleveiligheidnhn.nl of 072-5494033

ORGANISATIEMODELLEN EN FUNCTIEPROFIELEN

Inhoud

Binnen het Project Veilige Gemeenten zijn negen organisatiemodellen ontwikkeld met basisformats en competentieprofielen voor de integrale veiligheidscoördinator. De organisatiemodellen ondersteunen gemeenten bij het inrichten van integraal veiligheidsbeleid in de gemeentelijke organisatie. De competentieprofielen helpen bij het opstellen van functieprofielen voor integrale veiligheidscoördinatoren of personen die de regie over het veiligheidsbeleid voeren.

De organisatiemodellen en functieprofielen zijn bedoeld voor alle gemeenten, maar in het bijzonder voor gemeenten die de eerste stappen aan het zetten zijn om het integrale veiligheidsbeleid vorm te geven of voor gemeenten die doorgroeien zitten naar een betere verankering van het veiligheidsbeleid. De modellen zijn interessant voor bestuurders, (beginnende) coördinatoren veiligheid, afdelingshoofden, maar ook voor de veiligheidspartners van gemeenten.

Meer informatie

www.projectveiligemeenten.nl (Instrumenten)
www.hetccv.nl

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)
axel.weggelaar@hetccv.nl

OVERZICHT STAGECOÖRDINATOREN

Inhoud

Gemeenten kunnen soms wel wat extra ondersteuning gebruiken bij projecten of onderzoeken. En studenten opleiding Integrale Veiligheid(skunde) willen in het kader van hun stageopdracht graag ervaring opdoen bij gemeenten. Om deze match te maken, is er een overzicht gemaakt met alle stagecoördinatoren van de Hogescholen die de opleiding Integrale Veiligheid(skunde) aanbieden. U kunt één van deze stagecoördinatoren bellen om te kijken of een student interesse heeft voor een stage bij u in de gemeente.

Meer informatie

www.projectveiligemeenten.nl (Stagecoördinatoren)

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)
axel.weggelaar@hetccv.nl

REGIONALE SAMENWERKING BINNEN INTEGRAAL VEILIGHEIDSBELEID

Inhoud

Regionale samenwerking biedt een belangrijke kans voor de inrichting en versterking van het gemeentelijke integrale veiligheidsbeleid. Op het gebied van de fysieke veiligheid is regionale samenwerking al heel gewoon, maar ook ten aanzien van de sociale veiligheid zoeken gemeenten steeds meer de samenwerking binnen de regio. Gemeenten die een samenwerkingsverband willen opzetten op het terrein van veiligheid kunnen nu gebruik maken van de resultaten van een onderzoek naar regionale samenwerkingsverbanden. Dit onderzoek leverde aansprekende voorbeelden op die gemeenten kunnen gebruiken om een samenwerkingsverband op te zetten of bestaande samenwerking te versterken.

Meer informatie

www.projectveiligegemeenten.nl (Regionale samenwerking)

Contactpersoon

Axel Weggelaar (CCV)
axel.weggelaar@hetccv.nl

VOORBEELDDOCUMENTEN

Inhoud

Op www.overheidsportal.nl kunt u diverse voorbeelddocumenten vinden (convenanten, rampenplannen, e.d.). Via de VNG kunt u diverse modelverordeningen, model APV's en modelconvenanten opvragen. U kunt zich wenden tot de frontoffice. Via de website van het CCV kunt u ook diverse documenten, waaronder gemeentelijke veiligheidsplannen, opvragen/ downloaden.

Meer informatie

www.overheidsportal.nl
www.vng.nl
www.hetccv.nl

Zie ook wetsvoorstel *wettelijke verankering regierol gemeenten*

(deel C, paragraaf 2)

2 Veilige woon- en leefomgeving

2.1 Overlast en Verloedering

Rijksbeleid

ACTIEPLAN OVERLAST EN VERLOEDERING

Wanneer

2007-2011 (Nieuw beleid)

Inhoud

In het plan worden nieuwe maatregelen van het Rijk aangekondigd die gemeenten kunnen ondersteunen bij het realiseren van de afspraken in het bestuursakkoord Rijk-VNG op het thema overlast en verloedering. Daarbij ligt de focus op de aanpak van overlast door jongeren, uitgaansoverlast, overlast in de woon- en leefomgeving en de verloedering van de fysieke woon- en leefomgeving.

Gezien de uitkomsten van recente onderzoeken over de beleving door burgers van overlast en verloedering én gesprekken met gemeenten en hun (veiligheids)partners gaat dit plan uit van drie sporen:

- I Versterking instrumentarium: ondersteuning van de lokale partijen met (wettelijke) instrumenten en een betere verspreiding van aanwezige kennis.
- II Versterking van de lokale samenwerking: verbreding en optimalisering van de samenwerking en stimulering van gemeenten om regie te voeren, gericht op een evenwichtige sluitende ketenaanpak met de nadruk op preventieve maatregelen.
- III Versterking inzet/optreden/zelfoplossend vermogen van burgers: maatregelen die verband houden met het bevorderen van onderling respect tussen bewoners in een buurt. Naast de daadwerkelijk ervaren overlast en verloedering, dienen bijvoorbeeld ook intolerantiegevoelens en een klaagcultuur tegengegaan worden.

Op elk van de drie sporen - en in combinatie daarmee op elk van de probleemvelden - zet dit kabinet maatregelen in gang.

In het kader van de aanpak zichtbare aanwezigheid zal de politie in de periode tot eind 2010 500 extra wijkagenten inzetten in buurten en wijken met veel overlast.

Gemeenten

Het samenstel aan maatregelen in dit actieplan beoogt dat de lokale partijen hiermee aan de slag gaan en dat zij in staat gesteld worden de problematiek van overlast en verloedering beter en eenvoudiger aan te pakken. Aanvullend op de maatregelen ter intensivering van de aanpak van overlast en verloedering zal het Rijk met de VNG afspraken maken over hoe gemeenten kunnen bijdragen aan de reductie van overlast en verloedering met 25% in 2010 gemeten ten opzichte van 2002.

Meer informatie

www.minbzk.nl

Contactpersoon

Bart Engberts (BZK)

bart.engberts@minbzk.nl

ACTIEPLAN KRACHTWIJKEN: VAN AANDACHTSWIJK NAAR KRACHTWIJK

Wanneer

2007 e.v. (Nieuw beleid)

Inhoud

In Nederland zijn er wijken met ernstige problemen rond wonen, werken, leren en opgroeien, integreren en veiligheid. In 40 wijken in 18 Nederlandse gemeenten binnen de G31 blijft de kwaliteit van de leefomgeving door een cumulatie van problemen flink achter bij die van andere wijken in de stad. Wijken met bijvoorbeeld verouderde huizen, hoge werkloosheid, gevoelens van onveiligheid. Het kabinet wil de probleemwijken met het programma 'Actieplan Krachtwijken' omvormen tot wijken waar mensen kansen hebben en weer graag wonen. Het Rijk, gemeenten, woningcorporaties, bedrijfsleven, politie, welzijnswerkers en scholen slaan samen met wijkbewoners de handen ineen om de problemen aan te pakken. Met als doel de bewoners van de wijk meer perspectief te bieden en de kwaliteit van de wijk te verbeteren.

Voor het verbeteren van de veiligheid in de wijken bestaat een duidelijke relatie met de in het Beleidsprogramma van het kabinet geformuleerde ambitie om in 2010 25% minder criminaliteit en overlast ten opzichte van 2002 te realiseren en de afspraken die in dat

verband over de aanpak van wijkveiligheid in het Bestuursakkoord met de VNG hierover zijn gemaakt.

Gemeenten

Het kabinet streeft ernaar om in december 2007 met alle 18 gemeenten, waarin de 40 geselecteerde wijken zich bevinden, een charter te sluiten met wederzijdse afspraken. Rijk en gemeente bekijken in de aanloop naar het charter welke bijdrage zij aan de landelijke doelstelling (25% reductie van criminaliteit en overlast) in de betreffende wijken leveren en wat er voor nodig is om de ambitie te realiseren.

Meer informatie

www.vrom.nl (dossier Wijkverbetering)

Contactpersoon

Martijn Jebbink (BZK/WWI)
martijn.jebbink@minbzk.nl

Zie ook het Wetsvoorstel Bestuurlijke Boete overlast in de openbare ruimte en het Wetsvoorstel maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast (deel C, paragraaf 6.2)

Instrumenten

BUURTBEMIDDELING

Inhoud

Buurtbemiddeling is het bemiddelen in conflicten tussen burens of personen uit een buurt of wijk, onder leiding van twee onpartijdige bemiddelaars. Buurtbemiddeling geeft buurtgenoten handvatten om over een conflict afspraken te maken die voor alle partijen aanvaardbaar zijn.

Een preventieve aanpak als buurtbemiddeling draagt bij aan de leefbaarheid in de buurt door het vroegtijdig aanpakken van problemen. Uit de evaluatie 'Het succes van buurtbemiddeling' blijkt dat meer dan 90% van de lokale betrokkenen tevreden tot zeer tevreden zijn over buurtbemiddeling.

De bemiddelaars zijn getrainde lokale vrijwilligers. Deze bemiddelaars leiden het gesprek volgens een bepaalde methode. Buurtbemiddeling is speciaal bedoeld voor het vroegtijdig aanpakken van problemen en is alleen mogelijk als er nog geen sprake is van een strafbaar feit. De verantwoordelijkheid voor de oplossing van het conflict ligt bij de deelnemers zelf. De rol van de bemiddelaars is om het proces van het herstel van de communicatie tussen de partijen te begeleiden.

Het CCV is sinds 1 januari 2005 het landelijk aanspreekpunt voor het project Buurtbemiddeling.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersoon

Jeanine Florie (CCV)
buurtbemiddeling@hetccv.nl

BUURTPREVENTIE

Inhoud

Het doel van buurtpreventieprojecten is het vergroten van het informeel toezicht. Hiermee neemt de sociale controle toe en wordt bijgedragen aan de subjectieve en objectieve veiligheid. Buurtpreventieprojecten richten zich op de bewoners (potentiële slachtoffers) van een woonblok of van een buurt. Bewoners zetten zich op vrijwillige basis actief in voor het eigen woongebied, zoals bij het doorgeven van ongeregelheden aan bevoegde instanties, eventueel aangevuld met het uitvoeren van kleine opruim- en schoonmaakklusjes. De bewoners hebben tevens een actieve rol in het beheer van de buurt en maken daarover afspraken. Projecten kunnen eventueel worden uitgebreid met woon- en leefregels.

Meer informatie

www.hetccv.nl

CONVENANT VRIJPLAATSEN

Inhoud

Vrijplaatsen zijn locaties met een handhavingstekort. Effectief overheidsoptreden wordt belemmerd, wat leidt tot een maatschappelijk ongewenste situatie. Bij vrijplaatsen gaat het om een handhavingstekort bij meer dan één overheidsorgaan. Samenwerking is dus geboden. Om gemeenten en andere betrokken partijen daarbij te helpen is het voorbeeldconvenant integrale handhaving ontwikkeld. In het modelconvenant wordt ondermeer aandacht besteed aan de opzet van de samenwerking en de informatie-uitwisseling.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

Contactpersoon

Pim van Dijk (CCV)
pim.dijk@hetccv.nl

GRAFFITI

Inhoud

Graffiti is het aanbrengen van een boodschap op een oppervlak met bijvoorbeeld een stift, een spuitbus of latex. De boodschap kan zijn een naam, een politieke tekst, een afbeelding of een teken. Het illegaal plaatsen van graffiti is een vorm van vernieling waarvan het herstel hoge kosten meebrengt. Het nodigt vaak uit tot het aanbrengen van nog meer graffiti en vergroot andere vormen van vandalisme. Graffiti draagt bij aan een verloederd straatbeeld en heeft zo een negatieve invloed op de sociale veiligheid. Een aan graffiti verwant probleem is het stickerplakken en wildplakken. Graffiti is legaal als het wordt aangebracht op een door de gemeente aangewezen 'graffitiwall' of graffiti bord. Uit de grote diversiteit aan maatregelen van gemeenten is een aantal voorbeelden geselecteerd en beschreven. Deze zijn op factsheets gezet zodat deze in de praktijk als inspiratiebron gebruikt kunnen worden.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)
www.servicecentrumhandhaving.nl (onderwerp Overlast en verloedering)

Contactpersoon

Michel de Vroege (CCV)
Michel.vroege@hetccv.nl

HANDREIKING AANPAK ILLEGALENOVERLAST

Inhoud

Wat kan en mag een gemeente doen in de aanpak van illegalenproblematiek? Dit overzicht van toepasbare wetgeving, gebaseerd op ervaringen, is een praktische handreiking in de aanpak van de meest voorkomende problemen rond illegalen. De gebieden waarop problemen kunnen spelen zijn onder meer: onrechtmatig wonen, arbeidsmarktfraude en identiteitsfraude. Aanpak is mogelijk middels civielrechtelijke handhaving, strafrechtelijke handhaving en bestuursrechtelijke handhaving.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

HANDREIKING BURENLAWAAI

Inhoud

Deze handreiking heeft als doel intermediairs (zoals gemeenten, politie, verhuurders) een handvat te bieden bij het vinden van een oplossing voor burenlawaai.

Meer informatie

www.vrom.nl/burenlawaai_online

HANDREIKING GEDRAGSCODES

Inhoud

Deze handreiking bevat praktische adviezen en een globaal stappenplan voor het ontwikkelen van een gedragscode. De handreiking is bedoeld voor lokale professionals zoals bijvoorbeeld de beleidsmedewerker welzijn of educatie van een gemeente. Een gedragscode is een geheel van afspraken over het gedrag van mensen in een bepaalde sociale situatie. Belangrijk uitgangspunt hierbij is dat deze afspraken gezamenlijk worden

opgesteld, mét of door de doelgroep. Daarnaast worden gedragscodes vrijwillig aangegaan, en hebben zij dus geen wettelijke verplichting.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersoon

Jeanine Florie (CCV)

jeanine.florie@hetccv.nl

HEIN ROETHOFPRIJS

Inhoud

De Hein Roethofprijs is in 1987 door het ministerie van Justitie in het leven geroepen met het doel nationale bekendheid te geven aan projecten die resultaten bereiken met de preventie van criminaliteit. Elk jaar worden de meest succesvolle en meest aansprekende projecten genomineerd, maximaal vijf. Uit die projecten wordt de winnaar gekozen.

Meer informatie

www.hetccv.nl

113 VRAGEN OVER OVERLAST, EEN UITGAVE VAN AEDES

Inhoud

De publicatie 113 vragen over overlast; (juridische) mogelijkheden voor effectieve aanpak van huurdersoverlast geeft concrete informatie om overlast effectief aan te pakken. Met de antwoorden op deze 113 vragen wordt aangegeven wat verhuurder, gemeente, politie, hulpverlening en omwonenden kunnen doen en wat zij met samenwerking kunnen bereiken. De publicatie is te bestellen bij Aedes.

Gemeenten hebben veel mogelijkheden om overlast aan te pakken. Op de website van het Servicecentrum Handhaving is gemeentelijk voorbeeldmateriaal over de aanpak van (woon)overlast verzameld en op een rijtje gezet.

Meer informatie

www.servicecentrumhandhaving.nl (onderwerp Overlast en verloedering)
www.aedes.nl (113 vragen)

OVERZICHT INTERVENTIES WIJKVEILIGHEID: 40 ANTWOORDEN OP ONVEILIGHEID IN DE WIJK

Inhoud

Deze publicatie biedt een overzicht van ‘good practices’ op het gebied van veiligheidsinitiatieven in de wijk. De 40 interventies op het gebied van sociale veiligheid die worden weergegeven, zijn volgens een vast stramien beschreven. Zo veel mogelijk namen, telefoonnummers en websites zijn bij de projecten opgenomen opdat er makkelijk contact kan worden gelegd met de verantwoordelijke partijen. In de bijlage is een stuk opgenomen getiteld ‘wijkkenmerk’. Dit bevat handige tips hoe naar een wijk kan worden gekeken en hoe bij de keuze voor een bepaalde interventie rekening kan worden gehouden met het type wijk.

Meer informatie

www.hetccv.nl

Contactpersoon

Michel de Vroege (CCV)
Michel.vroege@hetccv.nl

TOOLKIT AANPAK VERROMMELING LEEFOMGEVING

Inhoud

De VROM-Inspectie wil dat vervallen panden, probleemerven en illegale acties in en rondom boerderijen in het noordelijk landschap worden aangepakt. Hiervoor heeft zij een toolkit ontwikkeld waarmee gemeenten op een meer effectieve en efficiënte manier de verrommeling kunnen tegengaan.

Meer informatie

www.servicecentrumhandhaving.nl (onderwerp overlast en verloedering)

WIJKVEILIGHEIDSPAN/WIJKACTIEPLAN

Inhoud

Een wijkveiligheidsplan of wijkactieplan is een beleidsinstrument om de veiligheidsknelpunten in een wijk te benoemen en acties te omschrijven om deze problemen op te lossen. Meerwaarde van een wijkveiligheidsplan is dat de kennis en inzet van partijen nadrukkelijk wordt aangesproken. Het helpt de onveiligheid systematisch aan te pakken en afspraken tussen partijen vast te leggen.

Meer informatie

Voorbeelden van wijkveiligheidsplannen kunnen op de website van het CCV worden gevonden: www.hetccv.nl

2.2 Onveiligheidsgevoelens

Rijksbeleid

STROOMLIJNING VEILIGHEIDSMONITORS

Wanneer

De Veiligheidsmonitor zal voor het eerst in 2008 op landelijk, regionaal en lokaal niveau worden uitgevoerd. Het veldwerk loopt van 15 september tot 31 december. Rapportage vindt plaats vanaf 1 maart 2009. (Lopend beleid)

Inhoud

Doel van het project Stroomlijning Veiligheidsmonitors is het integreren van diverse bestaande monitoren op landelijk, regionaal en lokaal niveau tot één gezaghebbende Veiligheidsmonitor. Daarmee wordt deze monitor de eerste Nederlandse integrale Veiligheidsmonitor.

Onderwerpen die hierin aan de orde komen zijn onder meer: slachtofferschap, onveiligheids- gevoelens van burgers, buurtproblemen, aangiftegedrag en meningen over het functioneren van de politie. Onderzoeksresultaten kunnen worden verrijkt met informatie over o.a. afkomst, geslacht, leeftijd en inkomen en de mate van stedelijkheid waarin de respondenten wonen. Door deze stroomlijning nemen de eenduidigheid van cijfers over sociale veiligheid en de mogelijkheden voor benchmarking toe. Ook wordt de efficiency vergroot.

De Veiligheidsmonitor is een publieksenquête en kan, aangevuld met bijvoorbeeld informatie over door de politie geregistreerde onveiligheid en met de resultaten van het Diagnose instrument integrale veiligheid, waardevolle informatie opleveren om veiligheidsbeleid te ontwikkelen, uit te voeren en te evalueren.

Huidige stand van zaken

In 2006 is een Bestuurlijke Intentieverklaring tussen alle betrokkenen ondertekend (ministers van BZK en van Justitie, vertegenwoordigers van de gemeenten en van de politie). Inmiddels is de vragenlijst gereed en wordt zeer binnenkort vastgesteld welke mix van bevragsingsmethoden zal worden gebruikt. Eenduidigheid van methoden van onderzoek is essentieel om cijfers goed te kunnen vergelijken.

Gemeenten en korpsen worden in de gelegenheid gesteld om 'op te stappen'. Zij kunnen extra vragen stellen en/of extra respondenten laten bevragen om op deze wijze zicht te krijgen op onveiligheidsgevoelens op lokaal (gemeente, buurt, wijk) niveau.

Gemeenten

Vanuit hun regierol op veiligheidsgebied wordt van gemeenten verwacht dat zij samen met andere partners op veiligheidsgebied (de politie, woningcorporaties, jeugdzorg, GGD enz.) nagaan of en zo ja op welke wijze deelgenomen zal gaan worden aan de Veiligheidsmonitor. Vervolgens zal bij het opstappen de vraag of de gemeente zelf de uitvoering ter hand wil nemen of dat dit wordt uitbesteed aan een extern bureau, beantwoord dienen te worden. Op landelijk niveau zullen faciliteiten voor uitvoering en beheer worden aangeboden.

Meer informatie

www.minbzk.nl/onderwerpen/veiligheid/veilige-samenleving

Contactpersonen

Maarten Schermer Voest (projectleider BZK)
maarten.schermer@minbzk.nl, 070 - 4268254
Sonja Ooms (plv. projectleider BZK)
sonja.ooms@minbzk.nl, 070 - 4266819
Hans Bos (projectsecretaris BZK)
hans.bos@minbzk.nl, 070 - 4266690

Rijksbeleid

HUISELIJK GEWELD

Wanneer

Doorlopend

Inhoud

De aanpak van huiselijk geweld is in de afgelopen jaren sterk ontwikkeld. Ondanks de inspanningen van de afgelopen jaren is het probleem huiselijk geweld nog steeds zorgwekkend. De reeds ingezette aanpak moet worden geborgd. Daarbij moet er worden ingespeeld op nieuwe ontwikkelingen zoals de invoering van de Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) per 1 januari 2007, waarmee de regietaak van de gemeenten op het gebied van huiselijk geweld wettelijk is verankerd. Voorts is er de verwachte invoering van de Wet tijdelijk huisverbod half 2008, waardoor hoge eisen worden gesteld aan de samenwerking van de ketenpartners op lokaal/regionaal niveau.

Bij Movisie is een landelijke website ingesteld die ondersteuning biedt aan de gehele keten die betrokken is bij de aanpak van huiselijk geweld (www.huiselijkgeweld.nl). Op deze site kunt u terecht voor relevante onderzoeken, rapporten en instrumenten gericht op huiselijk geweld algemeen, ouderenmishandeling, kindermishandeling, dadermishandeling en de aanpak van huiselijk geweld door de verschillende ketenpartners.

Gemeenten

Door de invoering van de Wmo (zie deel C, paragraaf 6.1) is de regie met betrekking tot de aanpak van huiselijk geweld wettelijk een taak van de gemeenten geworden. Zij dienen de lokale samenwerkingspartners bij elkaar te brengen, hen te stimuleren om onderling bindende en sluitende afspraken te maken en erop toe te zien dat zij die afspraken nakomen.

De stimuleringsregeling Advies- en Steunpunten Huiselijk Geweld (ASHG's) heeft ertoe geleid dat in de 35 centrumgemeenten voor de vrouwenopvang regionaal werkende ASGH's zijn opgericht of uitgebreid. De ASGH's zijn een soort front office voor de samenwerkende lokale/regionale instanties. Vanaf 1 januari 2008, wanneer de stimuleringsregeling afloopt, worden de middelen (€ 3 mln) toegevoegd aan de specifieke uitkering voor de vrouwenopvang. Daarmee is de financiering structureel.

Het wetsvoorstel Tijdelijk huisverbod is in september 2007 aangenomen door de Tweede Kamer. Met deze wet krijgt de burgemeester de bevoegdheid om een huisverbod op te leggen. Het verbod houdt in dat de uithuisgeplaatste in beginsel tien dagen zijn woning niet meer in mag en in die periode ook geen contact mag opnemen met zijn partner of kinderen. Als de Eerste Kamer ook met het wetsvoorstel instemt, zal de wet half 2008 in werking treden.

Meer informatie

www.aanpakhuiselijkgeweld.nl
www.huiselijkgeweld.nl
www.fo-stvkennisnet.nl
www.invoeringwmo.nl
www.justitie.nl
www.kindermishandeling.info
www.transact.nl of www.movisie.nl

Contactpersoon

Ingrid Horst (ministerie van Justitie)
i.horst@minjus.nl

PROGRAMMA EERGERELATEERD GEWELD

Wanneer

2005-2010 (lopend beleid).

Inhoud

Het programma eengerelateerd geweld kent drie hoofdthema's: bescherming, maatschappelijke preventie en strafrechtelijke aanpak. Dit komt voor een groot deel samen in de *bestuurlijke aspecten*. Hierin vervullen de gemeenten de regierol.

Gemeenten

Het Programma stimuleert en ondersteunt enkele gemeenten om op lokaal niveau de regierol op te pakken en op lokaal niveau de samenwerking tussen de verschillende betrokken instanties ten behoeve van een effectieve aanpak vorm te geven. Met de ervaringen van deze gemeenten zullen modellen worden opgesteld die het voor andere gemeenten mogelijk maken om zelf snel en effectief deze regierol in te vullen.

Meer informatie

www.justitie.nl/onderwerpen/criminaliteit

Contact

Programmabureau Eergerelateerd Geweld
m.c.boots@minjus.nl of 070 - 370 4619

Instrumenten

ADVIES- EN STEUNPUNT HUISELIJK GEWELD OPZETTEN: EEN PRAKTISCH STAPPENPLAN

Inhoud

De publicatie 'Een Advies- en Steunpunt Huiselijk Geweld opzetten: een praktisch stappenplan' is een concreet hulpmiddel voor gemeenten bij het opzetten of uitbreiden van een ASHG. Hierin worden alle te nemen acties en besluiten op een rij gezet en randvoorwaarden, keuzemogelijkheden, tips en praktijkervaringen beschreven.

Het Advies- en Steunpunt Huiselijk Geweld (ASHG) is een helpdesk waar slachtoffers, plegers, professionals en getuigen van huiselijk geweld terecht kunnen voor advies en hulp. Het steunpunt fungeert figuurlijk gesproken ook als de voordeur naar het achterliggende samenwerkingsnetwerk van politie, justitie, hulpverlening en preventie.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

DIAGNOSE-INSTRUMENT AANPAK HUISELIJK GEWELD

Inhoud

Dit diagnose-instrument biedt gemeenten de mogelijkheid om zelf te 'diagnosticeren' in hoeverre hun aanpak van huiselijk geweld voldoet aan de ideale aanpak. Tevens kan de aanpak in een gemeente vergeleken worden met die van andere gemeenten. Door het beantwoorden van de vragen krijgt de gemeente inzichtelijk of zij beschikt over alle benodigde elementen van een goede lokale aanpak of dat er wellicht voor bepaalde onderdelen extra aandacht nodig is.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

DRAAIBOEK AWARE

Inhoud

Het AWARE-systeem is ontwikkeld om mishandelde vrouwen (en eventueel kinderen) die worden lastiggevallen door een ex-partner, sneller en beter te kunnen bijstaan. Centraal staat de installatie van een elektronische zender die als alarmsysteem dient bij de vrouw thuis en een mobiel beveiligingssysteem.

Dit draaiboek geeft een stappenplan voor het opzetten van een Aware-systeem, bedoeld voor gemeenten. In dit draaiboek vindt u praktische uitwerkingen ter illustratie van het stappenplan, zoals een plan van aanpak, diverse voorbeeldprotocollen en een samenwerkingsconvenant. Daarnaast komen mensen aan het woord die Aware vanuit de praktijk toelichten.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

HANDREIKING BOUWSTENEN VOOR DE AANPAK VAN HUISELIJK GEWELD

Inhoud

Deze handreiking is een vervolg op de brochure 'Aanpak huiselijk geweld (2003)' en de handreiking 'Aanpak huiselijk geweld, 55 vragen over de rol van de gemeente', die in 2004 is uitgekomen. Deze handreiking biedt praktische informatie en voorbeelden voor de ontwikkeling en implementatie van een (eigen) aanpak van huiselijk geweld. Deze handreiking is bedoeld ter ondersteuning van gemeenten die huiselijk geweldbeleid willen ontwikkelen en voor gemeenten die dat beleid willen borgen. De handreiking is bestemd voor grote, middelgrote en kleine gemeenten. Op sommige punten richt de handreiking zich in het bijzonder tot de kleine en middelgrote gemeenten.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

INFORMATIEKNOOPPUNT HUISELIJK GEWELD

Inhoud

Voor een effectieve samenwerking op het gebied van huiselijk geweld is een goede informatie-uitwisseling tussen de betrokken organisaties noodzakelijk. Om dit mogelijk te maken heeft het ministerie van Justitie de opdracht gegeven tot het ontwikkelen van een elektronisch Informatieknooppunt Huiselijk Geweld (IHG). Deze elektronische samenwerkruimte wordt beschikbaar gesteld aan iedereen die bij de aanpak van huiselijk geweld een rol vervult en in samenwerking met partners van andere organisaties de problematiek van huiselijk geweld te lijf wil gaan. De informatie van daders, slachtoffers en betrokken kinderen wordt vastgelegd op een persoonskaart. Aan deze kaart kunnen onbepaald documenten als bijlagen worden toegevoegd. Gebruikers kunnen zelf bepalen welke documenten dit zijn, met inachtneming van de regels van de privacywetgeving.

Meer informatie

www.justitie.nl (onderwerp Huiselijk geweld)

LOKALE INDEX HUISELIJK GEWELD

Inhoud

De lokale index huiselijk geweld is een onderzoeksinstrument waarmee gemeenten de aard en omvang van huiselijk geweld in kaart kunnen brengen. De lokale index huiselijk geweld bestaat uit een monitormodule waarin gegevens zijn opgenomen over de aard en de omvang van het geweld in de privé-sfeer, leeftijd, opleiding, positie in het huishouden, inkomenspositie en etniciteit van plegers en slachtoffers. De uitkomsten kunnen worden gebruikt als beleidsinformatie om huiselijk geweld te agenderen in een bestuurlijk overleg, maar ook voor inbedding binnen het lokaal gezondheids- of veiligheidsbeleid. Het instrument bestaat uit een beproefde vragenmodule die kan worden toegevoegd aan een geschikt lokaal of regionaal uitgevoerd bevolkingsonderzoek zoals de enquête volksgezondheid die de GGD periodiek uitvoert, of de jeugdmonitor.

Meer informatie

www.aanpakhuiselijkgeweld.nl

MODELCONVENANT GEGEVENSUITWISSELING AANPAK HUISELIJK GEWELD

Inhoud

Het modelconvenant gegevensuitwisseling aanpak huiselijk geweld biedt een handreiking op welke wijze de gegevensuitwisseling die een rol speelt bij de aanpak van huiselijk geweld, op een zorgvuldige wijze en in overeenstemming met de regelgeving op privacygebied kan worden ingericht. Het modelconvenant gegevensuitwisseling aanpak huiselijk geweld is gebaseerd op de methode zoals uiteengezet in de ‘Handreiking privacyaspecten criminaliteitspreventie voor gemeenten’, raadpleegbaar via www.justitie.nl/helpdeskprivacy.

Voor een uitvoerige beschrijving van de van toepassing zijnde regelgeving en grondslagen die gelden per instantie die betrokken is bij de aanpak van huiselijk geweld verwijzen wij naar de elektronische wegwijzer ‘huiselijk geweld en beroepsgeheim’ op www.huiselijkgeweld.nl. Daarnaast passeren in het boekje ‘huiselijk geweld beroepsgeheim’ een aantal belangrijke onderwerpen en veel gestelde vragen die spelen bij de samenwerking bij de aanpak van huiselijk geweld de revue. Ook dit boekje is verkrijgbaar via de website www.huiselijkgeweld.nl.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

www.justitie.nl/helpdeskprivacy

MODULE HUISELIJK GEWELD IN DE BENCHMARK WMO

Inhoud

In 2006 heeft SGBO, het aan de VNG gelieerde onderzoeks- en adviesbureau, een benchmark ontwikkeld, die gemeenten in staat stelt om hun beleid op de Wmo-prestatievelden te vergelijken met het beleid van andere gemeenten en van elkaar te leren. Omdat de aanpak van huiselijk geweld is aangewezen als een prestatieveld in het kader van de Wmo, bevat de benchmark een aparte module huiselijk geweld. De module bevat vragen met betrekking tot het beleid huiselijk geweld (is er beleid en hoe is dit verankerd?), de uitvoering ervan (wat wordt er gedaan?), de organisatie (wie voert de activiteiten uit, hoe is de aansturing geregeld?) en de effecten (wat wordt er bereikt?). Behalve vragen over het beleid en de regiefunctie van de gemeente, zijn belangrijke thema's in de module:

samenwerking met verschillende partners, het ASHG en voorlichting. De module biedt ook zicht op het beleid en de aanpak in de andere gemeenten. De resultaten die deze benchmark oplevert, staan in de eerste plaats ten dienste van de deelnemende gemeenten. De benchmarkmodule huiselijk geweld kan ook beleidsinformatie opleveren voor de VNG of voor de rijksoverheid – zeker als het gaat om nieuwe ontwikkelingen, algemene cijfers en trends. De benchmark Wmo gaat in 2007 van start.

Meer informatie

www.benchmarkwmo.nl.

Zie ook *Wetsvoorstel tijdelijk huisverbod*

(deel C, paragraaf 2)

2.4 Geweld (op straat)

Rijksbeleid

AANPAK VAN GEWELD IN HET PUBLIEKE EN SEMI-PUBLIEKE DOMEIN

Wanneer

Vanaf 2005 (lopend beleid).

Inhoud

Het fundament voor de aanpak van geweld in het publieke en semi publieke domein is gelegd in het Actieplan tegen geweld dat eind 2005 aan de Tweede Kamer is gestuurd. Dit plan omvat een pakket aan maatregelen dat zich richt op geweld in het publieke domein (verkeer, sport, openbaar vervoer, uitgaan en wijk) en in het semi-publieke domein (werkplek en school). Daarnaast wordt ingezet op de aanpak van risicofactoren voor geweld (alcohol, wapenbezit en geweldsbeelden in de media). Ook zijn er projecten die zich richten op dadergerichte en slachtoffergerichte maatregelen en op randvoorwaarden, zoals de effectiviteit van de aanpak van geweld, de samenwerking, strafrechtelijke knelpunten en het stroomlijnen van de diverse geweldsmonitoren.

Gegeven de aangescherpte doelstellingen van het project Veiligheid begint bij Voorkomen wordt het Actieplan tegen geweld op een aantal onderdelen geïntensiveerd: dit geldt in het

bijzonder voor de persoonsgerichte preventie van geweld in het publieke en semi-publieke domein en in het verlengde daarvan de risicofactoren alcohol, wapenbezit en geweldsbeelden, die als katalysator fungeren voor het ontstaan van agressief gedrag. Ook de landelijke implementatie van diverse vormen van bemiddeling die agressie en geweld kunnen voorkomen wordt geïntensiveerd. Zo zal het aantal gemeenten dat buurtbemiddeling heeft ingevoerd in deze kabinetsperiode worden verdubbeld (van 70 naar 150) en zullen de methodieken van jongeren- en leerlingbemiddeling worden uitgewerkt, getest en breder verspreid.

Meer informatie

www.veiligheidbegintbijvoorkomen.nl (Onderwerp agressie en geweld)

GEWELD TEGEN WERKNEMERS: VEILIGE PUBLIEKE TAAK

Wanneer

In oktober 2006 is door 14 betrokken partijen, waaronder de minister van Justitie en de minister van BZK, een verklaring ondertekend. In deze verklaring scharen de partijen zich achter de aanpak van geweld en agressie tegen werknemers. Deze verklaring heeft gediend als basis voor het actieprogramma 'Aanpak agressie en geweld tegen medewerkers met een publieke taak'. Op dit moment wordt gewerkt aan een nieuw plan van aanpak voor de periode 2007-2010. De nog openstaande activiteiten uit het eerder gepresenteerde actieprogramma worden meegenomen in het nieuwe plan van aanpak. (Lopend beleid)

Inhoud

Het programma 'Een veilige publieke taak' wil dat werknemers van organisaties met publieke taken op een veilige wijze kunnen functioneren. Dit betekent dat het contact tussen burger en werknemer met een publieke taak op een veilige, maar ook op een respectvolle manier verloopt. Het programmateam van BZK faciliteert en ondersteunt de werkgever en werknemer van de organisaties met een publieke taak, waardoor zij (beter) in staat zijn de aanpak van agressie en geweld binnen deze organisaties effectief vorm te geven.

Gemeenten

Het programma Veilige Publieke Taak heeft een regierol naar werkgevers, organisaties met een publieke taak en de overheid. Onder de overheid verstaan we hier de ketenpartners in de rol van beleidsmaker, handhaver en opsporingsorgaan. Dit betekent dat de ministers en

de organisaties met een publieke taak (dus ook de gemeenten) zelf primair verantwoordelijk zijn voor het voeren van veiligheidsbeleid. De verantwoordelijkheid voor de werknemer ligt bij de werkgever.

Het programma Veilige Publieke Taak faciliteert en ondersteunt de organisaties en ketenpartners op vier manieren:

- 1 Inventariseren en verspreiden praktijkvoorbeelden;
- 2 Signaleren en adresseren oorzaken;
- 3 Overkoepelende faciliteiten organiseren;
- 4 Stimuleren overkoepelende activiteiten .

Meer informatie

www.veiligepublieketaak.nl

Contact

Secretariaat van het programmateam veilige publieke taak:
070-426 8091 of info@veiligepublieketaak.minbzk.nl

Instrumenten

GEWELDSAANPAKKEN: EFFECTIEVE PRAKTIJKEN

Inhoud

Tegen geweld op straat zijn een aantal maatregelen mogelijk. Zo hebben diverse gemeenten cameratoezicht ingesteld in uitgaansgebieden en ook in treinen, trams en bussen en bij haltes van het openbaar vervoer is tegenwoordig cameratoezicht aanwezig en zijn gedragscodes ingesteld. De maatregelen kunnen zich verder richten op de bestrijding van risicofactoren om gewelddadig gedrag te voorkomen. Bijvoorbeeld de consumptie van alcohol, het (illegaal) dragen van wapens op straat en de invloed van geweldsbeelden via televisie, computergames en internet. Het CCV heeft een aantal effectieve praktijken voor de aanpak van geweld op straat uit het buitenland geschikt gemaakt voor toepassing in de Nederlandse praktijk.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersonen

Marjolijn van Hest (CCV)

Marjolijn.Hest@hetccv.nl

Linda Knipscheer (CCV)

Linda.Knipscheer@hetccv.nl

HANDREIKING CAMERATOEZICHT

Inhoud

De Handreiking Cameratoezicht geeft ondersteuning aan de wet Cameratoezicht op openbare plaatsen die per februari 2006 in werking is getreden. Wat zijn de mogelijkheden en beperkingen van cameratoezicht voor de gemeenten? En aan welke wettelijke eisen moet het gemeentelijk cameratoezicht voldoen? Deze Handreiking cameratoezicht is primair bedoeld voor gemeenteambtenaren die betrokken zijn bij de voorbereiding en uitvoering van cameratoezicht op openbare plaatsen. Met behulp van twintig veelgestelde vragen wordt nader ingegaan op belangrijke aspecten van het nieuwe artikel 151c van de Gemeentewet. Gemeenteambtenaren kunnen met behulp van deze handreiking bepalen of cameratoezicht de veiligheid in de openbare ruimte kan vergroten, en zo ja, hoe vervolgens de uitvoering kan plaatsvinden.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

www.vng.nl

Contactpersoon

Pim van Dijk (CCV)

pim.dijk@hetccv.nl

NETWERK TEGEN GEWELD

Inhoud

Het CCV faciliteert in opdracht van het ministerie van Justitie een aantal stichtingen tegen geweld middels het Netwerk tegen geweld (o.a. Stichting Meld Geweld, Landelijke Stichting tegen Zinloos Geweld). Door het netwerk kunnen de stichtingen makkelijker met elkaar in contact komen en informatie uitwisselen.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersoon

Marjolijn van Hest (CCV)

Marjolijn.Hest@hetccv.nl

MODEL-APV-ARTIKEL BETREFFENDE CAMERATOEZICHT

Inhoud

De VNG heeft naar aanleiding van het in werking treden van artikel 151c van de Gemeentewet een model-APV-artikel cameratoezicht openbare plaatsen opgesteld.

Meer informatie

www.vng.nl

OK-PUNTEN

Inhoud

In een OK-punt kunnen slachtoffers of getuigen van geweld een eerste opvangplaats vinden. OK-punten zijn openbare locaties zoals horecavestigingen, winkels, wijkgebouwen. Een OK-punt is te herkennen aan een verlicht uithangbord met het OK-logo aan de gevel. Bij de OK-punten worden maatregelen genomen die in een bedreigende situatie nodig zijn. Dat kan variëren van het bellen van een partner, het bestellen van een taxi of het inschakelen van de politie. Een OK-punt heeft een code die is gekoppeld aan het systeem van de meldkamer van de politie. De politie weet zo dat het om een serieuze melding gaat.

Eind 2005 hebben de ministeries van Justitie en Binnenlandse Zaken een principebesluit genomen voor de landelijke invoering van OK-punten. Maar eerst worden een aantal pilots gehouden. De pilots duren twee jaar: één jaar voor het opzetten van OK-punten en één jaar voor het daadwerkelijk functioneren van de OK-punten. In het tweede jaar moeten de effecten nauwkeurig gemeten worden. De pilots resulteren uiteindelijk in een handreiking voor de invoering van OK-punten in gemeenten.

Meer informatie

www.meldgeweld.nl

2.5 Woninginbraak

Rijksbeleid

AANPAK VAN DIEFSTAL

Wanneer

Doorlopend

Inhoud

Het kabinet streeft naar een verdere vermindering van de vermogenscriminaliteit. Specifieke aandacht zal uitgaan naar de aanpak van inbraken in woningen en bedrijven. In dit verband zullen in deze kabinetsperiode 500 forensisch assistenten bij de regionale politiekorpsen worden aangesteld ten behoeve van sporenonderzoek op alle standaard plaatsen delict. Voorzien wordt dat vanaf 2008 tot en met 2011 jaarlijks 125 forensisch assistenten zullen worden geworven en aangesteld.

Meer informatie

www.hetccv.nl

Instrumenten

POLITIEKEURMERK VEILIG WONEN

Inhoud

Het Politiekeurmerk Veilig Wonen (PKVW) staat voor het voorkomen van criminaliteit en onveiligheid in de woonomgeving, en het bevorderen dat bewoners in een veilig huis, een veilige straat en een veilige en leefbare wijk wonen. Diverse onderzoeken tonen aan dat de kans op woninginbraak in een gecertificeerde woning met 95% afneemt. Het keurmerk bevat eisen, die zijn verdeeld over vijf categorieën: stedenbouwkundig, openbare ruimte, kavel, gebouw en woningniveau. Er zijn aparte handboeken voor de bestaande bouw en de nieuwbouw. Deze zijn voorzien van voldoende fotomateriaal en uitleg over de gewenste

situatie in de wijk, het complex of de woning. Vooral bij nieuwbouw is de essentie van het Keurmerk de sociale veiligheid en inbraakwerendheid is het sluitstuk daarvan.

Het Keurmerk maakt onderscheid tussen drie deelcertificaten:

- Certificaat veilige woning
- Certificaat veilig complex
- Certificaat veilige omgeving

Het PKVW wordt ingezet door particulieren, gemeenten en woningcorporaties. De grote winst van het PKVW is dat woningveiligheid is opgenomen in het huidige bouwbesluit. Op dit moment wordt de nieuwe regeling (2008) ontwikkeld die het gebruik van het PKVW eenvoudiger gaat maken.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)
www.preventiecertificaat.nl

Contactpersonen

Lilian Tieman (CCV)
lilian.tieman@hetccv.nl
Evert Sevenhuijsen (CCV)
evert.sevenhuijsen@hetccv.nl

2.6 Voertuigcriminaliteit

Rijksbeleid

FIETSENDIEFSTAL

Wanneer

2007-2011 (nieuw beleid).

Inhoud

Terugdringing van fietsendiefstal is één van de speerpunten van het kabinetsbeleid op het gebied van veiligheid. Doelstelling van het kabinet is vermindering van het aantal fietsendiefstallen met 100.000 in 2010 ten opzichte van 2006. Verschillende ministeries

leveren een bijdrage aan de publiek-private samenwerking op dit punt, door mensen en middelen beschikbaar te stellen. Het zwaartepunt van het beleid ligt bij preventie van diefstal, maar er zijn ook nieuwe instrumenten voor de opsporing, zoals een automatische koppeling tussen de aangiftesystemen van de politie en het gestolen fietsen register van de RDW. Dat register zal ook raadpleegbaar zijn voor het publiek en de fietsenhandel.

Meer informatie

www.enfb.nl

www.fietsberaad.nl

www.fietsersbond.nl

www.hetccv.nl (dossier Verplaatsen)

www.stavc.nl

Instrumenten

HANDREIKING AANPAK FIETSDIEFSTAL IN GEMEENTEN

Inhoud

Om gemeenten en politie te helpen bij een goede aanpak van fietsdiefstal, hebben het CCV en de Fietsersbond de publicatie 'Aanpak fietsdiefstal in gemeenten' ontwikkeld. In deze handreiking wordt uiteengezet wat een lokale aanpak van fietsdiefstal zou kunnen of moeten omvatten. Daarnaast biedt deze publicatie de nodige onderbouwing en achtergrondinformatie. Naast deze publicatie heeft de Fietsersbond goede voorbeelden van de aanpak van fietsdiefstal uit het hele land verzameld.

Meer informatie

www.enfb.nl

www.fietsberaad.nl

www.fietsersbond.nl

www.hetccv.nl (dossier Verplaatsen)

www.stavc.nl

Contactpersoon

Joris Böcker (CCV)

joris.bocker@hetccv.nl

HANDREIKING AANPAK AUTOKRAAK IN GEMEENTEN

Inhoud

Met de uitgave 'Aanpak autokraak in gemeenten' wil het CCV gemeenten ondersteunen bij hun aanpak van autokraak, door bundeling van kennis die in het land is opgedaan. Het zijn maatregelen en instrumenten die in de praktijk hun waarde hebben bewezen. In de publicatie wordt duidelijk wat de aard en omvang van autokraak is, en welke maatregelen hiertegen genomen kunnen worden. Ook biedt deze uitgave inzicht in de landelijke en lokale betrokken partijen.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Verplaatsen)

www.stavc.nl

Contactpersoon

Joris Böcker (CCV)

joris.bocker@hetccv.nl

2.7 Drugsoverlast

Rijksbeleid

CANNABISBELEID

Wanneer

Vanaf 2003 (lopend beleid).

Inhoud

De laatste jaren is door diverse kabinetten - met de zogeheten Cannabisbrief en de notitie 'Integrale aanpak hennepsteelt' - ingezet op een geïntensiverde aanpak van de cannabisproblematiek. Sindsdien hebben gemeenten, regio's en Rijk binnen deze kaders veel initiatieven in gang gezet. Zo werken veel gemeenten intensief samen met partijen als de politie, het OM, woningbouwcorporaties en energiebedrijven in een integrale aanpak van de cannabissteelt, terwijl politie en justitie zich meer zijn gaan richten op de betrokkenheid van criminele organisaties.

De Cannabisbrief en de Notitie 'Integrale Aanpak hennepsteelt' vormen nu een vertrekpunt voor verdere beleidsontwikkeling. Door middel van een kwalitatieve verdiepingsslag dient de problematiek 'slimmer' en daarmee effectiever aangepakt te worden te pakken. 'Informatie' is de sleutel voor deze kwaliteitsslag. Ingezet wordt op zowel kennisvergarig als kennisdeling, dat wil zeggen enerzijds meer kennis en expertise verkrijgen over de aard en omvang van de problematiek, over de mogelijk in te zetten instrumenten en over de effectiviteit van deze instrumenten en anderzijds het breed verspreiden en toegankelijk maken van opgedane ervaringen en 'best practices'.

Daarnaast is er de kwantitatieve doelstelling dat een toenemend aantal gemeenten en regio's aan de slag gaat met de aanpak van de hennepsteelt en dat de aanwezige expertise zich uitbreidt. Ook hier ligt de nadruk op het beter ontsluiten en het meer delen van informatie. Het streven is om steeds meer naar een landelijk dekkende aanpak toe te gaan, waarin tegelijkertijd lokaal maatwerk centraal staat.

Gemeenten

Gemeenten spelen een belangrijke rol bij het vormgeven van de integrale aanpak van hennepsteelt en kunnen met de verschillende betrokken partijen bij de aanpak afspraken maken over taken en verantwoordelijkheden en de te nemen stappen.

Daarnaast is in de vorige kabinetsperiode een wetswijziging van artikel 13b Opiumwet in gang gezet. Deze wetswijziging geeft een verruiming van de mogelijkheden tot bestuurlijk optreden door de burgemeester bij de aanpak van drugshandel vanuit woningen. De wetswijziging ligt momenteel voor bij de Eerste Kamer.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

www.minjus.nl

www.vws.nl

Contactpersoon

Jack Verbruggen (BZK)

jack.verbruggen@minbzk.nl

COFFEESHOPBELEID

Wanneer

Tot 2011 (nieuw beleid).

Inhoud

Het kabinet wil dat de beschikbaarheid van softdrugs voor jongeren minder gemakkelijk wordt. Om deze reden wordt er gestreefd naar vaststelling en toepassing van een minimale afstand tussen scholen en coffeeshops als criterium in alle gemeenten in 2011. Met betrekking tot dit criterium zal geen gedoogbeleid gevoerd mogen worden.

Voorts zet het kabinet in op consequente handhaving: bij illegale drugsteelt en -verkoop of bij andere overtredingen worden coffeeshops zonder pardon gesloten.

Tenslotte zullen coffeeshops in de grensstreek worden tegengegaan.

Gemeenten

Over de uitvoering van de beleidsvoornemens van het kabinet met betrekking tot het lokale coffeeshopbeleid zal nader overleg met de gemeenten plaatsvinden.

Contactpersoon

Jack Verbruggen (BZK)
jack.verbruggen@minbzk.nl

Instrumenten

VOORBEELDCONVENANT INTEGRALE AANPAK HENNEPTEELT

Inhoud

Het voorbeeldconvenant Integrale Aanpak Hennepteelt is een praktische CD-ROM voor partners om de samenwerking bij de aanpak van hennepeteelt vast te leggen.

Meer informatie

www.hetccv.nl (webwinkel)

Contactpersoon

Luuk Olsthoorn (CCV)
luuk.olsthoorn@hetccv.nl

2.8 Alcoholoverlast

Rijksbeleid

AANPAK OVERMATIG ALCOHOLGEBRUIK

Wanneer

Vanaf 2007 (nieuw beleid).

Inhoud

Het kabinet is bezorgd om het alcoholgebruik van jongeren. Niet alleen drinken jongeren veel, ook zorgt alcohol voor overlast en is het samen met drugs de aanjager van geweld in (met name) het uitgaansleven. Jongeren onder de 16 ervaren nauwelijks een drempel bij de aanschaf en het gebruik van alcohol. Er wordt op steeds jongere leeftijd alcohol gedronken en indrinken in hokken en keten is populair.

Om het alcoholprobleem aan te pakken zet het kabinet deze kabinetsperiode in op goede voorlichting, verhoging van de accijns op alcohol, beperking van alcoholreclame op radio en tv en op een betere handhaving van de leeftijdsgrenzen. In 2008 gaat een pilot van start waarbij een aantal gemeenten het toezicht op de Drank- en Horecawet zal gaan uitvoeren. Daarnaast krijgen gemeenten de mogelijkheid om op basis van eigen afwegingen de leeftijdsgrens rond de verkoop (en wellicht in de toekomst ook het bezit) van alcohol te verhogen van 16 naar 18 jaar.

Het ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport (VWS) werkt in overleg met het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aan een herziening van de Drank- en Horecawet waarin aspecten als het verhogen van de leeftijdsgrenzen, strafbaarstelling van het bezit van alcohol door jongeren onder de leeftijdsgrens en de overdracht van het toezicht van de Voedsel en Waren Autoriteit (VWA) naar gemeenten worden opgenomen. Daarnaast ontwikkelt VWS, in samenwerking met de VWA, het Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid (CCV) en andere betrokken partijen, een handleiding lokaal alcoholbeleid voor gemeenten met praktische aanwijzingen voor het

opzetten van lokaal alcoholbeleid (zoals bijvoorbeeld hokken- en ketenbeleid).
Deze handleiding verschijnt in november 2007.

Meer informatie

Meer informatie rondom lokaal alcoholbeleid, veilig uitgaan en best practices rondom hokken en keten is te vinden op de website van het CCV (www.hetccv.nl dossier Uitgaan en recreëren).

Contactpersonen

Voor meer informatie over de handleiding lokaal alcoholbeleid kunt u terecht bij:

Kaj Hollemans (VWS)

k.hollemans@minvws.nl

Sandra van Ginneken (VWS)

sb.v.ginneken@minvws.nl

Instrumenten

HANDREIKING ALCOHOL, VEILIGHEID EN JEUGD

Inhoud

De brochure Alcohol, veiligheid en Jeugd is een handreiking voor de gemeentebestuurder voor een eerste aanzet tot een lokaal alcoholbeleid. De brochure biedt aanknopingspunten voor beleid op de volgende onderwerpen: uitgaan, verkeer en vervoer, hoogseizoen en instellingen voor sport, recreatie en welzijn. Het landelijke en lokale juridische kader komen daarbij aan bod. De onderwerpen zijn geïllustreerd aan de hand van voorbeelden uit de praktijk en de brochure geeft verwijzingen naar beschikbare (internet) informatie over het onderwerp.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Veilig uitgaan en recreëren)

3 Bedrijvigheid en veiligheid

3.1 Winkelcentra en Bedrijventerreinen

Rijksbeleid

ACTIEPLANNEN VEILIG ONDERNEMEN

Wanneer

2004-2010 (lopend beleid).

Inhoud

Overheid en bedrijfsleven werken samen aan een veiliger Nederland. Het in 1992 opgerichte Nationaal Platform Criminaliteitsbeheersing (NPC), waarin overheid en bedrijfsleven zich samen richten op het tegengaan van criminaliteit waar het bedrijfsleven slachtoffer van is, heeft een vaste plaats gekregen in de criminaliteitsbestrijding. In het kader van de activiteiten van het NPC zijn drie actieplannen ontwikkeld (de Actieplannen Veilig Ondernemen I, II en III). Met de Actieplannen Veilig Ondernemen willen bedrijven en overheid de criminaliteit met 25% terugdringen in 2010, gemeten ten opzichte van begin 2004.

In de actieplannen 1 en 2 zijn voor de periode 2004-2008 vijftien projecten vastgelegd met acties voor het tegengaan van criminaliteit gericht tegen het bedrijfsleven. Om een extra impuls aan de veiligheid van het bedrijfsleven te geven, ondertekenen de overheid en het bedrijfsleven eind 2007 het Actieplan Veilig Ondernemen (AVO) deel 3. Het nieuwe actieplan bevat negen nieuwe projecten, ondermeer gericht op Veiligheid in de bouw, vernieling in de horeca en de borging van het Keurmerk Veilig Ondernemen. Daarnaast zullen aanvullende afspraken worden gemaakt ten aanzien van de detailhandel in een nieuw convenant winkelcriminaliteit (deel III).

Gemeenten

De projecten van het Actieplan Veilig Ondernemen pakken verschillende problemen aan waar de gemeenten mee te maken hebben. Onveilige winkelstraten, horecagebieden, bedrijventerreinen. Van gemeenten wordt verwacht dat ze aanspreekbaar zijn op gebied van veilig ondernemen en dat zij de aanpak daarvan stimuleren door bijvoorbeeld Keurmerk Veilig Ondernemen, Aanpak Urgente Bedrijvenlocaties, Kwaliteitsmeter Veilig

Uitgaan toe te passen. Publiek- Private Samenwerking is de basis voor het Actieplan Veilig Ondernemen. Omdat goede samenwerking van belang is wordt er in AVO 3 aandacht besteed aan de versterking van de lokale en bovenlokale veiligheid.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Ondernemen)

Contactpersoon

Linda Vos (BZK)

linda.vos@minbzk.nl

EXPERIMENTEN BEDRIJFSGERICHTE GEBIEDSVERBETERING

Wanneer

2008 – 2012 (nieuw beleid).

Inhoud

Het kabinet wil experimenten met Bedrijfgerichte Gebiedsverbetering (BGV) mogelijk maken om groepen ondernemers te ondersteunen die zelf willen bijdragen aan een aantrekkelijker en veiliger bedrijfsomgeving in hun wijk. Hiertoe is een wetsvoorstel ‘experimenten BGV-zones’ in voorbereiding dat deze experimenten mogelijk maakt. Een BGV maakt het voor ondernemers mogelijk om gezamenlijk te investeren in hun bedrijfsomgeving waarbij alle ondernemers meebetalen. De gemeente faciliteert de BGV door de BGV-bijdrage te innen. De activiteiten van een BGV-zone zijn aanvullend op die van de gemeente. Het kan bijvoorbeeld gaan om het verbeteren van verkeersvoorzieningen, bewegwijzering, groenvoorziening, afvalinzameling, verlichting, schoonmaak, onderhoud, brandveiligheid, graffitiwrijving en het vergroten van de veiligheid door bijvoorbeeld extra surveillance, hekwerken en camerabewaking.

Gemeenten

Ondernemers en gemeenten kunnen gezamenlijk deelnemen aan de experimenten. Het initiatief hiertoe ligt bij de betreffende ondernemers. De rol van de gemeente is om de BGV te faciliteren. Aanwijzing als experimenteergemeente verplicht de gemeente op zichzelf nog tot niets. Indien de gemeente bereid is om mee te werken aan het experiment dan worden de volgende bestuurlijke inspanningen vereist:

- De gemeente stelt een verordening op die de instelling van een BGV-zone binnen de gemeentegrenzen mogelijk maakt.

- De gemeente zal voorafgaand aan de aanvraag in overleg treden met de ondernemers over met name het niveau van dienstverlening van de gemeente (het serviceniveau).
- De gemeente toetst of de aanvraag in overeenstemming is met de experimentenwet BGV-zones, waaronder de vraag of de aanvraag in voldoende mate het algemeen belang dient.
- De gemeente organiseert de stemming onder de beoogde bijdrageplichtigen.
- Bij voldoende draagvlak onder de ondernemers int de gemeente de BGV-bijdrage en keert deze uit aan de BGV-organisatie.
- De gemeente behandelt de bezwaarschriften en zal eventueel verweer moeten voeren in beroep.

Meer informatie

www.bedrijvenloket.nl (bij Nieuwe regels)

www.ez.nl (bij onderwerpen > bedrijfsgerichte gebiedsverbetering)

Contactpersonen

Karen Passier en Krispijn Beek, aanmelding nieuwsbrief BGV: BGV@minez.nl

ACTIEPROGRAMMA MAATSCHAPPELIJKE SECTOREN & ICT

Wanneer

Eind 2005 tot eind 2009 (lopend beleid).

Inhoud

Het Actieprogramma Maatschappelijke sectoren & ICT (M&ICT) is een initiatief van de ministeries van BZK, Justitie, V&W, OCW, VWS en EZ (coördinerend) om maatschappelijke vraagstukken in de sectoren veiligheid, mobiliteit, onderwijs en zorg te helpen oplossen door slim gebruik van ICT. Het belangrijkste instrument hiervoor is de prijsvraag die twee keer per jaar wordt uitgeschreven.

De prijsvraag belooft projectvoorstellen die er toe leiden dat succesvolle, kleinschalige ICT-toepassingen breder worden ingezet ('opgeschaald') binnen de keten, sector of overheid. Winnende projecten ontvangen een financiële bijdrage van maximaal 50% van de projectkosten, met een maximum van € 1,2 miljoen. Het programma beschikt over een totaalbudget van € 80 miljoen.

Gemeenten

De M&ICT-prijsvraag daagt zowel publieke als private partijen, dus ook gemeenten, uit om een kansrijk voorstel in te dienen. Hierbij is partnerschap belangrijk omdat innovatieve toepassingen vaak tot stand komen door samenwerking met diverse partijen in de keten. De ministeries van BZK en Justitie bepalen gezamenlijk welk veiligheidsthema in de prijsvraagronde wordt opengesteld.

Meer informatie

www.m-ict.nl

Contact

Programmabureau M&ICT
info@m-ict.nl

NATIONALE INFRASTRUCTUUR CYBERCRIME

Wanneer

2006-2008 (lopend beleid).

Inhoud

Het Nationale Infrastructuur Cybercrime (NICC) heeft als doel te komen tot een nationale infrastructuur ter bestrijding van cybercrime. De huidige opzet van de bestrijding van cybercrime in Nederland is te gefragmenteerd. Het NICC programma stelt zich ten doel om door middel van publiek private experimenten de opzet en inrichting van de nationale infrastructuur op het terrein van cybercrime in Nederland te stimuleren.

Gemeenten

De aanname is dat gemeenten op het niveau van management en bestuur vaak nog weinig aandacht hebben voor de integrale aanpak van het beveiligen van processen en techniek. Informatiebeveiliging wordt vaak gezien als een zaak van de gemeentelijke IT-afdeling terwijl de verantwoordelijkheid voor de uitvoeringsprocessen en de kwetsbaarheid daarvan niet binnen het IT-domein ligt.

Het experiment bevat een drietal deelprojecten:

- 1 Een meta-analyse van het gemeentelijke landschap en cybercrime.
- 2 Een experiment waarin de IT-afdelingen van zeer kleine gemeenten met vergelijkbare IT

- infrastructuur samenwerken. Dit experiment wil de weerbaarheid van kleine gemeentelijke ICT afdelingen vergroten.
- 3 Een klein zakboek voor management en bestuur dat zich richt op de managementaspecten van informatiebeveiliging.

Meer informatie

www.samentagencybercrime.nl

Contactpersoon

Annemarie Zielstra (Programmamanager NICC)

nicc@ictu.nl

Instrumenten

KEURMERK VEILIG ONDERNEMEN

Inhoud

Het Keurmerk Veilig Ondernemen (KVO) is een instrument dat zich rechtstreeks richt op de verbetering van de veiligheid op een bedrijventerrein of winkelgebied. De kern van het KVO is dat partijen (gemeente, ondernemers, politie en brandweer) in gezamenlijkheid komen tot een gedeelde probleemanalyse van de lokale situatie en op basis daarvan maatregelen treffen om te komen tot een verbetering van veiligheid. Op basis van gezamenlijke samenwerking worden problemen lokaal aangepakt in combinatie met gezamenlijk gedefinieerde maatregelen. Het KVO is tevens een geschikt instrument om gemeentelijk ondernemersbeleid vast te leggen in haar beleids- en begrotingscyclus.

Meer informatie

www.hbd.nl (dossier Bestrijding winkelcriminaliteit)

www.hetccv.nl (dossier Ondernemen)

www.kvk.nl (veiligheidscheck)

www.kvo.mkb.nl

Contactpersoon

Rodney Haan (CCV)

Rodney.haan@hetccv.nl

HANDREIKING OPRICHTING REGIONAAL PLATFORM CRIMINALITEITSBEHEERSING

Inhoud

Deze handreiking biedt een aantal praktische tips aan startende Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing (RPC's). De RPC's richten zich op het ontwikkelen, stimuleren en uitvoeren van regionale projecten. De RPC's zijn daarbij nauw verbonden aan gemeentelijk beleid vanwege hun ondersteuning en informatie omtrent het Keurmerk Veilig Ondernemen of de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan. Ook op het gebied van regionale initiatieven levert een RPC een meerwaarde in haar contacten en kennis. Een RPC kan partners om de tafel krijgen die normaal niet of niet snel bij elkaar te krijgen zijn. De RPC's verrichten derhalve een makelaarsrol in veiligheid en verbinden partijen die moeilijk te verenigen zijn.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Ondernemen)

Contactpersoon

Rodney Haan (CCV)
Rodney.haan@hetccv.nl

WEGWIJZER WINKELCRIMINALITEIT

Inhoud

In deze brochure vindt u praktische informatie over de verschillende mogelijkheden voor de aanpak van winkelcriminaliteit. Aan de hand van veelgestelde vragen uit de praktijk wordt in de brochure beknopt toegelicht wat er vandaag de dag zoal mogelijk is bij de aanpak van winkelcriminaliteit en onder welke wettelijke voorwaarden. Ook diverse vindingrijke voorbeelden uit de praktijk komen in de brochure aan de orde.

De brochure maakt deel uit van een pakket van maatregelen aangekondigd in het Convenant Aanpak Winkelcriminaliteit deel II van november 2005. Het is ondertekend door het Platform Detailhandel Nederland en de ministers van Justitie, Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Economische Zaken. Met het convenant willen bedrijven en overheid samen de winkelcriminaliteit terugdringen, met minimaal 20% in 2008.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Ondernemen)
veiligheidsscan.hbd.nl
www.veiligheidsprogramma.nl
www.platformdetailhandel.nl

Contactpersoon

Rodney Haan (CCV)
Rodney.haan@hetccv.nl

3.2 Uitgaan/horeca

Instrumenten

KWALITEITSMETER VEILIG UITGAAN

Inhoud

Met de Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan (KVV) wordt het mogelijk om middels een gestructureerde aanpak en werkwijze de veiligheid in een uitgaansgebied te verbeteren. In deze handreiking worden de spelregels gegeven om een KVV voor een uitgaansgebied met succes op te zetten en uit te voeren aan de hand van de 6 modules waaruit de KVV is opgebouwd.

Omdat samenwerking tussen de betrokken lokale partijen (o.a. de politie, horecaondernemers) essentieel is om tot goede resultaten komen, ligt in de KVV daar juist de focus op. De KVV faciliteert en maakt inzichtelijk welke inspanningen daarvoor verricht moeten. De KVV is daarmee te zien als een handig hulpmiddel voor de samenwerking tussen lokale partijen, gericht op het komen tot afspraken en het selecteren en uitvoeren van concrete maatregelen, die rechtstreeks betrekking hebben op de veiligheid in uitgaansgebieden.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Uitgaan en recreëren)

Contactpersoon

Pim van Dijk (CCV)
pim.dijk@hetccv.nl

4 Jeugd en veiligheid

4.1 Overlastgevende en criminele jongeren

Rijksbeleid

JEUGD EN VEILIGHEID

Wanneer

Vanaf 2007 (nieuw beleid)

Inhoud

Het tegengaan van overlast en criminaliteit door jongeren is voor het kabinet een belangrijk aandachtspunt. De inzet richt zich hier op het voorkomen dat jongeren in de problemen raken én op het weer op het juiste pad krijgen van jongeren die hiervan afgedwaald zijn. Het kabinet kiest voor een persoonsgerichte aanpak waarin meer dan voorheen de nadruk komt te liggen op preventie.

De maatregelen die staan genoemd in het programma van het ministerie voor Jeugd en Gezin 'Alle kansen voor alle kinderen', leveren een bijdrage aan de preventie van jeugdcriminaliteit. Met de Centra voor Jeugd en Gezin wordt een centraal punt voor opgroei- en opvoedingsvragen voor ouders en kinderen gecreëerd. Een vroege signalering van problemen gevolgd door het vroegtijdig inzetten van hulp, moet problemen in de toekomst voorkomen. Als ondersteuning hierbij zal op het medische vlak in 2008 het Elektronisch Kinddossier voor de jeugdgezondheidszorg ter beschikking komen. In 2009 wordt de landelijke Verwijsindex Risicjongeren ingevoerd die de ketenpartners zal helpen elkaar te vinden.

Aan probleemjongeren zonder zicht op opleiding of baan wil het kabinet perspectief bieden door de landelijke invoering van campussen die gericht zijn op scholing en arbeidstoeleiding.

In de grotere steden komen veiligheidshuizen waarin gemeenten, jeugd- en zorginstellingen, politie en justitie samenwerken in de aanpak van criminaliteit en overlast. Preventie en repressie worden hierin effectief op elkaar afgestemd. Met het wetsvoorstel 'maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast' (zie

deel C, paragraaf 2) wordt beoogd de burgemeester en de officier van justitie meer mogelijkheden te geven om overlast door onder andere jongeren tegen te gaan.

Door de minister van Justitie wordt een beleidsprogramma 'Aanpak Jeugdcriminaliteit' opgesteld. Dit programma richt zich op jongeren die strafbare feiten hebben begaan. De aanpak loopt langs de lijnen: vroegtijdig signaleren van probleemgedrag (met speciale aandacht voor 12minners), effectiviteit van interventies, persoonsgebonden aanpak, snel en consequent reageren en goede nazorg.

Gemeenten

Gemeenten worden door het Actieplan overlast en verloedering ondersteund in hun benadering van onder meer hangjongeren, dak- en thuislozen, uitgaansoverlast (door alcohol en drugs), woonoverlast en verloedering als gevolg van graffiti en vernieling. Met de VNG worden in 2007 afspraken gemaakt over de inzet van gemeenten onder meer op het terrein van jeugd en veiligheid. De inzet van gemeenten is immers hard nodig om de gewenste vermindering van criminaliteit en overlast te realiseren. Het rijk faciliteert gemeenten daartoe. De vorming van Centra voor Jeugd en Gezin vindt plaats onder bestuurlijke verantwoordelijkheid van de gemeenten.

Meer informatie

www.justitie.nl
www.jeugdengazin.nl
www.jeugdenveiligheid.nl
www.minbzk.nl

CAMPUSSEN

Wanneer

Het doel is een landelijk dekkend netwerk van campussen voor probleemjongeren in 2011 (nieuw beleid).

Inhoud

Er zijn nog steeds teveel jongeren die aan de kant blijven staan. Het is van belang te voorkomen dat deze jongeren hun toekomst vergooien door gebrek aan diploma's of werk. Of dat zij afglijden in de criminaliteit. Via campussen kunnen deze jongeren van 12 tot 27 toch weer perspectieven op een goede toekomst krijgen. De campussen proberen hen te motiveren, te scholen en naar werk toe te leiden. Maar de campussen moeten een laatste

redmiddel zijn. Het heeft de voorkeur om jongeren via het reguliere onderwijs 'bij de les' te houden, al dan niet in combinatie met werk.

Om te komen tot landelijke invoering van campussen in 2011 heeft het kabinet het project Campussen opgezet dat antwoord moet geven op drie hoofdvragen: Op welke doelgroepen gaan campussen zich richten? Wat is het inhoudelijke programma van deze campussen? Op basis van welke juridische kaders worden jongeren naar een campus geleid?

De eerste stap in het project is al gezet. Er lopen een aantal pilotprojecten voor de campussen, waarin wordt bekeken wat wel en niet werkt. Een onafhankelijk onderzoeksbureau zal deze pilots evalueren.

Voor de zomer van 2008 zal het kabinet aangeven welke doelgroepen in de pilots daadwerkelijk een plek hebben gekregen. Ook experimenteren deze projecten met het inhoudelijk programma van campussen. Er zijn op dit moment verschillende manieren denkbaar om jongeren in een campus te plaatsen: vrijwillig, onder drang of onder dwang. Het kabinet bestudeert de verschillende mogelijkheden. In overleg met de bestuurlijke partners in de jeugdketen én met de partners in de rechtshandhaving zal naar antwoorden op deze en andere vragen worden gezocht.

Meer informatie

www.jeugdengezin.nl

Instrumenten

AANPAK PROBLEMATISCHE JEUGDGROEPEN (BEKE-AANPAK)

Inhoud

De groepsaanpak is een door Advies- en Onderzoeksbureau Beke ontwikkelde methodiek die hulp biedt bij de aanpak van problematische jeugdgroepen. De methodiek vraagt een gezamenlijke aanpak van politie, gemeente, openbaar ministerie en welzijnswerk. Met deze aanpak is het mogelijk een inschatting te maken van de jeugdgroepen die overlast veroorzaken. Met de methodiek wordt nadrukkelijk alleen ingezoomd op problematische jeugdgroepen, niet op jeugdgroepen in het algemeen. Het gaat om groepen die bekend zijn bij de politie omdat er meldingen of aangiftes zijn geweest.

Meer informatie

www.beke.nl

www.jeugdenveiligheid.nl

BUURTVADERS

Inhoud

Buurtvaders willen de sociale controle in de wijk versterken en een vorm van toezicht uitoefenen op de eigen groep jongeren. Doelgroep van het project buurtvaders zijn veelal jongeren die 's avonds in de buurt rondhangen en incidenten, overlast of kleine criminaliteit veroorzaken. Buurtvaderprojecten worden voornamelijk uitgevoerd door vaders van Marokkaanse afkomst. Per project varieert de mate waarin controle wordt uitgeoefend; van iedere dag tot enkele dagen in het weekend. Het verscherpte toezicht vindt in nauwe samenwerking plaats met de gemeente en de politie. De opzet van het project is om contact te leggen met de jongeren en hen waar nodig aan te spreken op hun gedrag. Daarnaast worden er activiteiten georganiseerd, zoals sportactiviteiten om het contact met de jongeren te versterken en hen alternatieve activiteiten aan te bieden.

Meer informatie

www.eenveiligamsterdam.nl

HALT-AFDOENING

Inhoud

Jongeren van 12 tot 18 jaar, die door de politie zijn aangehouden voor bijvoorbeeld vernieling, (winkel)diefstal of overlast met vuurwerk kunnen de keus krijgen: naar Justitie of naar Halt. Via een Halt-procedure kunnen jongeren rechtzetten wat zij fout hebben gedaan, zonder dat zij in aanraking komen met Justitie. Voor de inhoud en omvang van de Halt-afdoening gelden landelijke, door het Openbaar Ministerie vastgestelde regels.

Meer informatie

www.halt.nl

HANDREIKING AANPAK HANGJONGEREN IN DE GEMEENTE

Deze handreiking is nog in ontwikkeling en wordt in het laatste kwartaal van 2007 verwacht.

Meer informatie

www.hetccv.nl

HANDREIKING JEUGD EN VEILIGHEID

Deze handreiking is nog in ontwikkeling en wordt in het laatste kwartaal van 2007 verwacht.

Meer informatie

www.hetccv.nl

INDIVIDUELE TRAJECT BEGELEIDING - HARDE KERN

Inhoud

Voor jongeren met een lange carrière in de criminaliteit kan Individuele Traject Begeleiding (ITB) Harde Kern een methode zijn om meer recidive te voorkomen. Tegelijkertijd wordt de overlast die deze jongeren veroorzaken teruggedrongen. Gedurende 6 maanden wordt de jongere intensief begeleid en wordt zijn doen en laten streng gecontroleerd. ITB is bedoeld als alternatief voor (een deel van) jeugddetentie. Bij mislukking van ITB kan de jongere alsnog in voorlopige hechtenis worden geplaatst of kan de oorspronkelijke sanctie alsnog ten uitvoer worden gebracht. Een eenmalige verlenging met 6 maanden is mogelijk. ITB is bedoeld voor jongeren van 12 tot en met 24 jaar die horen tot de zogeheten harde kern jongeren. In het traject werken jeugdreclassering, politie, Openbaar Ministerie en Raad voor de Kinderbescherming nauw samen. Voor allochtone jongeren van 12 tot en met 17 jaar is er de ITB Criem (Criminaliteit in Relatie tot Integratie van Etnische Minderheden). Deze maatregel duurt 3 maanden.

Meer informatie

www.justitie.nl

STOP-REACTIE

Inhoud

De Stop-reactie is een aanbod aan ouders van kinderen tot 12 jaar, indien hun kind door de politie wordt aangehouden voor een licht strafbaar feit. De Stop-reactie helpt ouders om op een heldere en zinvolle manier te reageren op wat er is gebeurd. Het kind leert wat het verkeerd heeft gedaan, hoe je in dergelijke situaties ook andere keuzes kan maken en krijgt de kans zijn fout te herstellen. Als er sprake is van achterliggende opvoed-/opgroei-

problematiek c.q. -vragen, verwijst Halt de ouder gericht door naar passende hulp en/of begeleiding. Het aanbod bestaat veelal uit een gesprek met ouders en kind, een leeropdracht en het aanbieden van excuses aan de benadeelde.

Meer informatie

www.halt.nl

4.2 Veilig in en om de school

Instrumenten

CONVENANT VEILIGE SCHOOL

Inhoud

In een convenant Veilige school kunnen gemeente, politie en scholen afspraken maken om met elkaar overlast, vandalisme en crimineel gedrag op scholen te voorkomen en te bestrijden. Het convenant draagt eraan bij dat de betrokken partijen zich gezamenlijk gaan inspannen voor een veilig klimaat in en om scholen. De gemeente ziet er op toe dat gemaakte afspraken worden nageleefd en biedt waar nodig facilitaire ondersteuning.

Meer informatie

www.schoolenveiligheid.nl

PREVENTIEVE GEWELDSAANPAKKEN

Inhoud

Het CCV coördineert twee pilots met preventieve geweldsaanpakken in het voortgezet onderwijs. Doel van de aanpakken is het tegengaan van geweld en agressie onder jongeren door ze in een vroeg stadium sociale vaardigheden aan te leren. In beide pilots worden, naast de school, ook andere partijen actief betrokken, zoals gemeenten en organisaties op het gebied van jeugd & (school)veiligheid, huiselijk geweld en de loverboyproblematiek.

In de eerste pilot 'Stay in Love' krijgen jongeren op school de kennis en vaardigheden om een gezonde relatie te hebben en te behouden. Het project wordt versterkt met het 'evidence based' project uit Canada: 'Safe Dates'.

De tweede pilot 'C&SCO' (spreek uit: 'kasko') stimuleert sociale competenties binnen de school, zodat gewelddadige conflicten worden tegengegaan en een open en veilig schoolklimaat ontstaat. De pilot wordt versterkt met het 'evidence based' project uit Amerika 'Responding in Positive and Peaceful Ways'.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier geweld)

Contactpersonen

Linda Knipscheer (CCV)
linda.knipscheer@hetccv.nl
Marjolijn van Hest (CCV)
marjolijn.hest@hetccv.nl

5 Integriteit en veiligheid

5.1 Radicalisering

Rijksbeleid

ACTIEPLAN POLARISATIE EN RADICALISERING

Wanneer

Vanaf augustus 2007 (nieuw beleid).

Inhoud

Het kabinet en de VNG zien polarisatie en radicalisering als een breed maatschappelijk probleem en willen dit, in nauwe samenwerking met gemeenten, voorkomen, belemmeren en indammen.

Ten behoeve van de aanpak van polarisatie en radicalisering is een Actieplan polarisatie en radicalisering 2007-2011 opgesteld. Dit actieplan is tot stand gekomen in een samenwerkingsverband tussen VNG en zeven departementen (BZK, WWI, Justitie, SZW, VWS incl. Jeugd en Gezin, OCW en BuiZa). BZK draagt zorg voor de coördinatie. In het actieplan ligt de focus op islamitische radicalisering en rechts-extremistische radicalisering. Gekozen is voor een drie sporenaanpak (lokaal, nationaal en internationaal) met het primaat bij het lokaal bestuur. Het actieplan is in augustus 2007 aan de Tweede Kamer aangeboden.

Gemeenten

De aanpak van polarisatie en radicalisering is vooral een zaak van het lokaal bestuur, op lokaal niveau. Gericht op preventie, signaleren én interveniëren. Samen met professionals als wijkagenten, jeugdwerkers, leraren, CWI-medewerkers, leerplichtambtenaren en ingebed in het lokaal (veiligheids)beleid.

Het Rijk ondersteunt gemeenten - op verzoek - bij het opstellen van de analyse en het plan van aanpak op basis van cofinanciering. Alle relevante ervaringen en middelen (producten) die deze aanpak oplevert, zijn ook beschikbaar voor alle overige gemeenten in een kennisbank die VNG en het Rijk samen zullen beheren.

Meer informatie

www.minbzk.nl (Veiligheid)

Contactpersoon

Euridice Stuger (BZK)

Euridice.Stuger@minbzk.nl

Instrumenten

HANDREIKING RADICALISME, SIGNALEREN EN AANPAKKEN

Inhoud

Deze handreiking is door de VNG en Radar, bureau voor sociale vraagstukken, samengesteld om gemeenten te ondersteunen bij het ontwikkelen van beleid en strategie op het terrein van radicalisme. In de handreiking wordt inzicht gegeven in radicalisme en wordt ingegaan op de stand van zaken binnen enkele gemeenten. Ten slotte worden instrumenten voor het signaleren en aanpakken van radicalisme beschreven. Met deze instrumenten kunnen uitvoerende professionals zoals welzijnsinstellingen, woningbouwcorporaties, bouw- en woningtoezicht, buurtagenten, leerplichtambtenaren, buurtorganisaties, docenten en jongerenwerkers aan de slag.

Meer informatie

www.vng.nl

STAPPENPLAN AANPAK POLARISATIE EN RADICALISERING

Inhoud

Dit is een stappenplan voor het verkennen en ontwikkelen van een aanpak van polarisatie en radicalisering en voor het verzamelen en verwerken van informatie. Het stappenplan is geschreven vanuit het standpunt dat iedere gemeente zelf moet nadenken in hoeverre polarisatie en radicalisering spelen in de eigen regio. Niet in iedere gemeente zijn er per definitie problemen. Het stappenplan is zoveel mogelijk gebaseerd op praktijkervaringen en op vragen die bij gemeenten leven. Enerzijds gaat het hierbij om praktijkervaringen van gemeenten die al langere tijd werken met een aanpak van polarisatie en radicalisering. Anderzijds gaat het om praktijkervaringen en vragen van gemeenten die nadenken over een start, én gemeenten die net de eerste stappen hebben gezet.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Samenleven en wonen)

Contactpersoon

Vera Huijgens (CCV)

vera.huijgens@hetccv.nl

Zie ook wetsvoorstel bestuurlijke maatregelen nationale veiligheid

(deel C, paragraaf 2)

5.2 Terrorisme

Rijksbeleid

(VOORBEREIDING) TERRORISTISCHE ACTIVITEITEN - PERSOONSGERICHTE AANPAK

Wanneer

Vanaf 2005 (lopend beleid).

Inhoud

De Persoonsgerichte aanpak is een mogelijke aanpak die kan worden gevolgd in gevallen waarin strafrechtelijke, verblijfsrechtelijke of inlichtingenmatige maatregelen alleen onvoldoende soelaas bieden om bijvoorbeeld te voorkomen dat (de voorbereiding van) een terroristische activiteit plaatsvindt of een radicaliseringsproces gedijt. Kenmerk van de persoonsgerichte aanpak is dat legitieme overheidsbevoegdheden gecoördineerd en op een slimme manier worden ingezet, waarmee als effect of als neveneffect kan worden bewerkstelligd dat bijvoorbeeld (de voorbereiding van) een terroristische activiteit wordt voorkomen of een radicaliseringsproces wordt beteugeld. Het gaat hierbij telkens om de inzet van bestaande bevoegdheden en instrumentarium. Op dit moment is in het kader van terrorismebestrijding met twee soorten aanpak ervaring opgedaan: persoonsgerichte aanpak en radicaliseringshaardgerichte aanpak.

Gemeenten

Het gezag over de politie bij de persoonsgerichte aanpak blijft bij de burgemeester van de gemeente waar de aanpak plaatsvindt. Dit geldt alleen voor de gevallen waarbij er geen sprake is van uitoefening van het gezag door de officier van justitie in het kader van strafrechtelijk handhaven van de rechtsorde. De coördinatie van de aanpak is in handen van de Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding (NCTb). De operationele coördinatie (bewaken van de samenhang) van de persoonsgerichte aanpak is in handen van het KLPD. De minister van Justitie draagt de verantwoordelijkheid voor de algemene aanpak.

Meer informatie

www.nctb.nl

Contactpersoon

Wim Gerritsen (NCTb)
W.A.G.Gerritsen@NCTb.nl

WERKGROEP GEGEVENSVERSTREKKING – BURGEMEESTERS

Inhoud

De burgemeester is verantwoordelijk voor de handhaving van de openbare orde en draagt meer in den brede (tezamen met wethouders) ook zorg voor een goede gang van zaken in zijn gemeente. Om invulling te kunnen geven aan deze verantwoordelijkheid is het noodzakelijk dat de burgemeester een sterke informatiepositie heeft, waar het gaat om de veiligheid in zijn gemeente en bedreigingen daarvan. De burgemeester is voor zijn informatiepositie mede afhankelijk van informatie die beschikbaar is bij landelijke diensten en organisaties, zoals de AIVD, het Nationaal Crisiscentrum (NCC), de NCTb, het KLPD en het Landelijk Parket van het openbaar ministerie, die onderscheiden taken en verantwoordelijkheden hebben en opereren onder politieke verantwoordelijkheid van de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en/of de minister van Justitie.

In het recente verleden heeft zich op het terrein van de bestrijding van radicalisering en terrorisme een aantal situaties voorgedaan waarbij vragen zijn gerezen omtrent de gegevensuitwisseling tussen landelijke instanties en de burgemeester. Te denken is aan het AIVD-onderzoek naar de zogenoemde Hofstadgroep in Amsterdam, de aanhouding van enkele leden van die groep in Den Haag, de inval van een landelijk arrestatieteam in een woning in Utrecht en de besluitvorming rond een drietal radicale imams in Eindhoven.

Naar aanleiding daarvan heeft de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de ‘Werkgroep gegevensverstrekking – burgemeesters’ ingesteld om hem te adviseren over de wijze waarop de gegevensverstrekking door landelijke diensten aan de burgemeesters kan worden verbeterd.

Bij de vraag naar die verbetering van de gegevensverstrekking door landelijke diensten aan de burgemeesters, ging het erom welke bij de centrale overheid aanwezige informatie wordt verstrekt en op welke wijze en onder welke condities informatieverstrekking plaatsvindt.

Het ging hierbij bovendien om het tijdstip waarop de burgemeester wordt geïnformeerd. De informatievoorziening richting burgemeester bij daadwerkelijk optreden door de centrale overheid verdiende bijzondere aandacht. Dit gold ook voor de rol die de regionale korpschefs zouden kunnen vervullen bij de uitwisseling van informatie tussen de AIVD en burgemeesters, gelet op hun betrokkenheid bij activiteiten van de AIVD en hun kennis van de lokale situatie.

De conclusie van de Werkgroep gegevensverstrekking – burgemeesters was dat de algemene eisen van zorgvuldigheid in de interbestuurlijke verhoudingen vragen dat overheden andere overheden (ten behoeve van een adequate invulling van hun verantwoordelijkheden) actief en tijdig dienen te informeren over zaken die hen aangaan. Uitgangspunt daarbij moet zijn een maximale (wederzijdse) informatie-uitwisseling, die alleen beperkt kan worden door formeel wettelijke grenzen. Organen mogen er over en weer van uitgaan dat indien het ene orgaan het andere orgaan niet of slechts beperkt informatie verstrekt, dat op goede gronden doet. Veel hangt daarbij af van de bestuurlijke wil tot samenwerking en onderling vertrouwen.

Een (verdere) optimalisatie van de gegevensuitwisseling in de toekomst leek daarmee meer een kwestie van cultuur en werkwijze te zijn en niet zozeer één van wet- en regelgeving. Een wijziging van de bestuurscultuur, zo meende de Werkgroep, zou bijdragen aan een verbetering in de samenwerking in de strijd tegen terrorisme en radicalisering.

Op basis van deze bevindingen is de Werkgroep in november 2005 tot een aantal aanbevelingen gekomen. De verwachting was dat deze aanbevelingen een belangrijke bijdrage zouden leveren aan het verbeteren van de gegevensverstrekking aan het lokale bestuur in het algemeen en de burgemeester in het bijzonder.

In de beleidsreactie op de rapportage heeft de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties de aanbevelingen van de Werkgroep integraal overgenomen. De Werkgroep heeft zich in het jaar 2006 gericht op de begeleiding van de uitvoering van de aanbevelingen. Verder heeft de Werkgroep zich gebogen op de effecten van haar werk. Daartoe is onder meer door een onafhankelijk, extern onderzoeksbureau een onderzoek uitgevoerd naar de ‘wederkerige klanttevredenheid’ tussen het lokale bestuur en de landelijke diensten en organisaties bij het Rijk. Deze evaluatie van de klanttevredenheid heeft meer specifiek betrekking gehad op de informatie-uitwisseling betreffende radicalisering en terrorisme. De uitkomsten van het onderzoek zijn verwerkt in een eindrapportage die tweede helft 2007 beschikbaar zal zijn.

Contactpersonen

Ronald Timmermans (BZK)
ronald.timmermans@minbzk.nl
Esther Sucec (BZK)
esther.sucec@minbzk.nl

Instrumenten

ALERTERINGSSYSTEEM TERRORISMEBESTRIJDING

Inhoud

Het Alerteringssysteem Terrorismebestrijding is een waarschuwingssysteem voor overheid en bedrijfsleven. Het systeem waarschuwt operationele diensten en bedrijfssectoren in geval van een verhoogde dreiging. Op die manier kunnen snel maatregelen worden genomen die het risico op een aanslag kunnen verkleinen of de gevolgen ervan kunnen beperken.

Meer informatie

www.nctb.nl (Publicaties)

HANDREIKING TERRORISMEBESTRIJDING OP LOKAAL NIVEAU

Inhoud

De handreiking ‘Terrorismebestrijding op lokaal niveau’ biedt gemeenten concrete

aanknopingspunten om het beleid van terrorismebestrijding vorm te geven op lokaal niveau. In de handreiking komen thema's aan de orde als het in kaart brengen van radicaliseringproblematiek, het signaleren van voorbereidingshandelingen en hoe om te gaan met maatschappelijke onrust.

Meer informatie

www.nctb.nl (Publicaties)

5:3 **Georganiseerde criminaliteit en Organisatiecriminaliteit**

Rijksbeleid

AANPAK CYBERCRIME

Wanneer

Vanaf begin 2008 (nieuw beleid).

Inhoud

De voortschrijdende informatie- en communicatie technologie (hierna ICT) heeft de mogelijkheden voor het vergaren en verspreiden van informatie en onderlinge communicatie explosief vergroot. De langzamerhand onbegrensde mogelijkheden van ICT, en internet in het bijzonder, hebben een keerzijde: in de criminele wereld neemt het besef toe dat de kwetsbaarheden van de systemen misbruikt kunnen worden (bijvoorbeeld door on line fraude) en dat er veel geld mee te verdienen valt. Behalve het faciliteren van al bestaande vormen van criminaliteit (diefstal, kinderporno, fraude, oplichting, terrorisme) zijn er nieuwe verschijningsvormen van criminaliteit ontstaan (zoals hacking en phishing).

De komende jaren zal aanvullend aan wat reeds aan incidentele maatregelen is getroffen nu ook een pakket aan maatregelen worden geïmplementeerd om de bestrijding van cybercriminaliteit in Nederland structureel op een adequaat niveau te brengen en te houden. Dat wil zeggen dat OM en politie voldoende in staat zijn dit als 'normaal' onderdeel van hun dagelijkse werkzaamheden effectief uit te voeren. Het betreft hier een combinatie van maatregelen in de sfeer van wetenschappelijk onderzoek, preventie, organisatorische verbeteringen binnen OM en politie, vergroting van deskundigheid, versterking van capaciteit en expertise in de strafrechtelijke keten en internationale

samenwerking en daar waar nodig het voorzien in wettelijke lacunes. Vanaf begin 2008 zal het Programma aanpak cybercrime worden geïmplementeerd.

Meer informatie

www.justitie.nl

AANPAK FINANCIIEEL-ECONOMISCHE CRIMINALITEIT

Wanneer

Vanaf begin 2008 (nieuw beleid).

Inhoud

Financieel-economische criminaliteit kent een groot aantal verschijningsvormen, die onder drie grotere noemers kunnen worden samengevat: fraude, witwassen en corruptie. Hoewel deze drie thema's elk geheel eigen dimensies hebben die een specifieke aanpak vergen, is het gemeenschappelijke kenmerk dat het in alle gevallen gaat om illegale zelfverrijking en het aan het zicht van de overheid onttrekken van de opbrengsten daarvan. De komende jaren wordt een omvangrijk pakket aan maatregelen in uitvoering genomen, dat ziet op versterking van de aanpak van financieel-economische criminaliteit in al zijn facetten. Vanaf begin 2008 zal het Programma financieel-economische criminaliteit worden geïmplementeerd.

Meer informatie

www.justitie.nl

BESTUURLIJKE AANPAK VAN GEORGANISEERDE CRIMINALITEIT

Wanneer

Nog in 2007 zal een actieplan Bestuurlijke Aanpak van georganiseerde criminaliteit aan de Tweede Kamer gestuurd worden (Lopend beleid).

Inhoud

Georganiseerde misdaad dient nog meer de voet dwars gezet te worden. Naast de verdere versterking van de strafrechtelijke aanpak en de internationale samenwerking bij de bestrijding van georganiseerde criminaliteit, is vooral de rol van het bestuur bij de aanpak

van georganiseerde misdaad onmisbaar. De georganiseerde misdaad manifesteert zich in de lokale samenleving onder andere door:

- zwart geld dat wordt geïnvesteerd in vastgoed op centrale plekken in gemeenten;
- vergunningen die worden misbruikt voor criminele praktijken;
- criminelen proberen druk uit te oefenen op het bestuur en op wijken om invloed in de bovenwereld te verkrijgen.

Gemeenten

Een integrale benadering van de problemen die samenhangen met georganiseerde misdaad is van belang; het gaat om een inzet van meerdere maatregelen, waarvan het strafrechtelijk traject er één is. Het bestuur kan hier bij uitstek een regierol vervullen. Dit vergt dat het bestuur op deze terreinen wordt gefaciliteerd. Hiertoe zal nog in 2007 een actieplan bestuurlijke aanpak van georganiseerde criminaliteit aan de Tweede Kamer gestuurd worden. Dit actieplan, zoals aangekondigd in het bestuursakkoord met de VNG, zal in samenwerking met de gemeenten worden opgesteld. Het actieplan omvat onder meer de oprichting van regionale expertise- en informatiecentra. Vanuit deze centra wordt gewerkt aan de versteviging van de informatiepositie van het bestuur voor de aanpak van georganiseerde criminaliteit. Gemeenten krijgen door deze centra specifieke ondersteuning bij bijvoorbeeld BIBOB-trajecten.

Op grond van de Wet BIBOB (zie deel C, paragraaf 1.6) kan een bestuursorgaan besluiten een beschikking te weigeren dan wel in te trekken, indien er ernstig gevaar bestaat dat deze mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen, of geldelijk voordeel uit strafbare feiten te benutten. De Wet BIBOB is van toepassing op vergunningen (goederen- en personenvervoer over de weg, horeca, bordelen, coffeeshops, milieu, opiumverloven, woningcorporaties en de bouw), subsidies (hiervoor geldt geen limitatieve opsomming) en aanbestedingen (milieu, informatie- en communicatietechnologie en bouw).

Op 16 juli 2007 is door de ministers van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en Justitie de evaluatie van de Wet BIBOB naar de Tweede Kamer gestuurd. Uit de resultaten van het evaluatieonderzoek kan worden geconcludeerd dat de Wet BIBOB voor een deel van de bestuursorganen voorziet in de behoefte aan een bestuursrechtelijk instrument om criminelen te weren en (ongewenst) facilitering van criminelen te voorkomen. Naar oordeel van beide ministers heeft de Wet BIBOB haar effectiviteit bewezen.

Naar aanleiding van de evaluatie zal bekeken worden of de Wet BIBOB van toepassing dient te worden verklaard op nieuwe branches. Uitbreiding is slechts dan aan de orde,

wanneer wordt aangetoond dat de aard en omvang van de criminaliteit in de desbetreffende sector daartoe aanleiding geeft. Bovendien dient de potentiële werking van de Wet BIBOB, het tegengaan van de verwevenheid tussen onder- en bovenwereld, voor de betreffende branche te zijn aangetoond.

Meer informatie

www.bestuurlijkhandhaven.nl

PROSTITUTIE

Wanneer

Doorlopend.

Inhoud

Bij de opheffing van het bordeelverbod in 2000 is ingezet op beheersing en regulering van prostitutie om zo eventuele misstanden beter aan te kunnen pakken. Daarbij is een scheiding aangebracht tussen legale en illegale activiteiten. Voor wat betreft het legale deel betekent dit dat, voor zover gemeenten de branche vergunningsplichtig hebben gesteld, momenteel het gehele bestuurlijke instrumentarium op de prostitutiebranche van toepassing is, waar voorheen alleen gewerkt kon worden met het strafrechtelijke instrumentarium. Alle regels die voor andere sectoren gelden, gelden nu ook voor prostitutiebedrijven (arbeidsomstandigheden, brandveiligheid, etc.). Daarnaast is er de mogelijkheid voor gemeenten om bepaalde vergunningsvoorwaarden vast te stellen voor de prostitutie. Ook kan men bij de vergunningverlening een BIBOB-toets toepassen. Op alle voorwaarden vastgelegd in wetgeving of vergunningen kan toezicht plaatsvinden. Dit toezicht gebeurt door verschillende toezichthouders, zoals de brandweer en de gemeente. Het gevolg is dat er regelmatig controles plaatsvinden van toezichthouders bij prostitutiebedrijven. Hierdoor ontstaat zicht op de branche. Het kabinet wil ook in deze periode gemeenten stimuleren om prostitutiebeleid op te zetten en vergunningen beter te handhaven.

In het najaar van 2007 wordt een brief naar de Tweede Kamer verstuurd in het kader van het project 'Veiligheid begint bij Voorkomen' (zie deel A). Hierin worden kort de plannen voor de komende kabinetsperiode rondom prostitutiebeleid weergegeven. Een van de belangrijkste ontwikkelingen is de opzet van een kaderwet prostitutie. Op dit moment wordt bekeken wat in de kaderwet gaat komen. Uit de tweede evaluatie blijkt dat met name

de handhaving en toezicht in de illegale sector verbeterd kan worden. Daarnaast hebben gemeenten aangegeven dat er knelpunten liggen bij toezicht en handhaving van onder andere escort en internet.

Er zal voorts een onderzoek verricht worden naar de mogelijkheden om de klant persoonlijk strafrechtelijk aansprakelijk te stellen wanneer deze gebruik maakt van de diensten van een illegale prostituee of een slachtoffer van mensenhandel.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

Contactpersoon handreiking prostitutiebeleid

Pim van Dijk (CCV)
pim.dijk@hetccv.nl

Instrumenten

HANDREIKING LOKAAL PROSTITUTIEBELEID

De Handreiking Lokaal Prostitutiebeleid gaat over de (beleids)knelpunten die gemeenten ondervinden bij het initiëren, continueren en handhaven van lokaal prostitutiebeleid. Met het opstellen van de handreiking wordt gemeenten kennis verschaft over gemeentelijk prostitutiebeleid en inzicht gegeven in het instrumentarium waarmee zij hun prostitutiebeleid kunnen opstellen, uitvoeren en handhaven. De digitale handreiking verschijnt eind 2007.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

Contactpersoon

Pim van Dijk (CCV)
pim.dijk@hetccv.nl

WEBSITE BESTUURLIJKE AANPAK VAN CRIMINELE PRAKTIJEN

Inhoud

De website www.bestuurlijkhandhaven.nl voor en door gemeenten, is een wegwijzer voor gemeenten die de bestuurlijke aanpak van criminele praktijken op lokaal niveau willen implementeren, intensiveren of versterken. Afhankelijk van de lokale situatie en uw ervaringen op het gebied van de bestuurlijke aanpak, biedt de wegwijzer de volgende startpunten:

- In mijn gemeente overwegen we de bestuurlijke aanpak te gaan implementeren.
We hebben behoefte aan meer informatie.
- In mijn gemeente hebben we te maken met een specifiek criminaliteitsprobleem.
We zoeken naar een toegepaste aanpak.
- In mijn gemeente hebben we gerichte vragen over de bestuurlijke aanpak.

Meer informatie

www.bestuurlijkhandhaven.nl

www.hetccv.nl (dossier Bestuurlijke Aanpak)

Contactpersoon

Pim van Dijk (CCV)

pim.dijk@hetccv.nl

Zie ook *Wet BIBOB*

(deel C, paragraaf 1.6)

Rijksbeleid

ANONIEM MELDEN VAN INTEGRITEITSSCHENDINGEN

Wanneer

Vanaf 2007 (nieuw beleid).

Inhoud

In het Beleidsprogramma van het kabinet is opgenomen dat er een nieuw meldpunt komt voor vermeende, serieuze integriteitsschendingen, gepleegd door overheidsfunctionarissen, voor anonieme melders. Het nieuwe meldpunt is een aanvulling op bestaande meldmogelijkheden en is een laatste middel om zaken aan te kaarten. Het bestaande centrale meldpunt bij de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst komt te vervallen. Het uiteindelijke doel is een integere, vertrouwenwekkende overheid.

De ministers van BZK en Justitie hebben in juni 2007 besloten te starten met een pilot met een looptijd van 6 maanden. De extra meldmogelijkheid wordt gedurende de pilot ondergebracht bij het bestaande telefonische meldpunt van Meld Misdaad Anoniem. De pilot is gestart op 4 september 2007. Op basis van de evaluatie wordt geconcludeerd of het meldpunt een bijdrage kan leveren aan het signaleren en voorkomen van integriteitsschendingen en hoe de eventuele verdere landelijke implementatie het best kan plaatsvinden.

Meer informatie

www.integriteitoverheid.nl

www.meldmisdaadanoniem.nl

6 Fysieke veiligheid

6.1 Verkeersveiligheid

Instrumenten

HANDREIKING LOKAAL VEILIGHEIDSARRANGEMENT

Inhoud

Een veiligheidsarrangement kan worden ontwikkeld om een bepaald veiligheidsprobleem in een Openbaar vervoer (OV) gebied of op een bepaalde OV-lijn op te lossen of een bepaald veiligheidsniveau te handhaven. Om het probleem op te lossen is het noodzakelijk dat partijen (gaan) samenwerken en (schriftelijke) afspraken maken. Een arrangement is een geschikt middel om deze samenwerking vorm te geven.

De handreiking voor lokale veiligheidsarrangementen (LVA) is geschreven voor partijen die op lokaal niveau de veiligheid in een OV-gebied willen vergroten of in stand willen houden. Het kan gaan om een NS stationsgebied waar één of meer problemen tegelijk worden aangepakt. Er zal dan doorgaans één gemeente en één regiokorps bij het op te stellen arrangement betrokken zijn. Het kan echter ook gaan om een bepaalde probleemlijn die meerdere gemeenten doorsnijdt. Het te sluiten arrangement zal dan een regionaal in plaats van een lokaal karakter hebben.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Verplaatsen)

Contactpersoon

Joris Böcker (CCV)

joris.bocker@hetccv.nl

KEURMERK VEILIG STATION

Inhoud

Het onderzoek naar de haalbaarheid en wenselijkheid van een Keurmerk Veilig Station is afgerond. Het keurmerk is in ontwikkeling en staat gepland voor het laatste kwartaal van 2007.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Verplaatsen)

Contactpersoon

Joris Böcker (CCV)
joris.bocker@hetccv.nl

6.2 Brandveiligheid gebouwen

Rijksbeleid

ACTIEPROGRAMMA BRANDVEILIGHEID

Wanneer

Februari 2007 tot februari 2009 (nieuw beleid).

Inhoud

Aanleiding voor het Actieprogramma Brandveiligheid was het rapport van de Onderzoeksraad voor Veiligheid over de Schipholbrand.

De kernboodschap van het actieprogramma is de verhoging van het bewustzijn voor brandveiligheid bij verantwoordelijken in alle fasen van het bouw- en gebruiksproces. Belangrijk is dat zij weten wat hun verantwoordelijkheid is voor brandveiligheid en deze goed overdragen aan de volgende ketenpartij in het proces. De verantwoordelijken moeten allen een proactieve houding hebben die leidt tot een daadwerkelijke verbetering van de brandveiligheid.

Doelgroep van het actieprogramma zijn de 'minder zelfredzamen'. Zij zijn van anderen afhankelijk voor hun (brand)veiligheid. Het gaat om bewoners van zorginstellingen, arrestanten in politiecellen en kinderen in peuterspeelzalen, kinderopvang en basisscholen.

Het actieprogramma zet in op **4 hoofdthema's**:

- 1 Zorgen voor een brandveiligheidsvisie die recht doet aan de actualiteit en kan dienen als basis voor toekomstig beleid en regelgeving.

- 2 Kennis en kunde; beschikbare kennis actualiseren en optimaal toegankelijk maken en het aspect brandveiligheid een plek geven in de curricula van de opleidingen.
- 3 Communicatie: bewustmaken van partijen van hun verantwoordelijkheden.
- 4 Borging: zorgen voor instrumenten om het aspect brandveiligheid structureel mee te nemen in de normale bedrijfsvoering. Voorbeelden zijn het veiligheidsmanagement-systeem, de financiële aspecten van brandveiligheid (brandveiligheids euro) en de Bedrijfshulpverlening.

Gemeenten

Gemeenten zijn onderdeel van de keten van verantwoordelijken in de verschillende fasen van het bouw- en gebruiksproces en hebben als zodanig hun eigen verantwoordelijkheden ten aanzien van brandveiligheid. Het Actieprogramma Brandveiligheid richt zich daarom ook op gemeenten.

In het actieprogramma wordt nauw samengewerkt met de Vereniging Nederlandse Gemeenten (VNG). Het programma maakt deel uit van het met de VNG en de minister van BZK overeengekomen bestuursakkoord.

Contactpersonen

Hans Spobeck (BZK)

Hans.Spobeck@minbzk.nl

Pamela van Erve (BZK)

Pamela.Erve@minbzk.nl

KWALITEIT BRANDWEERPERSONEEL

Wanneer

Volgens de planning wordt het nieuwe stelsel voor de kwaliteit van het brandweerpersoneel vanaf 1 september 2008 geleidelijk ingevoerd. Voorrang krijgen de functies manschap en bevelvoerder.

Inhoud

Een nieuw Besluit Kwaliteit brandweerpersoneel vervangt het huidige Besluit brandweerpersoneel. Het huidige Besluit brandweerpersoneel gaat uit van rangen, terwijl brandweerpersoneel in de praktijk functies uitoefent. Daarom gaat het nieuwe besluit uit van de functies, met daaraan gekoppelde (maximale) rangen. In het nieuwe functiegerichte

stelsel bepalen werkgevers en werknemers zelf welke functies, of combinatie van functies, brandweerpersoneel heeft. Daarnaast worden in het nieuwe stelsel minimum kwaliteitseisen opgenomen waaraan brandweerpersoneel moet voldoen. Deze eisen betreffen zowel vakbekwaam worden (selecteren, opleiden en examineren) als vakbekwaam blijven (bijscholen en oefenen). Het nieuwe besluit is in concept gereed en hierover vindt momenteel overleg plaats met diverse organisaties.

Gemeenten

Brandweerpersoneel is in gemeentelijke/regionale dienst. De gemeenten/regio's moeten hun rol van werkgever mede op basis van het nieuwe besluit invullen.

Meer informatie

www.infopuntveiligheid.nl

www.nvbr.nl

6.3 Risico's gevaarlijke stoffen, natuurrampen en infectieziekten/externe veiligheid

Rijksbeleid

IMPLEMENTATIE BELEIDSPLAN CRISISBEHEERSING

Wanneer

2004-2007 (lopend beleid).

Inhoud

Beter voorbereid te zijn op toekomstige crises: dat beoogde het (vorige) kabinet met het beleidsplan Crisisbeheersing 2004-2007, dat eind 2007 afloopt. De bedoeling is de effectiviteit en de kwaliteit van het stelsel van crisisbeheersing te versterken en te verbeteren. Op deze manier wil het kabinet bijdragen aan een weerbare, robuuste en daardoor veiliger samenleving. De minister van BZK is daarbij aangewezen als coördinerend minister voor crisisbeheersing.

Dit kabinet heeft inmiddels een strategie Nationale Veiligheid uitgebracht (zie paragraaf 7, Programma Nationale Veiligheid).

Gemeenten

Veel maatregelen uit het beleidsplan zijn uitgevoerd. Zo beschikken sinds 1 november 2006 alle provincies over een risicokaart, gebaseerd op het landelijk afgesproken model. De provinciale risicokaarten zijn via het internet voor de burger toegankelijk. Zij zijn voor gemeenten een instrument om inwoners te informeren over risico's in hun woon- en leefomgeving. Ook is een rampencampagne 'Denk Vooruit' gestart, die Nederlanders voorbereidt op rampen en zware ongevallen die in hun omgeving kunnen gebeuren. Op decentraal niveau gaan de veiligheidsregio's het hart vormen van de crisisbeheersingsorganisatie. Het kabinet sluit hiermee aan op de organisatie van de rampenbeheersing. Zie verder 'Implementatie Veiligheidsregio's'.

Meer informatie

www.veiligheid.minbzk.nl

Contactpersoon

Geert Wismans (BZK)
geert.wismans@minbzk.nl

WET KWALITEITSBEVORDERING RAMPENBESTRIJDING

Wanneer

Vanaf 2004. De Wet kwaliteitsbevordering rampenbestrijding (Wkr) gaat in gewijzigde vorm op in de Wet op de veiligheidsregio's (Wvr). Op dit moment is nog niet duidelijk wanneer de Wvr van kracht wordt. Tot dat moment blijft de Wkr van kracht. Het overgangsbeleid wordt thans geformuleerd. (Lopend beleid)

Inhoud

Het doel is om de voorbereiding op de rampenbestrijding en crisisbeheersing te verbeteren.

De belangrijkste wijzigingen in de planvorming in de Wvr ten opzichte van de Wkr zijn de volgende:

- het invoeren van het regionaal beleidsplan en het regionaal crisisplan;
- het vervallen van de gemeentelijke rampenplannen en de rampbestrijdingsplannen, met uitzondering van die voor de BRZO (Besluit risico's zware ongevallen)-bedrijven;
- het vervallen van de rapportageplicht aan de provincie.

Gemeenten

Het regionaal crisisplan is gebaseerd op het risicoprofiel van de regio. De gemeenten leveren hiervoor de informatie aan over de risico's in hun gebied. Evenals de Wkr kent de Wvr een vierjarige plancyclus. Het is de verwachting dat de volgende vierjarige plancyclus gaat verlopen volgens het regime van de Wvr.

In het regionaal crisisplan is eveneens opgenomen welke maatregelen gemeenten treffen inzake de rampenbestrijding en crisisbeheersing. Dit heeft vooral betrekking op de gemeentelijke processen. Het bestuur van de veiligheidsregio wijst een coördinerend functionaris aan om de maatregelen en voorzieningen van de gemeenten op elkaar af te stemmen.

Meer informatie

www.veiligheid.minbzk.nl

Contactpersonen

Bea Marsman (BZK)

bea.marsman@minbzk.nl

Erik Klaver (BZK)

erik.klaver@minbzk.nl

IMPLEMENTATIE VEILIGHEIDSREGIO'S

Wanneer

2008 (nieuw beleid).

Inhoud

Eind 2009 moet de rampenbestrijding en crisisbeheersing op orde zijn. Daarbij wordt ingezet op het verbeteren van de brandweezorg en de ontwikkeling van veiligheidsregio's. De brandweer moet in elke regio per 1 januari 2010 aan wettelijk vastgelegde kwaliteitseisen voldoen.

In een veiligheidsregio werken brandweer, geneeskundige diensten en politie samen aan de hulpverlening aan de burger. Ook het optreden van gemeentelijke en andere diensten in samenwerking met de hulpverleningsdiensten ingeval van een ramp of een crisis wordt geregeld.

Het kabinet heeft besloten dat er 25 veiligheidsregio's komen. Met het wetsontwerp Veiligheidsregio's van juli 2007 is de richting aangegeven. Het wetsontwerp ligt momenteel ter behandeling in de Tweede Kamer. De noodzakelijke juridische maatregelen voor de inrichting van het regionale veiligheidsbestuur staan daarin verwoord. Vooruitlopend op de formele situatie heeft de minister van BZK de regionale besturen brandweer en GHOR (Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen) en de regionale colleges van de politie uitgenodigd om bestuursafspraken te maken over de samenwerking in het kader van de rampen- en crisisbeheersing, de inrichting van de informatievoorziening en het beheer van de gemeenschappelijke meldkamer. Veel regio's hebben hieraan al gevolg gegeven. Bijna overal is er sprake van geïntegreerd bestuur Brandweer en GHOR.

Gemeenten

Er is gekozen voor de inrichting van één regionaal veiligheidsbestuur (RVB). Dit bestuur bestaat uit burgemeesters van de gemeenten in de regio en is zowel verantwoordelijk voor beleid en beheer ten aanzien van de regionale brandweer en de GHOR als voor de rampen- en crisisbeheersing, het beheer van de gemeenschappelijke meldkamer en de inrichting en instandhouding van de informatievoorziening. Dit bestuur wordt georganiseerd volgens de lijnen van verlengd lokaal bestuur en wordt dus vormgegeven op basis van de Wet Gemeenschappelijke Regelingen.

De belangrijkste taken van het veiligheidsbestuur zijn:

- 1 opstellen, vaststellen en uitvoeren van de organisatie van de rampen- en crisisbeheersing vastgelegd in een multidisciplinair beleidsplan;
- 2 beheer van de gemeenschappelijke meldkamer en de 112-centrale;
- 3 beheer en beleid ten aanzien van regionale brandweer en GHOR;
- 4 toetsen en adviseren van het gemeentelijk en sectorale proactie- en preventiebeleid ten behoeve van het regionale crisisbeheersingsbeleid.

De regierol van de voorzitter van het RVB is verder in het wetgevingstraject uitgewerkt. De taak van de gemeenten op het gebied van rampen- en crisisbeheersing gaan over op de regio. Gemeenten hoeven geen gemeentelijke rampenplannen meer op te stellen. De financiering van de veiligheidsregio's is conform de Wet Gemeenschappelijke Regelingen primair een verantwoordelijkheid van gemeenten. De rijksfinanciering voor de brandweer en GHOR- regio's op grond van het 'Besluit doeluitkering bestrijding rampen en zware ongevallen' zal blijven bestaan.

Meer informatie

www.veiligheid.minbzk.nl

Contactpersoon

Kamaldeep Badwal (BZK)
kamaldeep.badwal@minbzk.nl

IOOV ALGEMENE DOORLICHTING RAMPENBESTRIJDING

Wanneer

Het eerste deel van de Algemene Doorlichting Rampenbestrijding (ADR), de inventarisatie, zal in 2008 worden voltooid. De delen simulatie en toetsing lopen door tot en met 2010, waarna, op basis van een risico-analyse, de ADR in een andere, slimmere en afgeslankte vorm, haar cyclische vorm zal krijgen. (Lopend beleid)

Inhoud

De ADR is een gestandaardiseerd onderzoek dat wordt uitgevoerd door een doorlichtingsteam, bestaande uit medewerkers van de Inspectie Openbare Orde en Veiligheid (IOOV) van het ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de Inspectie voor de Gezondheidszorg van het ministerie van Volksgezondheid Welzijn en Sport. Op ad hoc basis kunnen andere inspecties zoals de Inspectie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, de Inspectie Verkeer en Waterstaat en de Arbeidsinspectie deelnemen aan de doorlichting. De ADR richt zich op de voorwaarden die in de veiligheidsregio zijn geschapen om mogelijke rampen te bestrijden.

Tijdens de eerste twee delen van de ADR: de inventarisatie en de simulatie worden de volgende thema's getoetst:

- 1 Zijn de in de plannen beschreven processen en procedures met betrekking tot de rampenbestrijding en crisisbeheersing in voldoende mate geïmplementeerd?
- 2 In welke mate is sprake van multidisciplinaire samenwerking en afstemming, zowel in de voorbereiding als tijdens een groot incident?
- 3 Hoe vindt in de voorbereidende fase aansturing van de rampenbestrijdingsorganisatie plaats?

Gemeenten

Het derde deel van de ADR is gericht op het toetsen van de gemeentelijke crisisbeheersingstaken. Het belangrijkste doel hierbij is na te gaan of gemeenten hun crisisbeheersingstaken adequaat hebben ingericht. Omdat gemeenten een omvangrijk takenpakket hebben in de crisisbeheersing, heeft de IOOV een selectie gemaakt van de door te lichten onderwerpen. In de ADR Deel 3 worden drie á vier gemeenten onder andere doorgelicht op de volgende

onderwerpen:

- de alarmeringsprocedure;
- betrokkenheid van gemeentefunctionarissen;
- opleiding en oefening van gemeentefunctionarissen;
- inbedding van crisisbeheersing in de gemeentelijke organisatie.

De ADR houdt gemeenten en regio's een spiegel voor, hetgeen de regio's en gemeenten in staat stelt hun crisisbeheersingstaken te optimaliseren. Daarnaast geven de doorlichtingsrapportages in geaggregeerde vorm op nationaal niveau inzicht in de kwaliteit van de rampenbestrijding en crisisbeheersing.

Meer informatie

www.minbzk.nl

www.ioov.nl

Contact

ioov@minbzk.nl

TASKFORCE MANAGEMENT OVERSTROMINGEN

Inhoud

De Taskforce Management Overstromingen (TMO) is door het kabinet voor twee jaar ingesteld om Nederland beter voor te bereiden op de gevolgen van een overstroming. Decentrale overheden hebben een belangrijke rol bij de aanpak van overstromingen. In november 2008 wil de Taskforce met een landelijke oefenweek 'Waterproef' laten zien dat de betrokken bestuurders en professionals op alle niveau's slagvaardig en efficiënt kunnen samenwerken. Specifiek voor de regionale partners is een bijdragereling opgesteld.

In februari 2008 kunt u een aanvraag indienen voor projecten gericht op de aanpak van overstromingsrisico's. Voor deze openstelling is € 3 miljoen beschikbaar. Een eerste openstelling heeft plaatsgevonden van 1 juni 2007 tot en met 28 september 2007.

Brede doelgroep en het zoeken van samenwerking

Het bestrijden van de gevolgen van een overstroming vereist een multidisciplinaire aanpak. De TMO vindt het belangrijk dat verschillende partijen samenwerken bij het opstellen van projectplannen. Projectplannen kunnen worden opgesteld door bijvoorbeeld de veiligheids-

regio, regionale brandweer, GHOR regio, politieregio, waterschappen, provincies en de gemeenten.

Wie kunnen een aanvraag indienen?

Aanvragen kunnen alleen worden ingediend door de regionale brandweer en door de GHOR regio. Deze regeling gaat uit van het één-loket-principe. Daarnaast wordt door deze aanpak de samenwerking met de partijen uit de veiligheidsregio versterkt.

De hoogte van de bijdrage

De bijdrage bedraagt 60% van de subsidiabele kosten van uw project, met een maximum van € 350.000. De bijdrage wordt verstrekt aan de aanvrager. De hoogte van de subsidie wordt bepaald door de subsidiabele kosten van het totale samenwerkingsverband.

Meer informatie

www.platformoverstromingen.nl

PROJECT BESCHERMING VITALE INFRASTRUCTUUR

Wanneer

Vanaf 2004 (lopend beleid)

Inhoud

De vitale infrastructuur dient adequaat beschermd te zijn tegen onder meer natuurverschijnselen en terrorisme. We spreken van vitale infrastructuur als het gaat om producten, diensten en onderliggende processen, die bij uitval grootschalige maatschappelijke ontwrichting kunnen veroorzaken. Het gaat om twaalf vitale sectoren, zoals energie, voedsel, openbaar bestuur, drinkwater, financiën, gezondheid en telecommunicatie. Per sector is een rapportage gemaakt van de stand van zaken. Tezamen geven ze een integraal beeld van de bescherming van de vitale infrastructuur en van de nog te nemen sectorale en bovensectorale maatregelen.

De bescherming van de vitale infrastructuur bestaat de komende jaren uit de invoering van de in september 2005 aangekondigde extra beschermingsmaatregelen per sector en de sectoroverstijgende maatregelen. In 2009 wordt opnieuw een rapportage over de bescherming van de vitale infrastructuur aan de Tweede Kamer gezonden.

Gemeenten

BZK heeft zich (voor de komende jaren) ten doel gesteld meer duidelijkheid te verschaffen tussen nationale overheid en decentrale overheden waar onder de veiligheidsregio's over wederzijdse verwachtingen inzake de bescherming van vitale infrastructuren. Hierdoor zullen de decentrale overheden beter in staat zijn met eigenaren / beheerders van vitale objecten en processen afspraken te maken over het verbeteren van de bescherming vitale infrastructuur en waar mogelijk in gezamenlijkheid te oefenen met de mogelijke bescherming of uitval van vitale producten of diensten.

Meer informatie

www.veiligheid.minbzk.nl

Contactpersonen

Williët Brouwer (projectleider BZK)

williet.brouwer@minbzk.nl

David van Duren (Relatie decentrale overheden, BZK)

David.duren@minbzk.nl

VAKBEKWAAMHEID BINNEN DE GENEESKUNDIGE HULPVERLENING BIJ ONGEVALLLEN EN RAMPEN

Wanneer

Volgens de planning wordt per 1 september 2008 het nieuwe kwaliteitsstelsel voor het GHOR-personeel ingevoerd (Lopend beleid).

Inhoud

Doel van het project Vakbekwaamheid binnen de Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen (GHOR) is: het realiseren van een integraal en geborgd systeem van vakbekwaamheid en kennisoverdracht ten behoeve van operationele GHOR-functies. Dit betreft de leidinggevende en coördinerende functies die onder verantwoordelijkheid van de Veiligheidsregio (de directeur GHOR) worden uitgeoefend. In het kader van het project worden op basis van functie- en competentieprofielen leergangen ontwikkeld voor het vakbekwaam worden (selecteren, opleiden en examineren) en het vakbekwaam blijven (bijscholen en oefenen).

Gemeenten

De veiligheidsregio (verlengd lokaal bestuur) is er voor verantwoordelijk dat het GHOR-personeel vakbekwaam wordt en blijft.

Meer informatie

www.projectvakbekwaamheidghor.nl

Instrumenten

RISICOKAARTEN

Inhoud

Informatie voor de burger

De risicokaart is voor de overheid een communicatiemiddel naar de burger. Het is een Geografisch Informatiesysteem en is via Internet te raadplegen (website www.risicokaart.nl). De risicokaart ondersteunt gemeenten bij de verplichte risico-inventarisatie, die als basis dient voor het opstellen van rampenplannen. Ook de concept-wet Veiligheidsregio's geeft aan dat het door de veiligheidsregio op te stellen risicoprofiel de basis vormt voor de door de provincie te beheren risicokaart. De risicokaart is een visuele weergave van de risico's die bij de inventarisatie daarvan zijn onderkend. In het kader van de wettelijke plicht om burgers te informeren over risico's in zijn leefomgeving worden gemeenten gestimuleerd om over de risicokaart actief informatie aan de burgers te verstrekken. De risicokaart is daarmee een belangrijk instrument voor risicocommunicatie.

De risicokaart omvat 13 ramptypen. Deze ramptypen kunnen op de risicokaart worden getoond, omdat zij geografisch lokaliseerbaar zijn. De gegevens die worden opgenomen in de risicokaart beperken zich niet tot de risicobronnen zelf maar geven ook inzicht in de interacties van de risicobronnen met de omgeving: kwetsbare objecten. De ministeriële regeling, gebaseerd op artikel 6a Wet rampen en zware ongevallen, geeft het volgende aan:

- de risico's die op de risicokaart vermeld dienen te worden;
- de afspraken over productie, beheer en vormgeving van de risicokaart opgedragen aan de provincies;
- de manier en de tijdstippen van levering van de benodigde gegevens;
- de toegankelijkheid van de risicokaart.

De risicokaart is ook gekoppeld aan de website www.crisis.nl. Indien je op www.crisis.nl een postcode van 4 cijfers invult, dan kun je direct de risicokaart raadplegen van dit postcodegebied.

Informatie voor de professional

De gegevens van de risicokaart zijn zeer nuttig bij rampenbestrijding en crisisbeheersing (vooral de schakels pro-actie, preventie en preparatie van de veiligheidsketen), bij het (her)inrichten van de openbare ruimte, bij vergunningverlening en de daaraan gekoppelde handhaving. Bestuurders kunnen in één opslag zien of er wel voldoende maatregelen zijn getroffen tegen onveilige situaties.

Het systeem van de risicokaart maakt het mogelijk andere data toe te voegen of data vanuit de risicokaart over te zetten naar andere systemen, bijvoorbeeld dat van de meldkamer. Meerdere varianten van gegevensuitwisseling zijn mogelijk (inclusief Web Mapping en Web Feature Services).

In deze versie van de risicokaart is ook de Risicowijzer ingebouwd: een hulpmiddel om fysieke veiligheidsproblemen stap voor stap aan te pakken. Relevante achtergrondinformatie, zoals wetgeving, is direct te raadplegen.

Meer informatie

www.risicokaart.nl

websites van de 12 provincies

STEUNPUNT EFFECTIEF OEFENEN

Inhoud

Bij het Steunpunt Effectief Oefenen vindt u informatie en documenten die kunnen ondersteunen bij de planvorming, voorbereiding, uitvoering en evaluatie van multidisciplinaire oefeningen. Het Steunpunt Effectief Oefenen richt zich op niet-commerciële professionals die werkzaam zijn op het gebied van oefenen voor incidentbestrijding, crisisbeheersing en rampenbestrijding in het publieke domein.

Meer informatie

www.steunpunteffectiefoefenen.nl

VEILIGHEIDSEFFECTRAPPORTAGE

Inhoud

In 2000 is de laatste uitgave van de Veiligheidseffectrapportage (VER) gepubliceerd en op dit moment is het CCV in de laatste fase van het ontwikkelen van twee nieuwe handboeken.

De VER is een instrument waarmee vooraf duidelijk wordt welke veiligheidsrisico's je in huis haalt met een groot ruimtelijk project of met een nieuw gebouw. Te denken valt aan een school, een winkelcentrum, een Vinex locatie. De VER is een flexibel instrument waarbij betrokken partijen zoals gemeenten, corporaties, politie, brandweer en hulpverlening zelf aangeven hoe zij vorm willen geven aan de inhoud en welk ambitieniveau nagestreefd wordt. De VER kent een aantal modules die gekoppeld zijn aan het bouwproces. De modules zijn:

- 1 Onderbouwing
- 2 Intentie
- 3 Analyse
- 4 Alternatieven
- 5 Maatregelen
- 6 Implementatie
- 7 Beheerplan

Gemeenten

In veel gevallen zal de gemeente de 'trekker' zijn in het VER proces. Deze trekker waakt en neemt beslissingen over de voortgang van het proces. In deze nieuwe handboeken is onderscheid gemaakt in een handboek voor beslissers en een handboek voor gebruikers. Ook is er duidelijker rekening gehouden met de bouwfases van een bouwproject en de handleiding wordt aangevuld door concrete voorbeeldmodules.

Meer informatie

www.hetccv.nl (dossier Kwaliteitsregelingen en instrumenten)

Contactpersoon

Lilian Tieman (CCV)
lilian.tieman@hetccv.nl

VEILIGHEIDSVIZIER

Inhoud

Met dit instrument kan iedere gemeente zelf onderzoeken hoe het gesteld is met het eigen veiligheidsbeleid. Ook kunnen gemeenten de resultaten onderling vergelijken of de uitkomsten gebruiken voor rapportage aan de raad, of voor communicatie naar inwoners. De VNG en de Provincie Zuid-Holland hebben gezamenlijk het VeiligheidsVizier ontwikkeld. Het VeiligheidsVizier integreert de afzonderlijke zelfdiagnose-instrumenten van de VNG en de Provincie.

Meer informatie

www.veiligheidsvizier.nl

www.vng.nl

Rijksbeleid

HERIJKING GEMEENTEFONDS

Wanneer

Met ingang van 1 januari 2008 wordt binnen het gemeentefonds de nieuwe verdeling binnen het zogenaamde cluster Openbare Orde en Veiligheid van kracht. Tevens zal de herijking van het BDUR (Besluit doeluitkering bestrijding van rampen en zware ongevallen) met ingang van die datum van kracht worden. (Nieuw beleid)

Inhoud

Uitgebreide informatie over aanleiding en uitkomst van de aanpassingen is onder andere terug te vinden in de zogenaamde junicirculaire van het gemeentefonds. In september zullen alle veiligheidsregio's een circulaire ontvangen met daarin de wijzigingen in het BDUR en de financiële consequenties daarvan.

Meer informatie

www.minbzk.nl/gemeentefonds

POLITIEBESTEL

Wanneer

Eind 2008 zal worden bezien of de politiekorpsen met de samenwerking voldoende voortgang en resultaat is behaald. Mocht dit niet het geval zijn, dan wordt de behandeling van het wetsvoorstel Politiewet 200X, herijkt op basis van de dan ontstane situatie, voortgezet. (Lopend beleid)

Inhoud

Het vorige Kabinet had in haar regeerakkoord opgenomen dat er een evaluatie naar het functioneren van de politie plaats zou vinden om te bezien of verdergaande organisatorische maatregelen nodig waren. Deze evaluatie is uitgevoerd door de Stuurgroep Evaluatie Politieorganisatie onder leiding van mevrouw Leemhuis. De Stuurgroep concludeerde dat herziening van het politiebesteding noodzakelijk was. Het toenmalig Kabinet

heeft dit advies overgenomen. Hiervoor hebben zij een wetsvoorstel bij de Kamer ingediend (Politiewet 200X). Door de Raad van State en door de korpsbeheerders is in reactie op dit wetsvoorstel aangegeven dat een wijziging van het politiebesteding niet nodig is om een beter functionerende politie te krijgen. Door betere onderlinge samenwerking en meer gebruik te maken van de huidige bevoegdheden die de politiewet 1993 biedt, in combinatie met de bevoegdheden uit het wetsvoorstel versterking rijksbevoegdheden, zou deze eenheid ook bereikt kunnen worden. Het huidige Kabinet is bereid om te bezien of dit inderdaad mogelijk is. Eind 2008 wordt bezien of met de samenwerking voldoende voortgang en resultaat is behaald. Mocht dit niet het geval zijn, dan wordt de behandeling van het wetsvoorstel Politiewet 200X, herijkt op basis van de dan ontstane situatie, voortgezet. Er zijn afspraken gemaakt met het politieveld over concrete resultaten op het terrein van de invoering van een aantal ICT voorzieningen, over personeel, materieel en over bovenregionale samenwerking.

Gemeenten

De VNG wordt geïnformeerd over de samenwerkingsafspraken met de politie. Indien eind 2008 de keuze wordt gemaakt de Politiewet te wijzigen dan zal de VNG hierbij betrokken worden conform de afspraken in het Bestuursakkoord.

Meer informatie

www.minbzk.nl

Contactpersoon

Ilona kalksma (BZK)

ilona.kalksma@minbzk.nl

PERSOONSGERICHTE AANPAK RECIDIVISTEN

Inhoud

Met de persoonsgerichte aanpak van recidivisten wordt een reductie van de recidive nagestreefd van 10%-punten. De persoonsgerichte aanpak richt zich op: veelplegers (ISD), doelgerichte invoering van nieuwe trajecten rond voorwaardelijke (delen van) sancties (voorwaardelijke invrijheidstelling, optimalisering voorwaardelijke sancties, justitiële verslavingszorg), het verbeteren van de uitoefening van het toezicht, de invoering van het programma terugdringen recidive binnen het gevangeniswezen, het realiseren van een sluitende aanpak van Justitie en gemeenten ten aanzien van de aansluiting op detentie en het bieden van maatschappelijke vervolgvoorzieningen (nazorg).

Meer informatie

www.justitie.nl

PROJECT AANSLUITING NAZORG

Wanneer

Doorlopend

Inhoud

Om te voorkomen dat ex-gedetineerden terugvallen in hun criminele gedrag, is goede nazorg nodig. Samenwerking tussen gemeenten, andere ketenpartners en penitentiaire inrichtingen is daarbij onontbeerlijk. Op dit moment zijn de gemeenten en het gevangeniswezen structureel met elkaar in gesprek over betere samenwerking op dit terrein. Het Project Aansluiting Nazorg wil bij deze samenwerking graag een aanjagende en adviserende rol spelen. Daarnaast wil het project de regionale samenwerking en de gemeentelijke coördinatiepunten verder vormgeven.

Gemeenten

De gemeenten zijn verantwoordelijk voor het bieden van nazorg voor ex-gedetineerden. Op termijn is het de bedoeling dat alle Nederlandse gemeenten een vast aanspreek- en coördinatiepunt instellen. Dit coördinatiepunt kan dienen om de overdracht van gedetineerden naar de vrije samenleving te begeleiden. Iedere gedetineerde wordt bij binnenkomst gescreend en aan het eind van de detentie overgedragen aan dit coördinatiepunt. Hierbij worden alle relevante gegevens ten aanzien van de vier basis deelgebieden (identiteitspapieren, onderdak, inkomen en zorg) naar de gemeente gecommuniceerd. Het is de bedoeling dat op twee niveaus vanuit het gevangeniswezen naar de gemeenten wordt gecommuniceerd: op beleidsmatig niveau door een zogenaamde 'kwartiermaker' en op uitvoerend niveau via een medewerker maatschappelijke dienstverlening. De kwartiermaker zal de gemeente benaderen om – indien zij aan dit project meewerkt – ondersteuning en advies te geven rond inhoudelijke en organisatorische kanten van de nazorg aan ex-gedetineerden. Bij het ontslag van een individuele gedetineerde spelen de medewerkers maatschappelijke dienstverlening een belangrijke rol. Hun taak zal onder andere zijn om individuele gedetineerden met de gemeente te bespreken, waarbij ook aandacht wordt geschonken aan het vervolgtraject en doorverwijzing naar andere ketenpartners, zoals reclassering.

Meer informatie

www.justitie.nl

Contact

Dienst Justitiële Inrichtingen
Projectbureau Aansluiting Nazorg

Leo van der Meulen (projectleider ministerie van Justitie)

l.van.der.meulen@dji.minjus.nl

Jeroen Heeg (projectsecretaris ministerie van Justitie)

j.heeg@dji.minjus.nl

PROGRAMMA NATIONALE VEILIGHEID

Wanneer

Op 20 april 2007 heeft het kabinet de strategie Nationale Veiligheid en het werkprogramma 2007 - 2008 vastgesteld. In 2007 en 2008 wordt met voorrang gewerkt aan klimaatverandering, energievoorzieningszekerheid en radicalisering & polarisatie. Ook wordt bekeken of ons land is toegerust voor grootschalige evacuatie. Vanaf 2009 is de werkwijze ingevoerd en bestrijkt die ook de andere dreigingen van de nationale veiligheid. (Nieuw beleid)

Inhoud

De strategie Nationale Veiligheid richt zich op de bescherming van de samenleving en bevolking op eigen grondgebied tegen interne en externe dreigingen. De nationale Veiligheid is in het geding als vitale belangen van de Nederlandse Staat en/of samenleving zodanig worden bedreigd dat sprake is van - potentiële - maatschappelijke ontwrichting. Als vitale belangen zijn gedefinieerd: territoriale veiligheid, economische veiligheid, ecologische veiligheid, fysieke veiligheid en sociale en politieke stabiliteit.

Betrokken partijen

Het beschermen van de nationale Veiligheid geschiedt niet alleen door de rijksoverheid. Ook andere overheden, bedrijfsleven en maatschappelijke organisaties (nationaal en internationaal) hebben een rol. Om een integrale aanpak mogelijk te maken moeten alle betrokken partijen elkaars rol bij de versterking van de Nationale Veiligheid kennen en respecteren, één doctrine hanteren, hun werkwijze op elkaar afstemmen en aangesloten

zijn op hetzelfde communicatienetwerk.

Meer informatie

www.programmanationaleveiligheid.nl

Contactpersoon

Ruth Clabbers (projectleider BZK)

ruth.clabbers@minbzk.nl

Wettelijke Bevoegdheden

- 1 **Bestaande wettelijke bevoegdheden**
- 2 **Nieuwe wettelijke bevoegdheden**

C *Wettelijke bevoegdheden*

1 **Bestaande wettelijke bevoegdheden**

1.1 **Verordende bevoegdheden van de gemeenteraad inzake ordehandhaving**

AUTONOME VERORDENENDE BEVOEGDHEID VAN DE RAAD

(Artikel 149 Gemeentewet)

De raad maakt de verordeningen die hij in het belang van de gemeente nodig oordeelt (APV).

Hierbij kan aan opsporingsambtenaren de bevoegdheid worden verleend een woning binnen te treden zonder toestemming van de bewoner (bij overtreding van voorschriften die strekken tot handhaving van de openbare orde of veiligheid). De raad kan overtreding van zijn verordeningen als overtreding strafbaar stellen.

AANWIJZING VEILIGHEIDSRISICOGEBIED

(Artikel 151b Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.

CAMERATOEZICHT OP OPENBARE PLAATSEN

(Artikel 151c Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een

openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn.

BESTUURLIJKE OPHOUDING

(Artikel 154a Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om door de burgemeester aangewezen groepen van personen, op een door de burgemeester aangegeven plaats tijdelijk te doen ophouden. De ophouding kan mede omvatten, indien nodig, het overbrengen naar die plaats.

1.2 Ordehandhaving door de burgemeester (normale bevoegdheden)

AANWIJZING VEILIGHEIDSRISICOGEBIED - PREVENTIEF FOUILLEREN

(Artikel 151b Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om bij verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, een gebied, met inbegrip van de daarin gelegen voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven, aan te wijzen als veiligheidsrisicogebied.

In een veiligheidsrisicogebied kan de officier van justitie gelasten dat tegenover een ieder gedurende maximaal 12 uur de bevoegdheid kan worden uitgeoefend om:

- 1 verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, te onderzoeken op wapens en munitie;
- 2 vervoermiddelen te onderzoeken op wapens en munitie; of
- 3 hem aan zijn kleding te onderzoeken op de aanwezigheid van wapens of munitie.

De aanwijzing als veiligheidsrisicogebied wordt gegeven voor een bepaalde duur die niet langer is en voor een gebied dat niet groter is dan strikt noodzakelijk voor de handhaving van de openbare orde. Zodra de verstoring van de openbare orde door de aanwezigheid van wapens, dan wel de ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is geweken, trekt de burgemeester de gebiedsaanwijzing in.

CAMERATOEZICHT OP OPENBARE PLAATSEN

(Artikel 151c Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om, indien dat in het belang van de handhaving van de openbare orde noodzakelijk is, te besluiten tot plaatsing van vaste camera's voor een bepaalde duur ten behoeve van het toezicht op een openbare plaats als bedoeld in artikel 1 van de Wet openbare manifestaties en andere bij verordening aan te wijzen plaatsen die voor een ieder toegankelijk zijn. De burgemeester bepaalt de duur van de plaatsing en wijst de openbare plaats of plaatsen aan, met inachtneming van hetgeen daaromtrent in de verordening is bepaald.

BESTUURLIJKE OPHOUDING

(Artikel 154a Gemeentewet)

De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om door de burgemeester aangewezen groepen van personen, op een door de burgemeester aangegeven plaats tijdelijk te doen ophouden. De ophouding kan mede omvatten, indien nodig, het overbrengen naar die plaats.

De burgemeester oefent deze bevoegdheid slechts uit:

- a jegens personen die een door de raad bij verordening vastgesteld en daartoe aangewezen specifiek voorschrift dat strekt tot handhaving van de openbare orde of beperking van gevaar, in geval van oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen of zware ongevallen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, groepsgewijs niet naleven;
- b indien het ophouden noodzakelijk is ter voorkoming van voortzetting of herhaling van de niet-naleving en de naleving redelijkerwijs niet op andere geschikte wijze kan worden verzekerd.

De schriftelijke beslissing tot ophouding is een beschikking. Alvorens tot ophouding over te gaan, dient de desbetreffende groep personen te worden gewaarschuwd.

HANDHAVING OPENBARE ORDE

(Artikel 172 lid 1 Gemeentewet)

Krachtens de Gemeentewet is de burgemeester met uitsluiting van andere gemeentelijke bestuursorganen belast met de handhaving van de openbare orde in de gemeente.

FEITELIJKE, FYSIEKE ORDEHANDHAVING

(Artikel 172 lid 2 Gemeentewet)

De burgemeester is bevoegd overtredingen van wettelijke voorschriften die betrekking hebben op de openbare orde, te beletten of te beëindigen. Hij bedient zich daarbij van de onder zijn gezag staande politie.

Deze bevoegdheid ziet uitsluitend op de situatie dat geschreven recht is of dreigt te worden geschonden (situatiecriterium). De feitelijke handhaving zal in overeenstemming moeten zijn met het proportionaliteitsbeginsel.

LICHTE BEVELSBEVOEGDHEID / VERBLIJFS- OF GEBIEDSONTZEGGINGEN

(Artikel 172 lid 3 Gemeentewet)

De burgemeester is bevoegd bij verstoring van de openbare orde of bij ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, de bevelen te geven die noodzakelijk zijn voor de handhaving van de openbare orde. De lichte bevelen ter handhaving van de openbare orde worden in de praktijk toegepast in de vorm van verblijfs- of gebiedsontzeggingen voor beperkte duur maar voor kortdurende bevelen, waarbij onmiddellijk om acuut gevaar af te wenden dient te worden opgetreden (bevelen ter ontruiming of bevelen houdende een directe sluiting vanwege acuut gevaar).

De burgemeester kan een bevel geven als sprake is van (ernstige vrees voor) verstoring van de openbare orde (situatiecriterium). Het bevel moet tot doel hebben de openbare orde te herstellen of te handhaven (doelcriterium). De burgemeester moet het proportionaliteits- en subsidiariteitsbeginsel in acht nemen en bij gebruikmaking van deze bevoegdheid binnen het kader van de geldende wetgeving en verordeningen blijven. In beperkte mate kunnen echter grondrechten (bijv. bewegingsvrijheid) aan banden worden gelegd.

BRAND EN ONGEVALLEN

(Artikel 173 Gemeentewet)

De burgemeester heeft het opperbevel bij brand alsmede bij ongevallen anders dan bij brand voor zover de brandweer daarbij een taak heeft. De burgemeester is bevoegd bij brand en ongevallen als bedoeld in het eerste lid de bevelen te geven die met het oog op het voorkomen, beperken en bestrijden van gevaar nodig zijn.

TOEZICHT OP DE OPENBARE SAMENKOMSTEN, VERMAKELIJKHEDEN EN VOOR PUBLIEK OPENSTAANDE GEBOUWEN

(Artikel 174 Gemeentewet)

De burgemeester is belast met het toezicht op de openbare samenkomsten en vermakelijkheden, alsmede op de voor het publiek openstaande gebouwen en daarbij behorende erven. Hij is bevoegd bij de uitoefening van dit toezicht de bevelen te geven die met het oog op de bescherming van veiligheid en gezondheid nodig zijn.

SLUITING WONING/NIET VOOR HET PUBLIEK TOEGANKELIJK LOKAAL

(‘wet Victoria’ Artikel 174a Gemeentewet)

De burgemeester kan besluiten een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf te sluiten:

- 1 indien door gedragingen in de woning of het lokaal of op het erf de openbare orde rond de woning, het lokaal of het erf wordt verstoord; of
- 2 in geval van ernstige vrees voor verstoring van de openbare orde op de grond dat de rechthebbende op de woning, het lokaal of het erf eerder een woning, een niet voor het publiek toegankelijk lokaal of een bij die woning of dat lokaal behorend erf op een zodanige wijze heeft gebruikt of doen gebruiken dat die woning, dat lokaal of dat erf op grond van het eerste lid is gesloten, en er aanwijzingen zijn dat betrokkene de woning, het lokaal of het erf ten aanzien waarvan hij rechthebbende is eveneens op een zodanige wijze zal gebruiken of doen gebruiken. De burgemeester bepaalt in het besluit de duur van de sluiting. In geval van ernstige vrees voor herhaling van de verstoring van de openbare orde kan hij besluiten de duur van de sluiting tot een door hem te bepalen tijdstip te verlengen.

WET RAMPEN EN ZWARE ONGEVALLLEN

(Artikel 11)

De burgemeester heeft het opperbevel in geval van een ramp of een zwaar ongeval of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan. Degenen die aan de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval deelnemen, staan onder zijn bevel. Hij doet zich bijstaan door een door hem samengestelde gemeentelijke rampenstaf.

Degene die de leiding over de brandweer heeft, is tevens belast met de operationele leiding van de bestrijding van een ramp of een zwaar ongeval, tenzij de burgemeester een andere voorziening treft.

1.3 Noodbevoegdheden van de burgemeester

NOODBEVEL

(Artikel 175 Gemeentewet)

In geval van oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen of zware ongevallen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, is de burgemeester bevoegd alle bevelen te geven die hij ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig acht. Daarbij kan worden afgeweken van wettelijke voorschriften (met uitzondering van de Grondwet). De burgemeester laat tot maatregelen van geweld niet overgaan dan na het doen van de nodige waarschuwing.

De burgemeester kan een noodbevel geven in geval van ernstige wanordelijkheden of rampen, dan wel ernstige vrees voor het ontstaan daarvan (situatiecriterium). Het bevel moet ordehandhaving tot doel hebben, dan wel beperking van het gevaar beogen (doelcriterium).

De burgemeester dient het proportionaliteits- en het subsidiariteitsbeginsel in acht te nemen.

Hij mag met het bevel afwijken van hogere regelingen, maar het bevel mag niet in strijd zijn met de Grondwet, EU-recht en volkenrecht. Bovendien is het mogelijk dat hij enkele grondwettelijk beschermde grondrechten aan banden legt (vrijheid van godsdienst, vrijheid van meningsuiting, recht tot vergadering en betoging).

NOODVERORDENING

(Artikel 176 Gemeentewet)

In geval van oproerige beweging, van andere ernstige wanordelijkheden of van rampen of zware ongevallen, dan wel van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan, kan de burgemeester algemeen verbindende voorschriften geven die ter handhaving van de openbare orde of ter beperking van gevaar nodig zijn. Daarbij kan worden afgeweken van wettelijke voorschriften (met uitzondering van de Grondwet).

De noodverordening moet door de raad in zijn eerstvolgende vergadering worden bekrachtigd (zo niet, dan vervalt zij). Indien de raad niet bekrachtigt, kan de burgemeester binnen 24 uur administratief beroep instellen bij de commissaris van de Koning, die binnen twee dagen beslist. Gedurende de beroepstermijn en de behandeling van het beroep blijft zij van kracht. De commissaris van de Koningin kan de werking van de voorschriften opschorten zolang zij niet bekrachtigd zijn. Hoofdstuk 6 en afdeling 7.3 van

de Algemene wet bestuursrecht zijn op dit beroep niet van toepassing. De noodverordening moet worden ingetrokken zodra de hierboven genoemde omstandigheid zich niet langer voordoet.

De burgemeester kan een noodverordening maken in geval van ernstige wanordelijkheden of rampen, dan wel ernstige vrees voor het ontstaan daarvan (situatiecriterium). De verordening moet ordehandhaving tot doel hebben, dan wel beperking van het gevaar beogen (doelcriterium). De burgemeester dient het proportionaliteits- en het subsidiariteitsbeginsel in acht te nemen. Hij mag met de verordening afwijken van hogere regelingen, maar de verordening mag niet in strijd zijn met de Grondwet, EU-recht en volkenrecht. Bovendien is het mogelijk dat hij enkele grondwettelijk beschermde grondrechten aan banden legt (vrijheid van godsdienst, vrijheid van meningsuiting, recht tot vergadering en betoging).

BESTUURLIJKE OPHOUDING BIJ NIET-NALEVING NOODBEVEL OF NOODVERORDENING

(Artikel 176a Gemeentewet)

De burgemeester is bevoegd door hem aangewezen groepen van personen op een door hem aangewezen plaats tijdelijk te doen ophouden. De ophouding kan mede omvatten, indien nodig, het overbrengen naar die plaats.

De burgemeester oefent deze bevoegdheid slechts uit:

- a jegens personen die door hem daartoe aangewezen specifieke onderdelen van een noodbevel of een noodverordening, groepsgewijs niet naleven;
- b indien het ophouden noodzakelijk is ter voorkoming van voortzetting of herhaling van de niet-naleving en de naleving redelijkerwijs niet op andere geschikte wijze kan worden verzekerd.

De schriftelijke beslissing tot ophouding is een beschikking. Alvorens tot ophouding over te gaan, dient de desbetreffende groep personen te worden gewaarschuwd.

1.4 Handhaving van de openbare orde door de politie

BEVOEGDHEDEN OP GROND VAN ARTIKEL 2 POLITIEWET 1993

Op grond van artikel 2 Politiewet heeft de politie bij handhaving van de openbare orde in enkele gevallen de zelfstandige bevoegdheid de burger een verplichting op te leggen of een bevel te geven. Voorbeelden:

- een bevel geven om door te lopen of zich van een bepaalde plaats te verwijderen;
- een persoon vastpakken en over een beperkte afstand wegbrengen;
- een voorwerp in beslag nemen dat ordeverstoringen veroorzaakt;
- een auto doorzoeken op voorwerpen waarmee de openbare orde kan worden verstoord.

1.5 Rechterlijke bevelen tot handhaving van de openbare orde

ARTIKEL 540 E.V. VAN HET WETBOEK VAN STRAFVORDERING

De hier bedoelde maatregelen kunnen uitsluitend worden toegepast:

- 1 in geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit waardoor de openbare orde ernstig is aangerand (situatiecriterium); én
- 2 indien tegen de verdachte gewichtige bezwaren bestaan en er groot gevaar is voor herhaling of voortzetting van dat feit (doelcriterium).

Ontdekking op heterdaad wordt aanwezig geacht, indien kort na die ontdekking bestuurlijke ophouding heeft plaatsgevonden en bij aansluitende aanhouding en in verzekeringstelling de toepasselijke termijn en in acht zijn genomen.

De verdachte wordt na aanhouding gedurende ten hoogste twee dagen in verzekering gesteld.

De rechter-commissaris kan de verdachte voor een bepaalde termijn de nodige bevelen geven ter voorkoming van herhaling of voortzetting van het feit en kan van hem een bereidverklaring tot nakoming van die bevelen vorderen. De rechter-commissaris kan tevens verlangen dat zekerheid wordt gesteld. Indien de bereidverklaring wordt afgelegd en de verlangde zekerheid wordt gesteld, wordt de verdachte onmiddellijk in vrijheid gesteld.

De verdachte wordt gedurende 7 dagen in verzekering gesteld:

- 1 indien de bereidverklaring niet wordt afgelegd of de verlangde zekerheid niet wordt gesteld; of
- 2 bij verdenking van een misdrijf, indien de rechter-commissaris van oordeel is dat het voorkomen van herhaling of voortzetting van het strafbare niet afdoende door een rechterlijk bevel kan worden verzekerd, en de handhaving van de openbare orde de in verzekeringstelling dringend vordert.

Zodra het grote gevaar voor herhaling of voortzetting van het feit is geweken, wordt de verdachte in vrijheid gesteld.

Indien de verdachte het rechterlijk bevel niet nakomt, wordt hij opnieuw in verzekering gesteld en wordt de gestelde zekerheid vervallen verklaard aan de Staat.

1.6 Aanpalende bevoegdheden

BESTUURSDWANG TEGEN VOOR HET PUBLIEK TOEGANKELIJKE LOKALEN WAAR VERDOVENDE MIDDELEN WORDEN VERHANDELD

(‘wet Damocles’ Artikel 13b Opiumwet)

De burgemeester is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang, indien in voor het publiek toegankelijke lokalen en daarbij behorende erven een middel als bedoeld in lijst I of II wordt verkocht, afgeleverd of verstrekt, dan wel daartoe aanwezig is.

De burgemeester heeft de mogelijkheid om, in plaats van het toepassen van bestuursdwang, de overtreder een last onder dwangsom op te leggen (artikel 5:32 Algemene wet bestuursrecht). Echter niet indien het belang dat het betrokken voorschrift beoogt te beschermen, zich daartegen verzet. Met name indien bestuursdwang in het concrete geval een uitvoerbaar alternatief is, dient voor bestuursdwang te worden gekozen.

Een wijziging van artikel 13b Opiumwet is door de Eerste en Tweede Kamer aangenomen. De datum van inwerkingtreding is 1 november 2007. Met deze wijziging wordt de mogelijkheid voor de burgemeester gecreëerd om bestuursdwang toe te passen ter handhaving van de artikelen 2 en 3 van de Opiumwet in woningen, niet voor het publiek toegankelijke lokalen of bij woningen of die lokalen behorende erven.

MAATREGELEN NA SLUITING VAN WONINGEN EN ANDERE GEBOUWEN TEN GEVOLGE VAN VERSTORING VAN DE OPENBARE ORDE

(‘wet Victor’ Artikel 16 Woningwet)

Indien een woning, woonkeet, woonwagen of ander gebouw is gesloten op grond van artikel 174a Gemeentewet, op grond van een verordening als bedoeld in artikel 174 Gemeentewet of op grond van artikel 13b Opiumwet, kunnen burgemeester en wethouder de eigenaar aanschrijven om naar keuze van burgemeester en wethouders:

- 1 het gebouw aan een ander in gebruik te geven; of
- 2 het gebouw in beheer te geven aan een persoon of instelling, werkzaam op het terrein van de huisvesting.

Een gebouw als bedoeld in artikel 16a Woningwet kan worden onteigend ten behoeve van de handhaving van de openbare orde rond dat gebouw of van de artikelen 2 en 3 Opiumwet in zodanig gebouw, indien de uitoefening van de bevoegdheden, bedoeld in artikel 16a Woningwet, geen uitzicht heeft geboden op een duurzaam herstel van de openbare orde rond dat gebouw welke is verstoord door gedragingen in dat gebouw, onderscheidenlijk het duurzaam achterwege blijven van een overtreding van artikel 2 of 3 Opiumwet in dat gebouw (artikel 77 Ontheigeningswet).

De verhuurder van het gebouw kan de huurovereenkomst ontbinden, indien het gebouw is gesloten op grond van artikel 174a Gemeentewet, op grond van een verordening als bedoeld in artikel 174 Gemeentewet of op grond van artikel 13b Opiumwet.

WET BIBOB

Met de Wet BIBOB (Wet Bevordering Integriteit Beoordelingen door het Openbaar Bestuur) wordt nagestreefd dat bestuursorganen:

- 1 zich meer bewust worden van de noodzaak van een bestuurlijke aanpak van criminaliteit bij vergunningen, subsidies en aanbestedingen;
- 2 ongewenste facilitering van criminele activiteiten bij het verlenen van vergunningen, subsidies en het gunnen van overheidsopdrachten bij aanbestedingen voorkomen, om hiermee de integriteit van de overheid te waarborgen;
- 3 een bijdrage leveren aan het voorkomen/terugdringen van criminele activiteiten in bepaalde sectoren.

Op grond van de Wet BIBOB kan een bestuursorgaan besluiten een beschikking te weigeren dan wel in te trekken, indien er ernstig gevaar bestaat dat deze mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen, of geldelijk voordeel uit strafbare feiten te benutten. Het bestuursorgaan kan besluiten zich te wenden tot het Landelijke Bureau BIBOB met het verzoek een advies uit te brengen over de mate van gevaar van misbruik van vergunningen, subsidies of aanbestedingen. Het bestuursorgaan heeft in deze een discretionaire bevoegdheid en is derhalve zelf verantwoordelijk voor de beslissing, die met inachtneming van het BIBOB-advies wordt genomen.

Een adviesaanvraag bij het Landelijke Bureau BIBOB komt pas aan de orde als het bestuursorgaan geen ander middel kan inzetten en op basis van zijn eigen onderzoek de vergunning, subsidie of aanbesteding niet kan weigeren, maar wel een vermoeden heeft dat afgifte van een vergunning of de toekenning van een subsidie of een aanbesteding leidt tot het faciliteren van criminele activiteiten. Indien het BIBOB-advies daartoe aanleiding geeft,

kan het bestuursorgaan een aangevraagde beschikking weigeren of daar nadere voorwaarden aan verbinden, dan wel een afgegeven beschikking intrekken. De Wet BIBOB is van toepassing op vergunningen (goederen- en personenvervoer over de weg, horeca, bordelen, coffeeshops, milieu, opiumverloven, woningcorporaties en de bouw), subsidies (hiervoor geldt geen limitatieve opsomming) en aanbestedingen (milieu, informatie- en communicatietechnologie en bouw).

Zie ook Georganiseerde criminaliteit en organisatiecriminaliteit

(deel B, paragraaf 5.3)

WET BIJZONDERE MAATREGELEN GROOTSTEDELIJKE PROBLEMATIEK

Deze wet biedt alle gemeenten met ernstige problemen de mogelijkheid om in delen van die gemeenten eisen te stellen aan degenen die zich daar willen vestigen, of om bij kleine ondernemers in bepaalde gebieden (kansenzones) een lagere OZB te heffen.

WET BIJZONDERE OPNEMING PSYCHIATRISCHE ZIEKENHUIZEN

Een gedwongen opname moet geregeld worden via de burgemeester voor een inbewaringstelling of via de rechter voor een rechterlijke machtiging voor opname.

WET MAATSCHAPPELIJKE ONDERSTEUNING (WMO)

De Wet maatschappelijke ondersteuning (Wmo) is op 1 januari 2007 in werking getreden. Het maatschappelijke doel van de Wmo is: meedoen. Meedoen van alle burgers aan alle facetten van de samenleving, al of niet geholpen door vrienden, familie of bekenden. Dat is de onderlinge betrokkenheid tussen mensen. En als dat niet kan, is er ondersteuning vanuit de gemeente. Het eindperspectief van de Wmo is een samenhangend lokaal beleid op het gebied van de maatschappelijke ondersteuning en op aanpalende terreinen.

Het begrip maatschappelijke ondersteuning is in de Wmo verwoord in negen prestatievelden. Voor veiligheid is met name het prestatieveld maatschappelijke opvang, waaronder vrouwenopvang van belang. Maatschappelijke opvang omvat activiteiten bestaande uit het tijdelijk bieden van onderdak, begeleiding, informatie en advies aan

personen die, door een of meerdere problemen, al dan niet gedwongen de thuissituatie hebben verlaten en niet in staat zijn zich op eigen kracht te handhaven in de samenleving. Onder vrouwenopvang wordt begrepen het tijdelijk bieden van onderdak, begeleiding, informatie en advies aan vrouwen die, al dan niet gedwongen, de thuissituatie hebben verlaten in verband met problemen van relationele aard of geweld en het beleid ter bestrijding van huiselijk geweld.

Het ministerie van VWS geeft de kaders aan waarin elke gemeente haar eigen beleid kan maken. Een beleid dat afgestemd is op de wensen en samenstelling van de inwoners. Gemeenten zijn door de Wmo verantwoordelijk voor maatschappelijke ondersteuning. De Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg) en de Welzijnswet vielen al onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten. Door de invoering van de Wmo is daar een deel van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) en de Openbare Geestelijke Gezondheidszorg (OGGZ) bijgekomen. De grootste verandering is de bundeling van de wetten en de verandering in de sturingsfilosofie. Door een bundeling van de wetten is integraal beleid mogelijk. Dit betekent dat gemeenten alle diensten goed op elkaar moeten afstemmen. De verandering in de sturingsfilosofie houdt in dat gemeenten verantwoording afleggen aan hun eigen inwoners in plaats van aan het rijk. Het is dus belangrijk dat gemeenten alle partijen goed betrekken bij het ontwikkelen van het beleid.

ALGEMENE WET OP HET BINNENTREDEN

De bevoegdheid een machtiging tot binnentreden te geven (op basis van de Algemene Wet op het binnentreden), kan in uiteenlopende situaties worden gebruikt: zowel in het kader van de bestuurlijke handhaving als bij hulpverlening. De burgemeester kan alleen een machtiging geven voor niet-strafvorderlijke doeleinden.

De Algemene wet op het binnentreden geeft vormvoorschriften. Welke personen in welke gevallen bevoegd zijn om een woning zonder toestemming binnen te treden, wordt in de bijzondere wetgeving bepaald. Bijvoorbeeld is ingevolge artikel 5:27 Algemene wet bestuursrecht het bestuursorgaan dat bestuursdwang toepast, bevoegd tot het geven van een machtiging.

Artikel 20 Brandweerwet 1985: de burgemeester, de commandant van de gemeentelijke en de regionale brandweer en de door hen aangewezen ter plaatse dienstdoende personeel van de brandweer, alsmede de door minister van BZK aangewezen ambtenaren, bedoeld in artikel 19 lid 2 en 3, hebben vrije toegang tot alle plaatsen voor zover dat redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm. Zij kunnen zich doen vergezellen van door hen aangewezen personeel en alle uitrustingsstukken meenemen.

Artikel 14.9a Gemeentewet: Indien het toezicht op de naleving of de opsporing van een overtreding van een voorschrift van een verordening, dat strekt tot handhaving van de openbare orde of veiligheid of tot bescherming van het leven of de gezondheid van personen vereist dat de met het toezicht op de naleving of de opsporing belaste personen bevoegd zijn binnen te treden in een woning zonder toestemming van de bewoner, kan de raad deze bevoegdheid bij verordening verlenen.

WET OPENBARE MANIFESTATIES EN ZONDAGSWET

In deze wet heeft de burgemeester belangrijke bevoegdheden betreffende de beperking van de vrijheid van godsdienst en levensovertuiging (Artikel 6 Grondwet) en het recht tot vergadering en betoging (Artikel 9 Grondwet).

ARTIKEL 428 WETBOEK VAN STRAFRECHT EN ARTIKEL 174 WEGENVERKEERSWET 1994

In enkele regelingen zijn voorzieningen getroffen die (mede) de (verkeers)veiligheid bevorderen. Zo dient de burgemeester verlof te geven om een zaak te verbranden (artikel 428 Wetboek van Strafrecht), kan hij voertuigen laten wegslepen (artikel 174 Wegenverkeerswet 1994) en dient hij een verklaring van geen bezwaar af te geven voor het gebruik van terreinen als vliegveld.

2 Nieuwe wettelijke bevoegdheden

WET OM-AFDOENING

Op grond van de Wet OM-afdoening van 7 juli 2006 kan bij Algemene Maatregel van Bestuur strafbeschikkingsbevoegdheid worden verleend aan bestuursorganen en buitengewone opsporingsambtenaren. Thans wordt door veel gemeenten op basis van de transactiebevoegdheid van buitengewone opsporingsambtenaren opgetreden tegen veel voorkomende en overlastgevende overtredingen van de APV. Deze transactie wordt dus vervangen door de voor directe executie vatbare strafbeschikking. Hierdoor krijgen gemeenten en hun buitengewone opsporingsambtenaren een effectiever en efficiënter handhavingsinstrument in handen. De bestaande pv-vergoedingsregeling zal met ingang van 1 januari 2008 worden vereenvoudigd en verruimd in aanloop naar een gecombineerde vergoedingsregeling voor zowel bestuurlijke strafbeschikkingen als Mulderbeschikkingen (ex artikel 576a van het Wetboek van Strafvordering en artikel 27a Wet administratiefrechtelijke handhaving verkeersvoorschriften). Hierdoor vloeit een deel van de boete- en transactiegelden vanuit deze feiten terug naar het handhavende bestuursorgaan.

WETSVORSTEL BESTUURLIJKE BOETE OVERLAST IN DE OPENBARE RUIMTE

Inhoud

Gemeenten krijgen de mogelijkheid zelf boetes op te leggen voor het overtreden van gemeentelijke verboden en voorschriften (vastgelegd in de Algemene Plaatselijke Verordening, APV). Het gaat daarbij om zaken die 'kleine ergernissen' genoemd worden, maar die voor veel overlast en verloedering kunnen zorgen. Bijvoorbeeld het verkeerd buiten zetten of dumpen van afval, graffiti, hondenpoep, wildplassen. Voor dit soort zaken hoeft een gemeente dan niet meer de politie in te schakelen om een boete uit te schrijven. De politie blijft wel bevoegd ook tegen dit soort overtredingen op te treden, al zal de prioriteit voor de handhaving bij de gemeenten liggen. Van een bestuurlijke boete zijn uitgezonderd een beperkt aantal feiten die bij AMvB worden vastgesteld. Gemeenten zijn niet verplicht gemeentelijke boetes in te voeren voor de APV. Gemeenten hebben al de taak hun eigen verboden en geboden te controleren. Gemeentelijke toezichthouders voeren dit uit. Maar zij kunnen hun werk nu niet afmaken door boetes op te leggen, daarvoor is nu nog steeds de politie nodig. Veel gemeenten ervaren dit als een

gemis. Als de gemeenten zelf boetes kunnen opleggen voor kleinere zaken, kan de politie haar tijd bovendien aan zwaardere zaken besteden. De opbrengst van de boetes gaat naar de gemeenten. Zij kunnen hiermee een deel van de handhaving van de regels betalen. De opbrengsten uit boetes zullen overigens waarschijnlijk lager zijn dan de kosten van handhaving: de boetes zullen dus geen ‘melkkoe’ voor de gemeenten worden. Het wetsvoorstel gaat niet over verkeersovertredingen als rijden door rood licht, zonder licht fietsen of te hard rijden in een woonwijk. Verkeersovertredingen blijven een zaak voor de politie. Een uitzondering is het fout parkeren en stilstaan: daarvoor hebben de ministers van Verkeer en Waterstaat en Justitie een apart wetsvoorstel ingediend.

Dit wetsvoorstel ligt thans voor behandeling bij de Eerste Kamer. De planning is de wet in 2007 in te voeren.

Meer informatie

www.vng.nl

Contactpersoon

Jan Willem van Borselen (BZK)
jan-willem.borselen@minbzk.nl

Zie ook Overlast en Verloedering

(deel B, paragraaf 2.1)

WETSVOORSTEL BESTUURLIJKE BOETE FOUT PARKEREN EN ANDERE LICHTE VERKEERSOVERTREDINGEN

Inhoud

Gemeenten krijgen de mogelijkheid een gemeentelijke boete in te voeren voor fout parkeren, stilstaan van voertuigen en andere kleine overtredingen, zoals op de stoep fietsen. Door het wetsvoorstel komt voor gemeenten die hiervoor kiezen, de formulering en de handhaving van het gemeentelijk parkeerbeleid in één hand te liggen. Gemeenten weten welke parkeercontroles het hardst nodig zijn en ervaren in de praktijk waar het beleid tekortschiet. Het wetsvoorstel draagt dan niet alleen bij aan de handhaving, maar ook aan het beleid zelf.

Dit wetsvoorstel ligt thans voor behandeling bij de Eerste Kamer. De planning is de wet in 2007 in te voeren.

Meer informatie

www.vng.nl

Contactpersoon

Jan Willem van Borselen (BZK)

jan-willem.borselen@minbzk.nl

WETSVOORSTEL BESTUURLIJKE MAATREGELN NATIONALE VEILIGHEID

Inhoud

Thans is een wet in voorbereiding voor het opleggen van beperkende maatregelen aan personen in het belang van de nationale veiligheid.

Het wetsvoorstel Bestuurlijke maatregelen nationale veiligheid introduceert de bevoegdheid om beperkende maatregelen op te leggen aan personen die in verband kunnen worden gebracht met terroristische activiteiten. De maatregelen kunnen bestaan uit:

- een omgevingsverbod;
- een meldingsplicht of
- een omgangsverbod.

Het betreft een bevoegdheid van de minister van BZK. Deze bevoegdheid kan worden toegepast als er in strafrechtelijke zin (nog) geen sprake is van een redelijk vermoeden van schuld aan een strafbaar feit. Deze maatregelen zullen uiteraard niet in de plaats komen van strafrechtelijke maatregelen.

Daarnaast geeft de wet aan bestuursorganen de bevoegdheid een aanvraag om een subsidie, vergunning/ontheffing e.a. af te wijzen of een eenmaal verleende subsidie, vergunning, etc. in te trekken indien de daarmee verbandhoudende activiteit in verband kan worden gebracht met terroristische activiteiten of de ondersteuning daarvan dan wel ernstig gevaar bestaat dat de beschikking mede zal worden gebruikt ten behoeve van terroristische activiteiten of de ondersteuning daarvan. De minister van BZK moet daarvoor eerst een verklaring van geen bezwaar afgeven.

Het wetsvoorstel is momenteel in behandeling bij de Eerste Kamer.

Meer informatie

www.minbzk.nl

WETSVOORSTEL MAATREGELEN BESTRIJDING VOETBALVANDALISME EN ERNSTIGE OVERLAST

Inhoud

Bestaande wettelijke mogelijkheden om groepsoverlast aan te pakken zijn in het geval van ernstige, herhaaldelijke overlast door groepen ‘hangjongeren’ of ‘voetbalvandalen’ niet altijd voldoende toegespitst op de situatie of de persoon en dus niet altijd effectief genoeg om tijdig in te grijpen.

Met het wetsvoorstel maatregelen bestrijding voetbalvandalisme en ernstige overlast wordt het instrumentarium van de burgemeester en de officier van justitie (OvJ) uitgebreid. Het concept-wetsvoorstel biedt burgemeester en OvJ extra bevoegdheden om op te treden tegen ernstige, aanhoudende overlast van met name groepen jongeren en voetbalvandalen. Daarnaast kan de OvJ gedragsaanwijzingen inzetten om ernstig belastend gedrag van verdachten tegen bijvoorbeeld slachtoffers en getuigen te voorkomen (intimidatie). De burgemeester kan iemand die herhaaldelijk de openbare orde heeft verstoord, een gebiedsverbod opleggen - eventueel in combinatie met een meldingsplicht - van maximaal 3 maanden, te verlengen tot maximaal 1 jaar. De OvJ kan een verdachte van een strafbaar feit tegen wie ernstige bezwaren bestaan voor een periode van maximaal 90 dagen, maximaal 3 keer te verlengen met die periode, een gedragsaanwijzing opleggen (gebiedsverbod, contactverbod, meldingsplicht en/of begeleidingsplicht). Zowel de bevelen van de burgemeester als de gedragsaanwijzingen van de OvJ worden strafrechtelijk gehandhaafd.

Het wetsvoorstel is in november 2006 ter consultatie verzonden. De consultatie heeft overwegend positieve adviezen opgeleverd. De ministerraad heeft in september 2007 ingestemd met het wetsvoorstel. Vervolgens is het wetsvoorstel voor advies naar de Raad van State verzonden. De planning richt zich op aanbidding aan de Tweede Kamer eind 2007.

Meer informatie

www.minbzk.nl

Contactpersoon

Oskar Huurdeman (BZK)
oskar.huurdeman@minbzk.nl

Zie ook Overlast en Verloedering

(deel B, paragraaf 2.1)

WETSVOORSTEL TIJDELIJK HUISVERBOD

Inhoud

Het wetsvoorstel tijdelijk huisverbod houdt in dat aan de burgemeester de bevoegdheid wordt toegekend om een huisverbod op te leggen aan degene van wie een dreiging van huiselijk geweld uitgaat. Een huisverbod geldt – in beginsel – voor een periode van 10 dagen, gedurende welke periode de uithuisgeplaatste zijn woning niet mag betreden en ook geen contact mag opnemen met zijn huisgenoten, zoals zijn partner of kinderen. Met het opleggen van een huisverbod wordt een afkoelingsperiode gecreëerd, welke gebruikt moet worden om maatregelen te nemen die (de dreiging van) huiselijk geweld wegnemen. Dat houdt onder meer in dat in de periode waarin het huisverbod van toepassing is een hulpverleningstraject moet worden opgestart.

De gemeente speelt een belangrijke rol bij de implementatie en uitvoering van het huisverbod bij huiselijk geweld. Niet alleen heeft de burgemeester een taak in het opleggen van het verbod, ook de wethouder zorg/welzijn heeft een taak in het coördineren van de hulpverlening. Daarnaast draagt de gemeente de verantwoordelijkheid voor toezicht en handhaving. De invoering van deze wet zal een grote impact hebben op de lokale aanpak van huiselijk geweld.

Het wetsvoorstel is door de Tweede Kamer aangenomen en doorgestuurd naar de Eerste Kamer. Naar verwachting zal de wet begin 2008 in werking treden.

Meer informatie

www.huiselijkgeweld.nl

www.justitie.nl

Contactpersoon

Ingrid Rozendaal (BZK)

ingrid.rozendaal@minbzk.nl

Zie ook Huiselijk geweld

(deel B, paragraaf 2.3)

WETTELIJKE VERANKERING VAN DE REGIEROL VAN DE GEMEENTE TEN AANZIEN VAN HET LOKALE VEILIGHEIDSBELEID

Inhoud

In 2008 zal, zoals is afgesproken in het Bestuursakkoord 2007, een wetsvoorstel aan de Tweede Kamer worden verzonden waarin gemeenteraden de verantwoordelijkheid krijgen om ten minste een keer in de vier jaar een plan vast te stellen waarin het lokale veiligheidsbeleid is opgenomen (gemeentelijk veiligheidsbeleidsplan). Het plan zal gebaseerd zijn op een gedegen analyse van de veiligheidssituatie en bevat concrete doelstellingen. Het doel van deze wetswijziging is in de eerste plaats gericht op het versterken van de regierol van gemeenten en een verheldering van de rol van gemeenten (ook richting andere partners). Daarnaast is het van belang dat iedere gemeente meedoet om de door het Kabinet gewenste reductie van 25% van de criminaliteit en overlast te realiseren. Waar het gaat om de uitwerking van het wetsvoorstel kan in elk geval aangegeven worden dat de wet zal voorzien in het proces en niet in de inhoud. Het stellen van (inhoudelijke) prioriteiten is én blijft de verantwoordelijkheid van het lokale niveau.

Contactpersoon

Chantal Kouwenberg (BZK)
chantal.kouwenberg@minbzk.nl

D

Quickscan informatieuitwisseling

D Quickscan informatieuitwisseling

Hieronder treft u de resultaten van een quickscan naar documenten gerelateerd aan gegevensuitwisseling waar gemeenten bij betrokken zijn. Het is niet een volledige lijst, maar geeft een breed beeld over de onderwerpen en de wijze waarop gemeenten gegevens uitwisselen als ook de handreikingen en modelconvenanten die op dit thema ontwikkeld zijn. De documenten zijn te vinden op de website van het CCV: www.hetccv.nl.

Algemeen:

Co1 Modelconvenant over de gegevensuitwisseling tussen partijen betrokken bij het criminaliteitspreventiebeleid in gemeenten (december 2003), Ministerie van Justitie

Jeugd:

Co2 Convenant Informatie-uitwisseling m.b.t. de ketenaanpak jeugdprostitutie (januari 2006), GGD Rotterdam

Co3 Convenant uitwisseling gegevens Kleinschalige Incidenten en Zedenzaken Rotterdam en omstreken (april 2006), GGD Rotterdam

Co4 Convenant Gegevensuitwisseling tussen partijen ten behoeve van het Gemeentelijk Overleg Sluitende Aanpak (mei 2007), gemeente Maassluis

Co5 Privacyreglement Proeftuin Zorg voor jeugd, signaleringssysteem Helmond (maart 2006), gemeente Helmond

Co6 Modelconvenant gegevensuitwisseling Justitieel CasusOverleg-jeugd (juni 2006), Ministerie van Justitie

C24 Modelconvenant gegevensuitwisseling Verwijsindex (juni 2007), Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

C25 Convenant gegevensuitwisseling Loverboys (Januari 2005), Gemeente Zwolle.

Veelplegers:

Co7 Modelconvenant gegevensuitwisseling persoonsgerichte aanpak meerderjarige veelplegers (april 2005), Ministerie van Justitie

Co8 Modelconvenant Casusoverleg Antillianen (januari 2007), Ministerie van Justitie

Huiselijk geweld:

C09 Convenant gegevensuitwisseling persoonsgerichte aanpak huiselijk geweld 's-Hertogenbosch (Augustus 2005), gemeente Den Bosch

C10 Modelconvenant gegevensuitwisseling aanpak huiselijk geweld (juni 2007), Ministerie van Justitie

Hennep:

C11 voorbeeldconvenant integrale aanpak hennepteelt (Incl. toelichting), CCV

C12 Convenant Aanpak Hennepteelt in de gemeente Tilburg (Oktober 2005), gemeente Tilburg

C13 Het Groene Goud, Convenant Integrale aanpak Hennepteelt (juli 2006), gemeente Sevenum

C14 Convenant Aanpak Hennepteelt Gemeente Utrecht Deel I, Private Partners (februari 2005), gemeente Utrecht

C15 Convenant Aanpak Hennepteelt Gemeente Utrecht Deel II, Publieke Partners (februari 2005), gemeente Utrecht

C27 Samenwerkingsconvenant aanpak hennepteelt Rotterdam (december 2005), gemeente Rotterdam

Vastgoedfraude:

C16 Samenwerkingsovereenkomst Aanpak Malafide Eigenaren Rotterdam (december 2005), gemeente Rotterdam

PPS:

C17 Uitwisselingsprotocol collectieve beveiliging district Achterhoek (februari 2003), politie Twente

C18 Convenant Informatie uitwisseling t.b.v. Collectieve Briefings Centrum Den Haag (april 2006), Regiopolitie Haaglanden

C19 Convenant Veilig Uitgaan Binnenstad Amersfoort (juni 2005), gemeente Amersfoort

Voetbal:

C20 Convenant Veilig Voetbal Seizoen 2006-2007 NAC Breda (november 2006), gemeente Breda

Vrijplaatsen:

C21 Convenant Ketensamenwerking Bestuurlijke Aanpak Georganiseerde Criminaliteit Limburg Zuid (juni 2006), gemeente Maastricht

C22 Convenant Overheidshandhaving bij Vrijplaatsen Groningen (maart 2006),
gemeente Groningen

C23 Convenant Vrijplaatsen Brabant Zuidoost (december 2005), Samenwerkingsverband
Regio Eindhoven

C26 Convenant Vrijplaatsen Rotterdam (oktober 2004), gemeente Rotterdam

Steundocumenten

Algemeen:

S01 Handleiding voor verwerkers persoonsgegevens (april 2002), College Bescherming
Persoonsgegevens

S02 Handreiking voor gemeenten over privacyaspecten bij criminaliteitspreventie (2003),
Servicecentrum Rechtshandhaving

S03 Stappenplan voor inrichting gegevensuitwisseling bij samenwerkingsverbanden
(februari 2006), privacyhelpdesk Ministerie van Justitie

S04 Vaste verbindingen : Een advies aan de Minister van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties over de verstrekking van gegevens op het terrein van veiligheid door
landelijke diensten aan burgemeesters (november 2005), Ministerie van Binnenlandse
Zaken en Koninkrijksrelaties

S05 Brochure Infoverstrekking belastingdienst (maart 2001), Belastingdienst

S19 Tabel verstrekking van gegevens uit politieregisters (zonder datum)

Jeugd:

S06 Project informatie-management in de jeugdbeschermingsketen (januari 2007)

S07 Toelichting bij Modelconvenant gegevensuitwisseling persoonsgerichte aanpak
meerderjarige veelplegers (april 2005), Ministerie van Justitie

S08 Toelichting bij Modelconvenant gegevensuitwisseling justitieel casusoverleg jeugd
(september 2006), Ministerie van Justitie

S18 Horen, Zien en Zwijgplicht? Wegwijzer huiselijk geweld en beroepsgeheim (juni
2007), Ministerie van Justitie

Veelplegers:

S09 Toelichting op het modelconvenant Casusoverleg Antillianen (januari 2007),
Ministerie van Justitie

S10 Besluit inzake het ontheffingsverzoek Verwijsindex Antillianen en de gemeentelijke
casusoverleggen Antillianen (december 2006), College Bescherming Persoonsgegevens

Huiselijk geweld:

S11 Toelichting bij Modelconvenant gegevensuitwisseling aanpak huiselijk geweld (juni 2006), Ministerie van Justitie

Hennep:

S12 beleidsregel politie utrecht omtrent informatie-uitwisseling bij Hennepteelt (2004). (intern document, op verzoek opvraagbaar), Politie Utrecht

Vastgoedfraude:

S13 De juridische aspecten van de uitwisseling van gegevens uit de GBA met woningcorporaties (januari 2005), artikel in Burgerzaken en recht

Voetbal:

S14 Brief Convenant gegevensuitwisseling voetbalvandalisme (juni 2007), College Bescherming Persoonsgegevens

Zorg:

S15 Handleiding voor de gegevensuitwisseling bij de uitvoering van maatschappelijke opvang (september 2006), Privacyhelpdesk Justitie

S16 Handreiking Cliëntvolgsysteem Zuid-Limburg: Gegevensuitwisseling tussen instellingen (juli 2006), GGD Maastricht

S17 Handreiking gegevensuitwisseling in de bemoeizorg (april 2007), KNMG

Milieu:

S20 Protocol informatie-uitwisseling milieuhandhaving (juni 2004), Infomil

S21 Protocol beheer van informatie milieuhandhaving(dossiervorming) (juni 2004), Infomil

Opmerkingen**Met betrekking tot Co5**

Het privacyreglement is recentelijk aangepast, maar nog niet openbaar. Op verzoek beschikbaar.

Met betrekking tot So5

Het Voorschrift informatieverstrekking (VIV) van de belastingdienst wordt op korte termijn herzien. Dit betekent dat de brochure opgenomen onder So5 ook aangepast zal worden. Streefdatum is januari 2008.

Met betrekking tot S12

Deze beleidsregel van de politie is niet openbaar. Hij is aan het CCV verstrekt in het kader van een ander project. Het is opvraagbaar in het kader van het opstellen van een handreiking

Met betrekking tot S14

Het bijbehorende convenant tussen AZ en de gemeenten Alkmaar wordt op dit moment aangepast. De verwachting is dat deze eind oktober beschikbaar komt.

E

Afkortingen en Websites

E

Afkortingen en websites

Afkortingen

ADR	Algemene Doorlichting Rampenbestrijding
AIVD	Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst
AMvB	Algemene Maatregel van Bestuur
APV	Algemene Plaatselijke Verordening
AWBZ	Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten
ASHG	Advies- en Steunpunten Huiselijk Geweld
AUB	Aanpak Urgente Bedrijvenlocaties
AVO	Actieplan Veilig Ondernemen
BDUR	Besluit doeluitkering bestrijding van rampen en zware ongevallen
BGV	Bedrijfgerichte gebiedsverbetering
BIBOB	Bevordering Integriteit Beoordelingen door het Openbaar Bestuur
BuiZa	Ministerie van Buitenlandse Zaken
BZK	Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
CCV	Centrum voor Criminaliteitspreventie en Veiligheid
CWI	Centrum voor Werk en Inkomen
GGD	Gemeentelijke Gezondheidsdienst
GHOR	Geneeskundige Hulpverlening bij Ongevallen en Rampen
IHG	Informatieknooppunt Huiselijk Geweld
IOOV	Inspectie Openbare Orde en Veiligheid
ITB	Individuele Traject Begeleiding
ITB CRIEM	Individuele Traject Begeleiding Criminaliteit in Relatie tot Integratie van Etnische Minderheden
IVAB	Integrale VeiligheidsAanpak Betrokkenen
KLPD	Korps Landelijke Politie Diensten
KVO	Keurmerk Veilig Ondernemen
KVU	Kwaliteitsmeter Veilig Uitgaan
LVA	Lokaal Veiligheidsarrangement
M&ICT	Maatschappelijke sectoren & ICT
NCC	Nationaal Crisiscentrum
NCTb	Nationaal Coördinator Terrorismebestrijding

NICC	Nationale Infrastructuur Cybercrime
NS	Nederlandse Spoorwegen
OCW	Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen
OGGZ	Openbare Geestelijke Gezondheidszorg
OOV	Openbare Orde en Veiligheid
OM	openbaar ministerie
OV	Openbaar Vervoer
OvJ	Officier van Justitie
OZB	onroerende zaakbelasting
PKVW	Politiekeurmerk Veilig Wonen
PVG	Project Veilige Gemeenten
RPC	Regionale Platforms Criminaliteitsbeheersing
RVB	Regionaal Veiligheids Bestuur
SZW	Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid
VER	Veiligheidseffectrapportage
VNG	Vereniging van Nederlandse Gemeenten
VWS	Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
VWA	Voedsel en Waren Autoriteit
WGR	Wet Gemeenschappelijke Regelingen
Wkr	Wet kwaliteitsbevordering rampenbestrijding
Wmo	Wet maatschappelijke ondersteuning
WODC	Wetenschappelijk Onderzoek- en Documentatiecentrum
Wvg	Wet voorzieningen gehandicapten
Wvr	Wet op de veiligheidsregio's
WWI	Ministerie voor Wonen, Wijken en Integratie

Websites

Voor meer informatie kunt u terecht op de volgende websites:

A

www.aanpakhuiselijkgeweld.nl
www.aivd.nl

B

www.beke.nl
www.benchmarkwmo.nl
www.bestuurlijkhandhaven.nl
www.brandweer.nl

C

www.crisis.nl

E

www.eenveiligamsterdam.nl
www.enfb.nl
www.e-provincies.nl

F

www.fietsberaad.nl
www.fietsersbond.nl
www.fo-stvkennisnet.nl

G

www.gedragscodes.nl
www.gemnet.nl
www.groepsrisico.nl

H

www.halt.nl
www.handboekrampenbestrijding.nl
www.hbd.nl
www.hetccv.nl
www.huiselijkgeweld.nl

I

www.infopuntveiligheid.nl
www.invoeringwmo.nl
www.ioov.nl

J

www.jeugdengezin.nl
www.jeugdenveiligheid.nl
www.justitie.nl
www.justitie.nl/bibob
www.justitie.nl/helpdeskprivacy

K

www.kindermishandeling.info
www.kvk.nl
www.kvo.mkb.nl

M

www.meldgeweld.nl
www.meldmisdaadanoniem.nl
www.minbzk.nl
www.minbzk.nl/gemeentefonds
www.minbzk.nl/onderwerpen/veiligheid/veilige-samenleving
www.m-ict.nl
www.minvws.nl
www.model-ibb.nl

N

www.nctb.nl
www.nicis.nl
www.nifv.nl
www.nvbr.nl

O

www.overheidsportal.nl

P

www.platformdetailhandel.nl

www.platformoverstromingen.nl

www.politie.nl

www.politiebestel.nl

www.preventiecertificaat.nl

www.programmanationaleveiligheid.nl

www.projectvakbekwaamheidghor.nl

www.projectveiligegemeenten.nl

R

www.regering.nl

www.relevant.nl

www.risicoencrisis.nl

www.risicokaart.nl

S

www.samentegencybercrime.nl

www.schoolenveiligheid.nl

www.servicecentrumhandhaving.nl

www.sgbo.nl

www.steunpunteffectieoefenen.nl

T

www.transact.nl of www.movisie.nl

www.tweedekamer.nl

V

www.veiligepublieketaak.nl

www.veiligheid.minbzk.nl

www.veiligheidbeginbijvoorkomen.nl

www.veiligheidsprogramma.nl

veiligheidsscan.hbd.nl

www.veiligheidsvizier.nl

www.verkeerenwaterstaat.nl

www.vng.nl

www.vrom.nl

www.vrom.nl/burenlawaaai_online

W

www.watdoetjegemeente.nl

Colofon

Uitgave

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties

Directoraat-generaal Veiligheid

Directie Strategie

Postbus 20011

2500 EA Den Haag

www.minbzk.nl

www.veiligheid.minbzk.nl

Ontwerp en lay-out

Grafisch Buro van Erkelens, Den Haag

Druk

Koninklijke Broese & Peereboom, Breda

Productiebegeleiding

Directie Communicatie en Informatievoorziening/

Grafische en Multimediale Diensten

November 2007

83118/6909-GMD14